Onderstaande tekst dient louter ter informatie en is juridisch niet bindend. De EU-instellingen zijn niet aansprakelijk voor de inhoud. Alleen de besluiten die zijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie (te raadplegen in EUR-Lex) zijn authentiek. Deze officiële versies zijn rechtstreeks toegankelijk via de links in dit document

►B VERORDENING (EU) 2016/1011 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 8 juni 2016

betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014

(Voor de EER relevante tekst)

(PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►M1	Verordening (EU) 2019/2089 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019	L 317	17	9.12.2019
►M2	Verordening (EU) 2019/2175 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2019	L 334	1	27.12.2019
►M3	Verordening (EU) 2021/168 van het Europees Parlement en de Raad van 10 februari 2021	L 49	6	12.2.2021

▼B

VERORDENING (EU) 2016/1011 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 8 juni 2016

betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014

(Voor de EER relevante tekst)

TITEL I

ONDERWERP, TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening wordt een gemeenschappelijk kader vastgesteld om in de Unie de nauwkeurigheid en integriteit te waarborgen van indices die worden gebruikt als benchmarks in financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten. Zo draagt deze verordening bij tot de goede werking van de interne markt en wordt tevens een hoog niveau van consumenten- en beleggersbescherming bewerkstelligd.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op het aanbieden van benchmarks, het inbrengen van inputgegevens voor een benchmark en het gebruik van een benchmark in de Unie.

2. Deze verordening is niet van toepassing op:

a) een centrale bank;

b) een overheidsinstantie, voor zover zij gegevens voor benchmarks aanlevert, benchmarks aanbiedt of controle heeft over het aanbieden van benchmarks die in dienst staan van het overheidsbeleid, met inbegrip van maatregelen voor werkgelegenheid, economische activiteit en inflatie;

c) een centrale tegenpartij (CTP), voor zover zij referentieprijzen of vereffeningsprijzen aanbiedt voor CTP-doeleinden van risicobeheer en vereffening;

d) het aanbieden van één enkele referentieprijs voor financiële instrumenten die zijn vermeld in bijlage I, deel C, bij Richtlijn 2014/65/EU;

e) de pers, andere media en journalisten, voor zover zij uitsluitend in het kader van hun journalistieke activiteiten een benchmark publiceren of ernaar verwijzen, zonder dat zij controle hebben over het aanbieden van die benchmark;

▼B

f) een natuurlijke persoon of rechtspersoon, die in het kader van de uitoefening van zijn handels-, bedrijfs- of beroepsactiviteiten krediet verleent of toezegt, uitsluitend voor zover die persoon zijn eigen variabele of vaste debetrentevoeten publiceert of voor het publiek beschikbaar stelt, die bij intern besluit zijn vastgesteld en uitsluitend van toepassing zijn op financiële overeenkomsten die door deze persoon of door een bedrijf binnen dezelfde groep met hun respectieve klanten zijn afgesloten;

g) een grondstoffenbenchmark die is gebaseerd op indieningen van contribuanten die voor het merendeel geen onder toezicht staande entiteiten zijn en waarop de twee volgende voorwaarden van toepassing zijn:

   i) de benchmark wordt als referentie gebruikt door financiële instrumenten waarvoor een verzoek om toelating tot slechts één handelsplatform in de zin van artikel 4, lid 1, punt 24, van Richtlijn 2014/65/EU is ingediend of die worden verhandeld op slechts één dergelijk handelsplatform;

   ii) de totale notionele waarde van financiële instrumenten die naar de benchmark verwijzen, bedraagt niet meer dan 100 miljoen EUR;

h) een aanbieder van een index wat een door hem of haar aangeboden index betreft, wanneer die aanbieder zich niet bewust is en zich redelijkerwijs niet bewust kon zijn van het feit dat die index wordt gebruikt voor in artikel 3, lid 1, punt 3, vermelde doeleinden;

▼M3

i) een benchmark voor contante wisselkoersen die door de Commissie in overeenstemming met artikel 18 bis, lid 1, is aangewezen.

▼B

Artikel 3

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

   1) „index”: elk cijfer

      a) dat wordt gepubliceerd of beschikbaar wordt gemaakt voor het publiek;

      b) dat regelmatig:

         i) geheel of gedeeltelijk wordt vastgesteld door toepassing van een formule of andere berekeningswijze, of door een evaluatie, en

         ii) waarbij deze vaststelling gebeurt op basis van de waarde van een of meer onderliggende activa of prijzen, met inbegrip van geraamde prijzen, feitelijke of geraamde rentevoeten, indicatieve bied- en laatkoersen, handelbare bied- en laatkoersen, of andere waarden, of taxaties;

   2) „aanbieder van een index”: een natuurlijke of rechtspersoon die de controle heeft over het aanbieden van een index;

   3) „benchmark”: een index op basis waarvan het uit hoofde van een financieel instrument of een financiële overeenkomst te betalen bedrag of de waarde van een financieel instrument wordt vastgesteld, of een index die wordt gebruikt om de prestaties van een beleggingsfonds te meten teneinde het rendement van die index te monitoren of de activatoewijzing van een portfolio te bepalen of de prestatievergoedingen te berekenen;

▼B

4) „benchmarkgroep”: een groep benchmarks die door dezelfde beheerder wordt aangeboden en is vastgesteld op basis van vergelijkbare inputgegevens, en die specifieke maatstaven biedt voor dezelfde of een vergelijkbare markt of economische realiteit;

5) „aanbieden van een benchmark”:

   a) beheren van de regelingen voor het vaststellen van een benchmark;

   b) verzamelen, analyseren of verwerken van inputgegevens voor het vaststellen van een benchmark, en

   c) vaststellen van een benchmark door toepassing van een formule of een andere berekeningswijze of door middel van een evaluatie van inputgegevens die daartoe zijn verstrekt;

6) „beheerder”: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die de controle heeft over het aanbieden van een benchmark;

7) „gebruik van een benchmark”:

   a) uitgifte van een financieel instrument dat verwijst naar een index of een combinatie van indices;

   b) bepaling van het uit hoofde van een financieel instrument of een financiële overeenkomst te betalen bedrag door te verwijzen naar een index of een combinatie van indices;

   c) partij zijn bij een financiële overeenkomst die naar een index of een combinatie van indices verwijst;

   d) aanbieding van een debetrentevoet in de zin van artikel 3, onder j), van Richtlijn 2008/48/EG, berekend als een spread of mark-up op een index of een combinatie van indices en die uitsluitend wordt gebruikt als een referentie in een financiële overeenkomst waarbij de kredietgever partij is;

   e) meting van de prestatie van een beleggingsfonds aan de hand van een index of een combinatie van indices teneinde het rendement van een dergelijke index of combinatie van indices te monitoren, de activatoewijzing van een portfolio te bepalen of de prestatievergoedingen te berekenen;

8) „aanleveren van inputgegevens”: het verstrekken van niet onmiddellijk beschikbare inputgegevens aan een beheerder of aan een andere persoon zodat hij deze kan doorsturen naar de beheerder, die nodig zijn voor het vaststellen van een benchmark en daartoe worden verstrekt;

9) „contribuant”: een natuurlijke of rechtspersoon die inputgegevens aanlevert;

10) „onder toezicht staande contribuant”: een entiteit waarop toezicht wordt uitgeoefend en die inputgegevens aanlevert aan een beheerder in de Unie;

11) „indiener”: een natuurlijke persoon die door de contribuant is aangesteld om inputgegevens aan te leveren;

▼B

12) „beoordelaar”: een werknemer van een beheerder van een grondstoffenbenchmark of enige andere natuurlijke persoon wiens diensten ter beschikking of onder de controle staan van de beheerder en die verantwoordelijk is voor de toepassing van een methodologie op of de beoordeling van inputgegevens en andere informatie om tot een sluitend oordeel te komen over de prijs van een bepaalde grondstof;

13) „deskundige beoordeling”: uitoefening van keuzevrijheid door een beheerder of contribuant bij het gebruik van gegevens voor de vaststelling van een benchmark, waaronder de extrapolatie van waarden uit eerdere of gerelateerde transacties die worden aangepast voor factoren die de kwaliteit van de gegevens zouden kunnen beïnvloeden, zoals marktgebeurtenissen of vermindering van de kredietwaardigheid van een koper of verkoper, en weging van vaste biedingen of offertes die hoger zijn dan een specifieke voltooide transactie;

14) „inputgegevens”: de gegevens met betrekking tot de waarde van een of meer onderliggende activa of prijzen, waaronder geraamde prijzen, indicatieve bied- en laatkoersen, handelbare bied- en laatkoersen of andere waarden die door een beheerder worden gebruikt voor het vaststellen van een benchmark;

15) „transactiegegevens”: waarneembare prijzen, percentages, indices of waarden die transacties tussen niet-gerelateerde tegenpartijen op een actieve markt met concurrerende krachten van vraag en aanbod vertegenwoordigen;

16) „financieel instrument”: een van de instrumenten zoals vermeld in bijlage I, deel C, bij Richtlijn 2014/65/EU waarvoor een verzoek om toelating tot een handelsplatform, in de zin van artikel 4, lid 1, punt 24, van Richtlijn 2014/65/EU is ingediend of die worden verhandeld op een handelsplatform, in de zin van artikel 4, lid 1, punt 24, van Richtlijn 2014/65/EU, of via een beleggingsonderneming met systematische interne afhandeling, in de zin van artikel 4, lid 1, punt 20, van die richtlijn;

17) „onder toezicht staande entiteit”:

   a) een kredietinstelling in de zin van artikel 4, lid 1, punt 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ([1]);

   b) een beleggingsonderneming in de zin van artikel 4, lid 1, punt 1, van Richtlijn 2014/65/EU;

   c) een verzekeringsonderneming in de zin van artikel 13, punt 1, van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad ([2]);

   d) een herverzekeringsonderneming in de zin van artikel 13, punt 4, van Richtlijn 2009/138/EG;

([1]) Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

([2]) Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1).

▼B

e) een icbe in de zin van artikel 1, lid 2, van Richtlijn 2009/65/EG of, indien toepasselijk, een beheermaatschappij inzake icbe's in de zin van artikel 2, lid 1, onder b), van die richtlijn;

f) een beheerder van een alternatieve beleggingsinstelling (abi) in de zin van artikel 4, lid 1, onder b), van Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad ([1]);

g) een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening in de zin van artikel 6, onder a), van Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad ([2]);

h) een kredietgever in de zin van artikel 3, onder b), van Richtlijn 2008/48/EG ten behoeve van kredietovereenkomsten in de zin van artikel 3, onder c), van die richtlijn;

i) een niet-kredietinstelling in de zin van artikel 4, punt 10, van Richtlijn 2014/17/EU ten behoeve van kredietovereenkomsten in de zin van artikel 4, punt 3, van die richtlijn;

j) een marktexploitant in de zin van artikel 4, lid 1, punt 18, van Richtlijn 2014/65/EU;

k) een CTP in de zin van artikel 2, punt 1, van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad ([3]);

l) een transactieregister in de zin van artikel 2, punt 2, van Verordening (EU) nr. 648/2012;

m) een beheerder;

18) „financiële overeenkomst”:

a) een kredietovereenkomst in de zin van artikel 3, onder c), van Richtlijn 2008/48/EG;

b) een kredietovereenkomst in de zin van artikel 4, punt 3, van Richtlijn 2014/17/EU;

19) „beleggingsfonds”: een abi in de zin van artikel 4, lid 1, onder a), van Richtlijn 2011/61/EU of een icbe in de zin van artikel 1, lid 2, van Richtlijn 2009/65/EG;

20) „leidinggevend orgaan”: het (de) overeenkomstig het nationale recht aangewezen orgaan (organen) van een beheerder of een andere onder toezicht staande entiteit, dat (die) bevoegd is (zijn) om de strategie, doelstellingen en algemene leiding van de beheerder of andere onder toezicht staande entiteit te bepalen, fungeert (fungeren) als toezichthouder op en bewaker van de besluitvorming van het management en personen omvat (omvatten) die daadwerkelijk het beleid van de beheerder of andere onder toezicht staande entiteit bepalen;

([1]) Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 1095/2010 (PB L 174 van 1.7.2011, blz. 1).

([2]) Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 juni 2003 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (PB L 235 van 23.9.2003, blz. 10).

([3]) Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 1).

▼B

21) „consument”: een natuurlijke persoon die, voor onder deze verordening vallende financiële overeenkomsten, handelt voor doeleinden die buiten zijn bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen;

22) „rentevoetbenchmark”: een benchmark die ten behoeve van punt 1, onder b), ii), van dit lid wordt vastgesteld op basis van het percentage op de geldmarkt waartegen banken kunnen uitlenen aan of lenen van andere banken, dan wel instellingen die geen bank zijn;

▼M3

22 bis) „benchmark voor contante wisselkoersen”: een benchmark die de in een bepaalde valuta uitgedrukte prijs weergeeft van een andere valuta of een mandje van andere valuta voor levering op de vroegst mogelijke valutadatum;

▼B

23) „grondstoffenbenchmark”: een benchmark waarvan de onderliggende activa ten behoeve van punt 1, onder b), ii), van dit lid een grondstof is in de zin van artikel 2, punt 1, van Verordening (EG) nr. 1287/2006 van de Commissie ([1]), met uitzondering van emissierechten als bedoeld in bijlage I, deel C, punt 11, van Richtlijn 2014/65/EU;

▼M1

23 bis) „EU-klimaattransitiebenchmark”: een benchmark die als EU-klimaattransitiebenchmark is aangemerkt en die aan de volgende vereisten voldoet:

a) de onderliggende activa zijn voor de toepassing van punt 1, b), ii), van dit lid en van artikel 19 ter, zodanig geselecteerd, gewogen of uitgesloten dat de daaruit voortvloeiende benchmarkportefeuille zich op een decarbonisatietraject bevindt, en

b) hij is samengesteld in overeenstemming met de minimumnormen die zijn neergelegd in de in artikel 19 bis, lid 2, bedoelde gedelegeerde handelingen;

23 ter) „op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmark”: een benchmark die als op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmark is aangemerkt en die aan de volgende vereisten voldoet:

a) de onderliggende activa zijn voor de toepassing van punt 1, b), ii) van dit lid en van de in artikel 19 quater, bedoelde gedelegeerde handelingen zodanig geselecteerd, gewogen of uitgesloten dat de koolstofuitstoot van de daaruit voortvloeiende benchmarkportefeuille strookt met de doelstellingen van de in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering gesloten Overeenkomst van Parijs (de „Overeenkomst van Parijs”), die op 5 oktober 2016 door de Unie is goedgekeurd ([2]);

b) hij is samengesteld in overeenstemming met de minimumnormen die zijn neergelegd in de in artikel 19 bis, lid 2, bedoelde gedelegeerde handelingen, en

([1]) Verordening (EG) nr. 1287/2006 van de Commissie van 10 augustus 2006 tot uitvoering van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de voor beleggingsondernemingen geldende verplichtingen betreffende het bijhouden van gegevens, het melden van transacties, de markttransparantie, de toelating van financiële instrumenten tot de handel en de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn betreft (PB L 241 van 2.9.2006, blz. 1).

([2]) Besluit (EU) 2016/1841 van de Raad van 5 oktober 2016 betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de Overeenkomst van Parijs, die is aangenomen in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (PB L 282, 19.10.2016, blz. 1).

▼M1

c) de activiteiten die verband houden met die onderliggende activa doen geen ernstige afbreuk aan andere ecologische, sociale en governancedoelstellingen (ESG-doelstellingen);

23 quater) „decarboniseringstraject”: een meetbaar, wetenschappelijk onderbouwd en tijdgebonden traject met het oog op aanpassing aan de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs door het verminderen van de emissies uit groep 1, 2 en 3 en de koolstofemissies als bedoeld in punt 1, onder e), van bijlage III;

▼B

24) „benchmark op basis van gereguleerde gegevens”: een benchmark die vastgesteld wordt met behulp van een formule en aan de hand van:

▼M2

a) inputgegevens die volledig worden aangeleverd door:

▼M3

i) een handelsplatform in de zin van artikel 4, lid 1, punt 24, van Richtlijn 2014/65/EU of een handelsplatform in een derde land ten aanzien waarvan de Commissie bij uitvoeringsbesluit heeft vastgesteld dat het wettelijke en toezichtkader van dat land wordt geacht een gelijkwaardig effect in de zin van artikel 28, lid 4, van Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad ([1]) of artikel 25, lid 4, van Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad te hebben, of een gereglementeerde markt die wordt geacht gelijkwaardig te zijn uit hoofde van artikel 2 bis van Verordening (EU) nr. 648/2012, maar in elk geval uitsluitend met betrekking tot transactiegegevens over financiële instrumenten;

▼B

ii) een goedgekeurde publicatieregeling in de zin van artikel 4, lid 1, punt 52, van Richtlijn 2014/65/EU of een verstrekker van een „consolidated tape” in de zin van artikel 4, lid 1, punt 53, van Richtlijn 2014/65/EU, overeenkomstig de verplichte vereisten betreffende transparantie na de handel, maar uitsluitend met betrekking tot transactiegegevens over financiële instrumenten die op een handelsplatform worden verhandeld;

iii) een goedgekeurd rapporteringsmechanisme in de zin van artikel 4, lid 1, punt 54, van Richtlijn 2014/65/EU, maar uitsluitend met betrekking tot transactiegegevens over financiële instrumenten die op een handelsplatform worden verhandeld en die overeenkomstig verplichte vereisten betreffende transparantie na de handel openbaar moeten worden gemaakt;

iv) een elektriciteitsbeurs in de zin van artikel 37, lid 1, onder j), van Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad ([2]);

([1]) Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84).

([2]) Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG (PB L 211 van 14.8.2009, blz. 55).

▼B

v) een aardgasbeurs in de zin van artikel 41, lid 1, onder j), van Richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad ([1]);

vi) een veilingplatform in de zin van artikel 26 of artikel 30 van Verordening (EU) nr. 1031/2010 van de Commissie ([2]);

▼M2

vii) een dienstverlener aan wie de benchmarkbeheerder het verzamelen van gegevens heeft uitbesteed overeenkomstig artikel 10, met uitzondering van artikel 10, lid 3, onder f), mits de dienstverlener de gegevens volledig ontvangt van een entiteit als bedoeld in de punten i) tot en met vi) van dit punt;

▼B

b) de intrinsieke waarde van beleggingsfondsen;

25) „cruciale benchmark”: een benchmark die geen benchmark op basis van gereguleerde gegevens is, die aan een van de in artikel 20, lid 1, neergelegde voorwaarden voldoet en die op de uit hoofde van dat artikel door de Commissie vastgelegde lijst staat;

26) „significante benchmark”: een benchmark die aan de in artikel 24, lid 1, neergelegde voorwaarden voldoet;

27) „niet-significante benchmark”: een benchmark die niet aan de in de artikel 20, lid 1, en artikel 24, lid 1, neergelegde voorwaarden voldoet;

28) „gevestigd”: met betrekking tot een rechtspersoon, het land waar deze rechtspersoon zijn hoofdkantoor of een ander officieel adres heeft, en met betrekking tot een natuurlijke persoon, het land waar die persoon zijn fiscale woonplaats heeft;

29) „overheidsinstantie”:

a) een regeringsorgaan of ander overheidsorgaan, waaronder de entiteiten die belast zijn met of betrokken zijn bij het beheer van de overheidsschuld;

b) een entiteit of persoon die krachtens het nationaal recht openbare diensttaken verricht, of die openbare verantwoordelijkheden heeft, openbare functies bekleedt of voorziet in openbare dienstverlening, met inbegrip van maatregelen voor werkgelegenheid, economische activiteit en inflatie, onder toezicht van een entiteit in de zin van punt a).

([1]) Richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van Richtlijn 2003/55/EG (PB L 211 van 14.8.2009, blz. 94).

([2]) Verordening (EU) nr. 1031/2010 van de Commissie van 12 november 2010 inzake de tijdstippen, het beheer en andere aspecten van de veiling van broeikasgasemissierechten overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap (PB L 302 van 18.11.2010, blz. 1).

▼B

2. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen om nadere technische aspecten van de in lid 1 van onderhavig artikel vastgestelde definities te specificeren, in het bijzonder wat moet worden begrepen onder „beschikbaar voor het publiek” voor de toepassing van de definitie van een index.

In voorkomend geval houdt de Commissie rekening met de technologische of marktontwikkelingen en de internationale convergentie van de toezichtpraktijk met betrekking tot benchmarks.

3. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast teneinde een lijst vast te stellen en te herzien van overheidsinstanties in de Unie die binnen de definitie van punt 29 van lid 1 van onderhavig artikel vallen. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 50, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

In voorkomend geval houdt de Commissie rekening met de technologische of marktontwikkelingen en de internationale convergentie van de toezichtpraktijk met betrekking tot benchmarks.

TITEL II

INTEGRITEIT EN BETROUWBAARHEID VAN BENCHMARKS

HOOFDSTUK 1

Governance en controle door beheerders

Artikel 4

Vereisten inzake governance en belangenconflicten

1. Een beheerder beschikt over solide governanceregelingen, die onder meer bestaan uit een duidelijke organisatorische structuur met welomschreven, transparante en consistente rollen en verantwoordelijkheden voor alle personen die betrokken zijn bij het aanbieden van een benchmark.

De beheerder neemt de nodige stappen om belangenconflicten tussen hemzelf, met inbegrip van zijn leidinggevenden, werknemers en personen die direct of indirect onder zijn controle staan, en de contribuanten of gebruikers vast te stellen en te voorkomen of te beheren, alsook om te waarborgen dat, wanneer beoordelings- of keuzevrijheid tijdens het benchmarkvaststellingsproces nodig is, die op onafhankelijke en eerlijke wijze wordt uitgeoefend.

2. Het aanbieden van een benchmark is operationeel gescheiden van elk onderdeel van de bedrijfsvoering van een beheerder dat tot een werkelijk of mogelijk belangenconflict kan leiden.

3. Wanneer een belangenconflict ontstaat bij de beheerder vanwege zijn eigendomsstructuur, meerderheidsparticipatie of andere activiteiten die worden uitgevoerd door een entiteit die de beheerder bezit of controleert, of door een entiteit die in het bezit is of onder controle staat van de beheerder of een van de dochterondernemingen van de beheerder, die niet afdoende kunnen worden beperkt, kan de relevante bevoegde instantie eisen dat de beheerder een onafhankelijke toezichtfunctie instelt die een evenwichtige vertegenwoordiging omvat van belanghebbenden, alsmede van gebruikers en contribuanten.

▼B

4. Indien een dergelijk belangenconflict niet op adequate wijze kan worden beheerd, kan de relevante bevoegde instantie eisen dat de beheerder de activiteiten of relaties staakt die het belangenconflict veroorzaken of dat hij het aanbieden van de benchmark staakt.

5. Een beheerder maakt alle bestaande of mogelijke belangenconflicten bekend of deelt ze mee aan de gebruikers van een benchmark en aan de relevante bevoegde autoriteit en, indien van toepassing, aan contribuanten, met inbegrip van belangenconflicten die voortvloeien uit de eigendom of controle van de beheerder.

6. Een beheerder voert passend beleid en passende procedures, evenals doeltreffende organisatorische regelingen in en past deze toe met het oog op identificatie, bekendmaking, vermijding, beheer en beperking van belangenconflicten om de integriteit en onafhankelijkheid van het vaststellen van benchmarks te beschermen. Dergelijk beleid en dergelijke procedures worden geregeld herzien en geactualiseerd. Het beleid en de procedures moeten rekening houden met en een oplossing bieden voor belangenconflicten, de mate van keuzevrijheid in het benchmarkvaststellingsproces en de risico's die de benchmark oplevert, en:

a) de vertrouwelijkheid waarborgen van informatie die wordt aangeleverd aan of voortgebracht door de beheerder, zonder afbreuk te doen aan de bekendmakings- en transparantieverplichtingen uit hoofde van deze verordening, en

b) in het bijzonder belangenconflicten beperken als gevolg van de eigendom of controle van de beheerder of als gevolg van andere belangen in de groep van de beheerder of als gevolg van andere personen die invloed of controle kunnen uitoefenen op de beheerder in verband met het vaststellen van de benchmark.

7. De beheerder zorgt ervoor dat zijn werknemers en andere natuurlijke personen wier diensten tot zijn beschikking of onder zijn controle worden gesteld en die direct betrokken zijn bij het aanbieden van een benchmark:

a) beschikken over de benodigde vaardigheden, kennis en ervaring voor de aan hen toegewezen taken en onderworpen zijn aan doeltreffend beheer en toezicht;

b) niet onderworpen zijn aan ongepaste invloed of belangenconflicten en dat de beloning en prestatiebeoordeling van deze personen geen belangenconflicten veroorzaken of anderszins van invloed zijn op de integriteit van het benchmarkvaststellingsproces;

c) geen belangen of zakelijke relaties hebben die de activiteiten van de betrokken beheerder in gevaar brengen;

d) geen toestemming hebben om bij te dragen aan het vaststellen van een benchmark door deel te nemen aan biedingen, offertes en transacties op persoonlijke titel of namens marktdeelnemers, tenzij een dergelijke bijdrage uitdrukkelijk vereist is als onderdeel van de benchmarkmethodologie en aan daarin opgenomen specifieke regels gebonden is, en

e) onderworpen zijn aan effectieve procedures voor de controle van informatie-uitwisseling met andere werknemers die betrokken zijn bij activiteiten die een risico op belangenconflicten kunnen vormen of met derden, wanneer deze informatie van invloed kan zijn op de benchmark.

▼B

8. Een beheerder stelt specifieke interne controleprocedures vast om de integriteit en betrouwbaarheid te waarborgen van de werknemer of persoon die de benchmark vaststelt, met inbegrip van ten minste interne aftekening door het management voor de benchmark wordt verspreid.

▼M2

9. De ESMA stelt de ontwerpen van technische reguleringsnormen op tot nadere invulling van de vereisten die moeten garanderen dat de in lid 1 bedoelde governanceregelingen voldoende solide zijn.

De ESMA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 oktober 2020 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om deze verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

▼B

Artikel 5

Vereisten inzake de toezichtfunctie

1. De beheerder stelt een permanente en doeltreffende toezichtfunctie in en handhaaft deze om toezicht te waarborgen op alle aspecten van de aanbieding van zijn benchmarks.

2. De beheerder ontwikkelt en onderhoudt solide procedures voor zijn toezichtfunctie en stelt die ter beschikking van de relevante bevoegde autoriteiten.

3. De toezichtfunctie wordt met integriteit uitgevoerd en omvat de volgende verantwoordelijkheden die de beheerder afstemt op de complexiteit, het gebruik en de kwetsbaarheid van de benchmark:

a) ten minste jaarlijkse evaluatie van de vaststelling en methodologie van de benchmark;

b) toezicht op wijzigingen in de methodologie van de benchmark en mogelijkheid de beheerder te verzoeken over deze wijzigingen een raadpleging te houden;

c) toezicht op het controlekader van de beheerder, het beheer en de exploitatie van de benchmark en, indien de benchmark gebaseerd is op inputgegevens van contribuanten, de in artikel 15 bedoelde gedragscode;

d) evaluatie en goedkeuring van procedures voor stopzetting van de benchmark, met inbegrip van raadpleging over een stopzetting;

e) toezicht op derde partijen die betrokken zijn bij het aanbieden van benchmarks, met inbegrip van medewerkers voor berekening of verspreiding;

f) beoordeling van interne en externe controles of evaluaties en toezicht op de tenuitvoerlegging van vastgestelde corrigerende acties;

g) indien de benchmark op inputgegevens van contribuanten is gebaseerd, toezicht op de inputgegevens en de contribuanten en het optreden van de beheerder bij het aanvechten of valideren van aangeleverde inputgegevens;

▼B

h) indien de benchmark op inputgegevens van contribuanten is gebaseerd, doeltreffende maatregelen met betrekking tot inbreuken op de in artikel 15 bedoelde gedragscode, en

i) rapportage aan de relevante bevoegde autoriteiten van eventuele misdragingen bij contribuanten, wanneer de benchmark op inputgegevens van contribuanten is gebaseerd, of beheerders waarvan de toezichtfunctie zich bewust wordt en eventuele afwijkende of verdachte inputgegevens.

4. De toezichtfunctie wordt uitgevoerd door een apart comité of door middel van een andere passende governanceregeling.

5. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter specificatie van de procedures met betrekking tot de toezichtfunctie en de kenmerken van de toezichtfunctie, inclusief samenstelling alsmede plaats binnen de organisatiestructuur van de beheerder, teneinde de integriteit van de toezichtfunctie en de afwezigheid van belangenconflicten te waarborgen. Meer bepaald ontwikkelt ESMA een niet-uitputtende lijst van passende governanceregelingen als bepaald in lid 4.

ESMA maakt een onderscheid tussen de verschillende in deze verordening beschreven soorten benchmarks en sectoren en houdt rekening met de verschillen in de eigendoms- en controlestructuur van de beheerders, de aard, omvang en complexiteit van het aanbieden van de benchmark en het risico en het effect van de benchmark, mede in het licht van de internationale convergentie van de toezichtpraktijk met betrekking tot governancevereisten voor benchmarks. De ontwerpen van technische reguleringsnormen van ESMA gelden evenwel niet voor en zijn niet van toepassing op beheerders van niet-significante benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de procedure in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 richtsnoeren vaststellen voor beheerders van niet-significante benchmarks om de in lid 5 van onderhavig artikel bedoelde elementen te specificeren.

Artikel 6

Vereisten inzake het controlekader

1. De beheerder beschikt over een controlekader dat ervoor zorgt dat zijn benchmarks in overeenstemming met deze verordening worden aangeboden en gepubliceerd of beschikbaar gesteld.

2. Het controlekader is evenredig aan het geïdentificeerde niveau van de belangenconflicten, de mate van keuzevrijheid bij het aanbieden van benchmarks en de aard van de inputgegevens voor de benchmark.

3. Het controlekader omvat:

a) beheer van operationele risico's;

b) passende en doeltreffende plannen voor bedrijfscontinuïteit en herstel in geval van problemen;

▼B

c) noodprocedures die gelden in geval van verstoring van het proces van het aanbieden van de benchmark.

4. Een beheerder stelt maatregelen vast:

a) om ervoor te zorgen dat contribuanten de in artikel 15 bedoelde gedragscode naleven en voldoen aan de toepasselijke normen voor inputgegevens;

b) voor het toezicht op de inputgegevens, met inbegrip van, waar mogelijk, het toezicht op inputgegevens voorafgaand aan de publicatie van de benchmark en de validatie van inputgegevens na de publicatie ervan, teneinde fouten en afwijkingen vast te stellen.

5. Het controlekader wordt gedocumenteerd, herzien en, waar nodig, bijgewerkt en beschikbaar gesteld aan de relevante bevoegde autoriteit en, op verzoek, aan gebruikers.

Artikel 7

Vereisten inzake het verantwoordingskader

1. Een beheerder beschikt over een verantwoordingskader dat betrekking heeft op het bijhouden, controleren en evalueren van gegevens, alsook over een klachtenprocedure, en waaruit de naleving van de in deze verordening vastgestelde voorschriften blijkt.

2. Een beheerder benoemt een interne functionaris, met de benodigde bekwaamheid voor het evalueren van en rapporteren over de naleving van de benchmarkmethodologie en deze verordening door de beheerder.

3. Voor cruciale benchmarks benoemt de beheerder een onafhankelijke externe controleur voor de beoordeling van en verslaglegging over de naleving van de benchmarkmethodologie en deze verordening door de beheerder, ten minste jaarlijks.

4. Op verzoek van de relevante bevoegde autoriteit verstrekt de beheerder de relevante bevoegde autoriteit de nadere gegevens over de evaluaties en rapporten als bedoeld in lid 2. Op verzoek van de relevante bevoegde autoriteit of een gebruiker van een benchmark publiceert de beheerder de nadere gegevens over de in lid 3 bedoelde controles.

Artikel 8

Vereisten inzake het bijhouden van registers

1. De beheerder houdt registers bij van:

a) alle inputgegevens, inclusief het gebruik van dergelijke gegevens;

b) de methodologie die is gebruikt voor de vaststelling van een benchmark;

c) elke uitoefening van een beoordelings- of keuzevrijheid door de beheerder en, indien van toepassing, door beoordelaars bij het vaststellen van een benchmark, met inbegrip van alle redenen voor die beoordelings- of keuzevrijheid;

d) het buiten beschouwing laten van inputgegevens, in het bijzonder wanneer deze voldeden aan de vereisten van de benchmarkmethodologie, en de reden hiervoor;

▼B

e) andere wijzigingen in of afwijkingen van standaardprocedures en -methodologieën, onder meer tijdens perioden van marktstress of marktontwrichting;

f) de identiteit van de indieners en de natuurlijke personen die in dienst van de beheerder zijn voor het vaststellen van een benchmark;

g) alle documenten met betrekking tot klachten, met inbegrip van die welke door een klager zijn ingediend, en

h) telefoongesprekken of elektronische communicatie tussen personen die werken voor de beheerder en contribuanten of indieners met betrekking tot een benchmark.

2. De beheerder bewaart de in lid 1 bedoelde registers gedurende een periode van minstens vijf jaar op zodanige wijze dat de vaststelling van de benchmark kan worden herhaald en volledig kan worden begrepen en dat een controle of evaluatie van de inputgegevens, berekeningen, beoordelingen en keuzevrijheid mogelijk is. Opnamen van telefoongesprekken of elektronische communicatie die zijn opgenomen in overeenstemming met lid 1, onder h), worden op verzoek verstrekt aan de bij die conversatie of communicatie betrokken personen en worden gedurende een periode van drie jaar bewaard.

Artikel 9

Klachtenafhandelingsmechanisme

1. De beheerder beschikt over procedures voor het ontvangen, onderzoeken en bewaren van stukken betreffende klachten, inclusief over het benchmarkvaststellingsproces van de beheerder, en maakt deze bekend.

2. Dit klachtenafhandelingsmechanisme waarborgt het volgende:

a) de beheerder maakt het klachtenafhandelingsbeleid beschikbaar dat kan worden gebruikt voor de indiening van klachten over de representativiteit van een bepaalde benchmarkvaststelling voor de marktwaarde, een voorgestelde wijziging in het benchmarkvaststellingsproces, een toepassing van de methodologie in verband met een specifieke benchmarkvaststelling en andere besluiten in verband met het benchmarkvaststellingsproces;

b) klachten worden tijdig en eerlijk onderzocht en het resultaat van het onderzoek wordt binnen een redelijke termijn meegedeeld aan de indiener van de klacht, tenzij deze mededeling strijdig is met de doelstellingen van de openbare orde of met Verordening (EU) nr. 596/2014, en

c) het onderzoek wordt uitgevoerd onafhankelijk van medewerkers die betrokken kunnen zijn of kunnen zijn geweest bij het voorwerp van de klacht.

Artikel 10

Uitbesteding

1. Beheerders besteden taken bij het aanbieden van een benchmark niet zodanig uit dat dit de controle van de beheerder over de benchmark of het vermogen van de relevante bevoegde autoriteit om toezicht te houden op de benchmark op materiële wijze nadelig beïnvloedt.

▼B

2. Wanneer een beheerder taken of relevante diensten en activiteiten voor het aanbieden van een benchmark uitbesteedt aan een dienstverlener, blijft de beheerder volledig verantwoordelijk om aan alle verplichtingen van de beheerder uit hoofde van deze verordening te voldoen.

3. Wanneer er sprake is van uitbesteding, zorgt de beheerder ervoor dat aan de volgende voorwaarden is voldaan:

a) de dienstverlener beschikt over de bekwaamheid, capaciteit en wettelijk benodigde toestemming voor het op betrouwbare en professionele wijze uitvoeren van de uitbestede taken, diensten of activiteiten;

b) de beheerder deelt de relevante bevoegde autoriteiten de identiteit en de taken mee van de dienstverlener die betrokken is bij het benchmarkvaststellingsproces;

c) de beheerder onderneemt passende actie mocht blijken dat de dienstverlener de uitbestede taken niet efficiënt en met inachtneming van de toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften uitvoert;

d) de beheerder behoudt de benodigde deskundigheid voor het op doeltreffende wijze houden van toezicht op de uitbestede taken en het beheren van de risico's die zijn gekoppeld aan uitbesteding;

e) de dienstverlener stelt de beheerder in kennis van elke ontwikkeling die van wezenlijke invloed kan zijn op zijn vermogen om de uitbestede taken efficiënt en met inachtneming van de toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften uit te voeren;

f) de dienstverlener werkt samen met de relevante bevoegde autoriteit in verband met de uitbestede activiteiten en de beheerder en de relevante bevoegde autoriteit hebben effectieve toegang tot gegevens die verband houden met de uitbestede activiteiten, evenals tot de kantoren van de dienstverlener, en de relevante bevoegde autoriteit is in staat om dit recht op toegang uit te oefenen;

g) de beheerder kan de uitbestedingsregelingen, indien nodig, beëindigen;

h) de beheerder stelt al het redelijke in het werk, onder meer in de vorm van noodplannen, om overmatige operationele risico's in verband met de deelname van de dienstverlener aan het benchmarkvaststellingsproces te vermijden.

HOOFDSTUK 2

Inputgegevens, methodologie en melding van inbreuken

Artikel 11

Inputgegevens

1. Op het aanbieden van een benchmark zijn de volgende vereisten van toepassing met betrekking tot de inputgegevens:

a) de inputgegevens moeten toereikend zijn om op nauwkeurige en betrouwbare wijze de economische realiteit weer te geven die de benchmark moet meten.

De inputgegevens hebben de vorm van transactiegegevens als deze beschikbaar en passend zijn. Indien de transactiegegevens niet toereikend of passend zijn om op nauwkeurige en betrouwbare wijze de markt of economische realiteit weer te geven die de benchmark moet meten, kunnen andere gegevens dan transactiegegevens worden gebruikt, inclusief geraamde prijzen, indicatieve bied- en laatkoersen en handelbare bied- en laatkoersen, of andere waarden;

▼B

b) de onder a) bedoelde inputgegevens zijn verifieerbaar;

c) de beheerder stelt duidelijke richtsnoeren op en maakt deze bekend met betrekking tot de soorten inputgegevens, de prioriteit die wordt gegeven aan het gebruik van de verschillende soorten inputgegeven en de uitvoering van een deskundige beoordeling, overeenkomstig punt a) en de methodologie;

d) als een benchmark gebaseerd is op inputgegevens van contribuanten, verkrijgt de beheerder, indien van toepassing, de inputgegevens van een betrouwbaar en representatief panel van of steekproef onder contribuanten om er zo voor te zorgen dat de verkregen benchmark betrouwbaar en representatief is voor de markt of de economische realiteit die de benchmark moet meten;

e) de beheerder gebruikt geen inputgegevens van een contribuant wanneer de beheerder beschikt over aanwijzingen dat die contribuant de in artikel 15 vermelde gedragscode niet naleeft, en verkrijgt in dat geval representatieve publiek beschikbare gegevens.

2. De beheerder zorgt ervoor dat zijn controles met betrekking tot inputgegevens het volgende omvatten:

a) criteria waarmee wordt bepaald wie inputgegevens mag aanleveren bij de beheerder en een proces voor het selecteren van contribuanten;

b) een proces voor de evaluatie van de inputgegevens van een contribuant en voor het weerhouden van de contribuant van de verstrekking van meer inputgegevens of het toepassen van andere sancties voor niet-naleving op de contribuant, indien van toepassing, en

c) een proces voor het valideren van inputgegevens, onder meer tegen andere indicatoren of gegevens, om de integriteit en nauwkeurigheid te waarborgen.

3. Wanneer de inputgegevens van een benchmark worden aangeleverd door frontofficefuncties, d.w.z. afdelingen, divisies, groepen of personeel van contribuanten of een van hun dochterondernemingen die werkzaam zijn op het gebied van prijsstelling, handel, verkoop, marketing, adverteren, structureren of tussenhandelsactiviteiten, dient de beheerder:

a) gegevens van andere bronnen te verkrijgen die de inputgegevens bevestigen, en

b) ervoor te zorgen dat contribuanten beschikken over voldoende interne toezicht- en verificatieprocedures.

4. Wanneer een beheerder van mening is dat de inputgegevens niet de markt of de economische realiteit vertegenwoordigen die een benchmark moet meten, verandert die beheerder binnen een redelijke termijn ofwel de inputgegevens, de contribuanten of de methodologie om ervoor te zorgen dat de inputgegevens die markt of die economische realiteit vertegenwoordigen, ofwel staakt hij het aanbieden van die benchmark.

▼B

5. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter nadere specificering van de manier om ervoor te zorgen dat inputgegevens passend en verifieerbaar zijn, zoals vereist overeenkomstig lid 1, onder a) en b), alsmede van de interne toezichts- en verificatieprocedures van een contribuant die de beheerder overeenkomstig lid 3, onder b), moet nastreven teneinde de integriteit en nauwkeurigheid van de inputgegevens te waarborgen. Die ontwerpen van technische reguleringsnormen van ESMA gelden evenwel niet voor en zijn niet van toepassing op beheerders van niet-significante benchmarks.

ESMA houdt rekening met de verschillende in deze verordening vastgelegde soorten benchmarks en sectoren, de aard van de inputgegevens, de kenmerken van de onderliggende markt of economische realiteit en het evenredigheidsbeginsel en de vatbaarheid van de benchmarks voor manipulatie, alsmede de internationale convergentie van de toezichtpraktijk met betrekking tot benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

6. ESMA kan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 richtsnoeren vaststellen voor beheerders van niet-significante benchmarks om de in lid 5 van onderhavig artikel bedoelde elementen te specificeren.

Artikel 12

Methodologie

1. De beheerder gebruikt een methodologie voor het vaststellen van de benchmark die:

a) solide en betrouwbaar is;

b) duidelijke regels heeft die aangeven hoe en wanneer keuzevrijheid kan worden uitgeoefend bij het vaststellen van die benchmark;

c) zorgvuldig en continu is en kan worden gevalideerd, indien nodig met inbegrip van tests achteraf aan de hand van de beschikbare transactiegegevens;

d) veerkrachtig is en ervoor zorgt dat de benchmark kan worden berekend in de breedst mogelijke reeks van omstandigheden zonder de integriteit ervan in het gedrang te brengen;

e) traceerbaar en verifieerbaar is.

2. Bij de ontwikkeling van een benchmarkmethodologie handelt de benchmarkbeheerder als volgt:

a) hij houdt rekening met factoren zoals de omvang en normale liquiditeit van de markt, de transparantie van de handel en de posities van de marktdeelnemers, de marktconcentratie, de marktdynamiek en de geschiktheid van steekproeven als afspiegeling van de markt of economische realiteit die de benchmark moet meten;

▼B

b) hij bepaalt wat ten behoeve van die benchmark een actieve markt vormt, en

c) hij stelt de prioriteit vast die wordt toegekend aan verschillende typen inputgegevens.

3. De beheerder heeft duidelijke, bekendgemaakte regelingen ter beschikking waarin wordt aangegeven onder welke omstandigheden de kwantiteit of kwaliteit van inputgegevens onder het niveau zakt dat binnen de methodologie nodig is om de benchmark nauwkeurig en betrouwbaar vast te kunnen stellen, en waarin wordt beschreven of en hoe de benchmark in die omstandigheden moet worden berekend.

▼M2

4. De ESMA stelt de ontwerpen van technische reguleringsnormen op tot nadere invulling van de voorwaarden die moeten garanderen dat de in lid 1 bedoelde methodologie voldoet aan de punten a) tot en met e) van dat lid.

De ESMA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 oktober 2020 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om deze verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

▼B

Artikel 13

Transparantie van de methodologie

1. De beheerder ontwikkelt, exploiteert en beheert de benchmark en de methodologie op transparante wijze. Daartoe zorgt de beheerder voor de publicatie of beschikbaarstelling van de volgende informatie:

a) de essentiële aspecten van de methodologie die de beheerder gebruikt voor elke benchmark die is aangeboden en gepubliceerd of, indien van toepassing, voor elke benchmarkgroep die is aangeboden en gepubliceerd;

b) nadere gegevens betreffende de interne evaluatie en de goedkeuring van een bepaalde methodologie, evenals de frequentie van die evaluatie;

c) de procedures voor raadpleging met betrekking tot een voorgestelde materiële wijziging in methodologie van de beheerder en de achterliggende redenen voor die wijzigingen, met inbegrip van een definitie van wat een materiële wijziging inhoudt en de omstandigheden waarin de beheerder gebruikers informeert over die wijzigingen;

▼M1

d) een toelichting over de wijze waarop de onder a) bedoelde essentiële aspecten van de methodologie voor elke benchmark of benchmarkgroep, uitgezonderd rentevoet- en valutawisselingsbenchmarks, de ESG-factoren weerspiegelen.

Benchmarkbeheerders voldoen uiterlijk op 30 april 2020 aan het vereiste van de eerste alinea, onder d).

▼B

2. De krachtens lid 1, onder c), voorgeschreven procedures voorzien in:

a) kennisgeving vooraf, met een duidelijk tijdsverloop, die de mogelijkheid biedt om de gevolgen van dergelijke voorgestelde materiële wijzigingen te analyseren en te becommentariëren, en

▼B

b) de onder a) van dit lid bedoelde opmerkingen en de reactie van de beheerder op deze opmerkingen, die na raadpleging toegankelijk worden, behalve wanneer de opsteller van de opmerkingen om vertrouwelijkheid heeft gevraagd.

▼M1

2 bis. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen tot aanvulling van deze verordening vast te stellen door de minimuminhoud vast te stellen van de in lid 1, eerste alinea, onder d), van dit artikel bedoelde toelichting, alsook het te gebruiken standaardformaat.

▼B

3. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter nadere specificering van de informatie die beheerders moeten verstrekken in overeenstemming met de in leden 1 en 2 opgenomen vereisten, met een onderscheid volgens de verschillende in deze verordening beschreven soorten benchmarks en sectoren. ESMA houdt rekening met het feit dat die aspecten van de methodologie bekend moeten worden gemaakt die voldoende gedetailleerd zijn om gebruikers in staat te stellen te begrijpen hoe een benchmark wordt aangeboden en de representativiteit ervan, de relevantie ervan voor specifieke gebruikers en de geschiktheid ervan als referentie voor financiële instrumenten en contracten te beoordelen, alsmede een toetsing uit te voeren met betrekking tot het evenredigheidsbeginsel. De ontwerpen van technische reguleringsnormen van ESMA gelden evenwel niet voor en zijn niet van toepassing op beheerders van niet-significante benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA kan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 richtsnoeren vaststellen voor beheerders van niet-significante benchmarks om de in lid 3 van onderhavig artikel bedoelde elementen nader te specificeren.

Artikel 14

Melding van inbreuken

1. De beheerder stelt passende systemen en doeltreffende controles in om de integriteit van inputgegevens te waarborgen, teneinde eventuele gedragingen die betrekking kunnen hebben op manipulatie van of een poging tot manipulatie van een benchmark, overeenkomstig Verordening (EU) nr. 596/2014 te identificeren en te melden aan de nationale autoriteit.

2. De beheerder houdt toezicht op inputgegevens en de contribuanten om in staat te zijn de bevoegde autoriteit in kennis te stellen en alle relevante informatie te verstrekken, wanneer de beheerder vermoedt dat er, in verband met een benchmark, sprake is van gedragingen die betrekking kunnen hebben op manipulatie of een poging tot manipulatie van een benchmark overeenkomstig Verordening (EU) nr. 596/2014, inclusief een samenzwering om een benchmark te manipuleren.

De bevoegde autoriteit van de beheerder zendt die informatie indien nodig toe aan de relevante autoriteit overeenkomstig Verordening (EU) nr. 596/2014.

▼B

3. De beheerder beschikt over procedures voor zijn leidinggevenden, werknemers en andere natuurlijke personen van wie diensten tot zijn beschikking of onder zijn controle worden gesteld voor de interne rapportage van inbreuken op deze verordening.

▼M2

4. De ESMA stelt ontwerpen van technische reguleringsnormen op tot nadere invulling van de kenmerken van de in lid 1 bedoelde systemen en controles.

De ESMA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 oktober 2020 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om deze verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

▼B

HOOFDSTUK 3

Gedragscode en vereisten voor contribuanten

Artikel 15

Gedragscode

1. Indien een benchmark gebaseerd is op inputgegevens van contribuanten, ontwikkelt de beheerder ervan voor elke benchmark een gedragscode waarin duidelijk de verantwoordelijkheden en verplichtingen van contribuanten worden gespecificeerd met betrekking tot het aanleveren van inputgegevens, en zorgt hij ervoor dat die gedragscode in overeenstemming is met deze verordening. De beheerder verkrijgt permanent en op zijn minst jaarlijks en in geval van wijzigingen in de gedragscode de zekerheid dat de contribuanten de code naleven.

2. De gedragscode omvat ten minste de volgende elementen:

a) een duidelijke beschrijving van de te verstrekken inputgegevens en de vereisten die nodig zijn om ervoor te zorgen dat inputgegevens worden verstrekt overeenkomstig de artikelen 11 en 14;

b) identificatie van de personen die inputgegevens mogen aanleveren aan de beheerder en de procedures voor de beoordeling van de identiteit van een contribuant en eventuele indieners, alsook de vergunning van eventuele indieners die namens een contribuant inputgegevens aanleveren;

c) beleid om ervoor te zorgen dat een contribuant alle relevante inputgegevens verstrekt;

d) de systemen en controles die een contribuant moet instellen, waaronder:

   i) procedures voor het aanleveren van inputgegevens, met inbegrip van vereisten voor de contribuant voor het specificeren of inputgegevens transactiegegevens zijn en of inputgegevens voldoen aan de vereisten van de beheerder;

   ii) beleid over het gebruik van keuzevrijheid bij het aanleveren van inputgegevens;

   iii) eventuele vereisten voor de validatie van inputgegevens voordat deze worden verstrekt aan de beheerder;

▼B

iv) beleid betreffende het bijhouden van registers;

v) rapportagevereisten met betrekking tot verdachte inputgegevens;

vi) vereisten met betrekking tot het beheer van belangenconflicten.

3. De beheerder kan een afzonderlijke gedragscode opstellen voor iedere familie van benchmarks die hij aanbiedt.

4. Indien de relevante bevoegde autoriteit bij de uitoefening van haar in artikel 41 bedoelde bevoegdheden elementen van de gedragscode aantreft die niet aan deze verordening voldoen, geeft zij hiervan kennis aan de betrokken beheerder. De beheerder past de gedragscode binnen dertig dagen na een dergelijke kennisgeving aan om ervoor te zorgen dat deze voldoet aan deze verordening.

5. Binnen 15 werkdagen na het van toepassing worden van het besluit om een cruciale benchmark in de in artikel 20, lid 1, bedoelde lijst op te nemen, brengt de beheerder van die cruciale benchmark de gedragscode ter kennis van de relevante bevoegde autoriteit. De relevante bevoegde autoriteit controleert binnen dertig dagen of de inhoud van de gedragscode voldoet aan deze verordening. Indien de relevante bevoegde autoriteit elementen aantreft die niet voldoen aan deze verordening, is lid 4 van onderhavig artikel van toepassing.

6. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere specificatie van de voorwaarden van de in lid 2 bedoelde gedragscode voor verschillende soorten benchmarks, en om rekening te houden met de ontwikkelingen inzake benchmarks en op de financiële markten.

ESMA houdt rekening met de verschillende kenmerken van benchmarks en contribuanten, met name qua verschillen in inputgegevens en methodologieën, de risico's van gemanipuleerde inputgegevens en de internationale convergentie van de toezichtpraktijken met betrekking tot benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

Artikel 16

Vereisten met betrekking tot governance en controles voor onder toezicht staande contribuanten

1. De volgende vereisten met betrekking tot governance en controles zijn van toepassing op een onder toezicht staande contribuant:

a) de onder toezicht staande contribuant zorgt ervoor dat het aanleveren van inputgegevens niet wordt beïnvloed door bestaande of mogelijke belangenconflicten en dat, wanneer keuzevrijheid noodzakelijk is, die op onafhankelijke en eerlijke wijze wordt uitgeoefend op basis van relevante informatie in overeenstemming met de in artikel 15 bedoelde gedragscode;

b) de onder toezicht staande contribuant beschikt over een controlekader dat de integriteit, nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van inputgegevens waarborgt en tevens dat inputgegevens worden aangeleverd in overeenstemming met deze verordening en de in artikel 15 bedoelde gedragscode.

▼B

2. Een onder toezicht staande contribuant beschikt over doeltreffende systemen en controles om de integriteit en betrouwbaarheid van alle aangeleverde inputgegevens aan de beheerder te waarborgen, met inbegrip van:

a) controles met betrekking tot wie inputgegevens mag aanleveren aan een beheerder, waaronder, indien evenredig, een proces voor aftekening door een natuurlijke persoon die hiërarchisch in een hogere positie staat dan de indiener;

b) passende opleiding voor indieners die minstens betrekking heeft op deze verordening en op Verordening (EU) nr. 596/2014;

c) maatregelen voor beheer van belangenconflicten, met inbegrip van organisatorische scheiding van medewerkers, indien passend, en onderzoek hoe door het beloningsbeleid tot stand gebrachte stimulansen voor de manipulatie van benchmarks kunnen worden weggenomen;

d) het voor een passende periode bijhouden van een register van de communicatie in verband met het aanbieden van inputgegevens, van alle informatie die wordt gebruikt om de contribuant in staat te stellen tot het verrichten van elke indiening, en van alle bestaande of mogelijke belangenconflicten, inclusief, maar niet uitsluitend, de blootstelling van de contribuant aan financiële instrumenten die een benchmark als referentie gebruiken;

e) het bijhouden van gegevens inzake interne en externe controles.

3. Indien de inputgegevens gebaseerd zijn op deskundige beoordeling, stellen de onder toezicht staande contribuanten niet alleen de in lid 2 bedoelde systemen en controles in, maar nemen zij ook beleidsmaatregelen ter begeleiding van het gebruik van beoordelings- of keuzevrijheid en bewaren zij registers van de achterliggende redenen voor dergelijke beoordelings- of keuzevrijheid. Voor zover proportioneel, houden onder toezicht staande contribuanten rekening met de aard van de benchmark en de inputgegevens ervan.

4. Een onder toezicht staande contribuant verleent zijn volledige medewerking aan de beheerder en de relevante bevoegde autoriteit voor de controle van en het toezicht op het aanbieden van een benchmark en stelt de informatie en gegevens beschikbaar die hij bewaart in overeenstemming met de leden 2 en 3.

5. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter nadere specificatie van de vereisten inzake governance, systemen en controles en beleid als uiteengezet in de leden 1, 2 en 3.

ESMA houdt rekening met de verschillende kenmerken van benchmarks en onder toezicht staande contribuanten, met name qua verschillen in aangeleverde inputgegevens en gebruikte methodologieën, de risico's van manipulatie van inputgegevens en de aard van de activiteiten die worden uitgeoefend door onder toezicht staande contribuanten, en de ontwikkelingen op het gebied van benchmarks en financiële markten in het licht van de internationale convergentie van de toezichtpraktijken met betrekking tot benchmarks. De ontwerpen van technische reguleringsnormen van ESMA gelden niet voor en zijn niet van toepassing op onder toezicht staande contribuanten van niet-significante benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

▼B

6. ESMA kan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 richtsnoeren vaststellen voor onder toezicht staande contribuanten aan niet-significante benchmarks om de in lid 5 van onderhavig artikel bedoelde elementen te specificeren.

TITEL III

VEREISTEN INZAKE VERSCHILLENDE SOORTEN BENCHMARKS

HOOFDSTUK 1

Benchmarks op basis van gereguleerde gegevens

Artikel 17

Benchmarks op basis van gereguleerde gegevens

1. Artikel 11, lid 1, onder d) en e), artikel 11, leden 2 en 3, artikel 14, leden 1 en 2, en de artikelen 15 en 16 zijn in elk geval niet van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor benchmarks op basis van gereguleerde gegevens. Artikel 8, lid 1, onder a), is niet van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor benchmarks op basis van gereguleerde gegevens die betrekking hebben op inputgegevens die volledig en direct worden aangeleverd als uiteengezet in artikel 3, lid 1, punt 24.

2. De artikelen 24 en 25 of artikel 26 zijn, naargelang het geval, van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor benchmarks op basis van gereguleerde gegevens die direct of indirect worden gebruikt binnen een combinatie van benchmarks als referentie voor financiële instrumenten of financiële overeenkomsten of voor de meting van de prestatie van beleggingsfondsen met een totale waarde van maximaal 500 miljard EUR op basis van alle looptijden van de benchmark, indien van toepassing.

HOOFDSTUK 2

▼M3

Rentevoetbenchmarks en benchmarks voor contante wisselkoersen

▼B

Artikel 18

Rentevoetbenchmarks

De in bijlage I neergelegde specifieke vereisten zijn van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor rentevoetbenchmarks, naast of in plaats van de vereisten van titel II.

De artikelen 24, 25 en 26 zijn niet van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor rentevoetbenchmarks.

▼M3

Artikel 18 bis

Benchmarks voor contante wisselkoersen

1. De Commissie kan een benchmark voor contante wisselkoersen aanwijzen die door buiten de Unie gevestigde beheerders wordt beheerd, indien aan de twee volgende criteria is voldaan:

▼M3

a) de benchmark voor contante wisselkoersen refereert aan een contante wisselkoers van een valuta van een derde land die niet vrij inwisselbaar is, en

b) de benchmark voor contante wisselkoersen wordt frequent, stelselmatig en regelmatig gebruikt om ongunstige wisselkoersbewegingen af te dekken.

2. De Commissie houdt uiterlijk op 31 december 2022 een openbare consultatie om benchmarks voor contante wisselkoersen vast te stellen die aan de in lid 1 vastgestelde criteria voldoen.

3. De Commissie stelt uiterlijk op 15 juni 2023 in overeenstemming met artikel 49 een gedelegeerde handelingen vast om een lijst op te stellen van benchmarks voor contante wisselkoersen die aan de in lid 1 van dit artikel vastgestelde criteria voldoen. Wanneer dat noodzakelijk is, werkt de Commissie die lijst bij.

▼B

HOOFDSTUK 3

Grondstoffenbenchmarks

Artikel 19

Grondstoffenbenchmarks

1. De specifieke vereisten van bijlage II zijn van toepassing in plaats van de vereisten in titel II, met uitzondering van artikel 10, op het aanbieden van of aanleveren voor grondstoffenbenchmarks, tenzij de betrokken benchmark een benchmark op basis van gereguleerde gegevens is of gebaseerd is op indieningen door contribuanten die voor het merendeel onder toezicht staande entiteiten zijn.

De artikelen 24, 25 en 26 zijn niet van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor grondstoffenbenchmarks.

2. Wanneer een grondstoffenbenchmark een cruciale benchmark is, met als onderliggende activa goud, zilver of platina, zijn de vereisten van titel II van toepassing in plaats van bijlage II.

▼M1

HOOFDSTUK 3 bis

EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks

Artikel 19 bis

EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks

1. De vereisten van bijlage III zijn van toepassing op het aanbieden van en bijdragen tot EU-klimaattransitiebenchmarks of op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks, naast de vereisten van de titels II, III en IV.

▼M1

2. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen voor de aanvulling van deze verordening door de vaststelling van de minimumnormen voor EU-klimaattransitiebenchmarks of op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks, ter precisering van:

a) de criteria voor de keuze van de onderliggende activa, waaronder indien van toepassing criteria ter uitsluiting van activa;

b) de criteria en de methode voor de weging van de onderliggende activa in de benchmark;

c) de vaststelling van het decarbonisatietraject voor de EU-klimaattransitiebenchmarks.

3. Benchmarkbeheerders die een EU-klimaattransitiebenchmark of een op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmark aanbieden, voldoen uiterlijk op 30 april 2020 aan deze verordening;

Artikel 19 ter

Vereisten voor EU-klimaattransitiebenchmarks

Beheerders van EU-klimaattransitiebenchmarks gaan over tot het selecteren, wegen of uitsluiten van onderliggende activa die zijn uitgegeven door ondernemingen die uiterlijk op 31 december 2022 een decarbonisatietraject volgen, in overeenstemming met de volgende vereisten:

i) de ondernemingen maken binnen specifieke termijnen de te bereiken meetbare koolstofemissiereductiedoelstellingen openbaar;

ii) de ondernemingen maken een vermindering van koolstofemissies openbaar die wordt opgesplitst tot op het niveau van de relevante operationele dochterondernemingen;

iii) de ondernemingen maken jaarlijkse informatie openbaar over de vooruitgang met betrekking tot die doelstellingen;

iv) de activiteiten met betrekking tot de onderliggende activa doen geen ernstige afbreuk aan andere ESG-doelstellingen.

Artikel 19 quater

Uitsluitingen voor op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks

1. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 49 een gedelegeerde handeling vast te stellen ter aanvulling van deze verordening door, met betrekking tot op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks, vast te stellen welke sectoren moeten worden uitgesloten omdat zij geen meetbare koolstofemissiereductiedoelstellingen hebben, met specifieke termijnen die zijn afgestemd op de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs. De Commissie stelt die gedelegeerde handeling uiterlijk op 1 januari 2021 vast en zij werkt deze elke drie jaar bij.

2. Bij het opstellen van de in lid 1 bedoelde gedelegeerde handeling houdt de Commissie rekening met de werkzaamheden van de TEG.

▼M1

Artikel 19 quinquies

Streven om EU-klimaattransitiebenchmarks aan te bieden

In de Unie gevestigde beheerders die significante benchmarks aanbieden, vastgesteld op basis van de waarde van een of meer onderliggende activa of prijzen, streven ernaar uiterlijk op 1 januari 2022 een of meer EU-klimaattransitiebenchmarks aan te bieden.

▼B

HOOFDSTUK 4

Cruciale benchmarks

Artikel 20

Cruciale benchmarks

1. De Commissie stelt overeenkomstig de in artikel 50, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure uitvoeringshandelingen vast met het oog op de vaststelling en tweejaarlijkse evaluatie van een lijst van door beheerders in de Unie aangeboden benchmarks die cruciale benchmarks zijn, mits aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

a) de benchmark wordt direct of indirect gebruikt binnen een combinatie van benchmarks als referentie voor financiële instrumenten of financiële overeenkomsten of voor de meting van de prestatie van beleggingsfondsen met een totale waarde van minstens 500 miljard EUR op basis van alle looptijden van de benchmark, indien van toepassing;

b) de benchmark is gebaseerd op indieningen door contribuanten die voor het merendeel in één lidstaat gevestigd zijn en wordt erkend als cruciaal in die lidstaat overeenkomstig de procedure in de leden 2, 3, 4 en 5 van dit artikel;

c) de benchmark voldoet aan alle volgende criteria:

   i) de benchmark wordt direct of indirect gebruikt binnen een combinatie van benchmarks als referentie voor financiële instrumenten of financiële overeenkomsten of voor de meting van de prestatie van beleggingsfondsen met een totale waarde die minstens 400 miljard EUR bedraagt op basis van alle looptijden van de benchmark, indien van toepassing, maar niet meer dan de waarde die is vastgesteld onder a);

   ii) er zijn voor de benchmark weinig of geen passende marktgestuurde vervangers;

   iii) indien de benchmark niet meer wordt aangeboden of als hij wordt aangeboden op basis van inputgegevens die niet meer volledig representatief zijn voor de onderliggende markt of economische realiteit of op basis van onbetrouwbare inputgegevens, heeft dit significante negatieve gevolgen voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en ondernemingen in een of meer lidstaten.

▼B

Indien een benchmark voldoet aan de criteria in punt c), ii) en iii), maar niet aan het criterium in punt c), i), kunnen de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten samen met de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de beheerder gevestigd is, overeenkomen dat deze benchmark moet worden erkend als cruciaal overeenkomstig deze alinea. In elk geval raadpleegt de bevoegde autoriteit van de beheerder de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten. Indien de bevoegde autoriteiten het niet eens worden, beslist de bevoegde autoriteit van de beheerder, rekening houdend met de redenen voor het ontbreken van overeenstemming, of de benchmark moet worden erkend als cruciaal in de zin van deze alinea. De bevoegde autoriteiten of, in geval van een gebrek aan overeenstemming, de bevoegde autoriteit van de beheerder zendt de beoordeling toe aan de Commissie. Na ontvangst van de beoordeling stelt de Commissie een uitvoeringshandeling vast in overeenstemming met dit lid. Bovendien zendt de bevoegde autoriteit van de beheerder haar beoordeling in geval van een gebrek aan overeenstemming toe aan ESMA, dat een advies kan publiceren.

▼M2

1 bis. Als de ESMA van mening is dat een benchmark aan alle criteria van lid 1, onder c), voldoet, dient zij bij de Commissie een gedocumenteerd verzoek in om die benchmark als cruciaal aan te merken.

De Commissie stelt na ontvangst van dat gedocumenteerd verzoek een uitvoeringshandeling vast in overeenstemming met lid 1.

De ESMA evalueert haar beoordeling van het cruciale karakter van de benchmark ten minste om de twee jaar en stelt de Commissie in kennis en zendt haar de beoordeling toe.

▼B

2. Als de bevoegde autoriteit van een in lid 1, onder b), genoemde lidstaat van mening is dat een onder haar toezicht vallende beheerder een benchmark aanbiedt die moet worden erkend als cruciaal, stelt zij ESMA in kennis en zendt zij ESMA een gedocumenteerde beoordeling toe.

3. Voor de toepassing van lid 2 beoordeelt de bevoegde autoriteit of de stopzetting van de benchmark of het aanbieden ervan op basis van inputgegevens of een panel van contribuanten die niet langer representatief zijn voor de markt of de economische realiteit die de benchmark beoogt te meten, negatieve gevolgen zouden hebben voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en ondernemingen in een of meer lidstaten. Bij haar beoordeling houdt de bevoegde autoriteit rekening met:

a) de waarde van de financiële instrumenten en de financiële overeenkomsten die naar de benchmark verwijzen en de waarde van beleggingsfondsen die naar de benchmark verwijzen om hun prestatie binnen de lidstaat te meten, en de relevantie hiervan gezien de totale waarde van de financiële instrumenten en van de lopende financiële overeenkomsten en de totale waarde van beleggingsfondsen, in de lidstaat;

b) de waarde van de financiële instrumenten en de financiële overeenkomsten die naar de benchmark verwijzen en de waarde van beleggingsfondsen die naar de benchmark verwijzen om hun prestatie binnen de lidstaat te meten, en de relevantie daarvan gezien het bruto nationaal product van de lidstaat;

▼B

c) andere cijfers om op objectieve gronden het mogelijke effect te beoordelen van het niet langer aanbieden of de onbetrouwbaarheid van de benchmark op de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en bedrijven in de lidstaat.

De bevoegde autoriteit evalueert haar beoordeling van het cruciale karakter van de benchmark minstens om de twee jaar en stelt ESMA in kennis en zendt haar de nieuwe beoordeling toe.

4. Binnen zes weken na ontvangst van de in lid 2 bedoelde kennisgeving brengt ESMA een advies uit over de vraag of de beoordeling van de bevoegde autoriteit voldoet aan de vereisten van lid 3 en zendt zij dit advies toe aan de Commissie, samen met de beoordeling van de bevoegde autoriteit.

5. De Commissie stelt na ontvangst van het in lid 4 genoemde advies uitvoeringshandelingen vast overeenkomstig lid 1.

6. De Commissie wordt gemachtigd om overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen, teneinde:

a) te specificeren hoe de nominale waarde van andere financiële instrumenten dan derivaten, de notionele waarde van derivaten en de intrinsieke waarde van investeringsfondsen moeten worden beoordeeld, ook in geval van indirecte verwijzing naar een benchmark binnen een combinatie van benchmarks, om ze te vergelijken met de drempels in lid 1 en in artikel 24, lid 1, onder a);

b) een evaluatie te verrichten van de berekeningsmethode die wordt gebruikt voor de bepaling van de in lid 1 van dit artikel bedoelde drempels in het licht van de ontwikkelingen van de markt, de prijs en de regelgeving, alsmede de geschiktheid van de classificering van benchmarks met een totale waarde van financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen voor de verwijzing ernaar die dicht bij de drempels ligt. Die evaluatie wordt minstens om de twee jaar vanaf 1 januari 2018 verricht;

c) te specificeren hoe de criteria in lid 1 onder c), iii), van dit artikel moeten worden toegepast, rekening houdend met eender welke gegevens die ertoe bijdragen om op objectieve gronden het mogelijke effect te beoordelen van het niet langer aanbieden of de onbetrouwbaarheid van de benchmark op de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en ondernemingen in een of meer lidstaten.

In voorkomend geval houdt de Commissie rekening met relevante technologische of marktontwikkelingen.

Artikel 21

Verplicht beheer van een cruciale benchmark

1. Indien een beheerder van een cruciale benchmark voornemens is de aanbieding van een dergelijke benchmark stop te zetten, dient de beheerder:

a) zijn bevoegde autoriteit hiervan onmiddellijk in kennis te stellen, en

▼B

b) binnen vier weken na deze kennisgeving een beoordeling in te dienen over de manier waarop de benchmark:

i) moet overgaan naar een nieuwe beheerder, of

ii) niet langer moet worden aangeboden, met inachtneming van de in artikel 28, lid 1, vastgestelde procedure.

Gedurende de periode in de eerste alinea, onder b), zet de beheerder het aanbieden van de benchmark niet stop.

▼M2

2. Na ontvangst van de in lid 1 bedoelde beoordeling door de beheerder onderneemt de bevoegde autoriteit de volgende acties:

a) zij stelt de ESMA en het krachtens artikel 46 opgerichte college daarvan in kennis;

b) binnen vier weken na ontvangst van die beoordeling, maakt zij haar eigen beoordeling van de vraag hoe de overgang van de benchmark naar een nieuwe beheerder dient plaats te vinden of hoe de aanbieding ervan dient te worden stopgezet, met inachtneming van de procedure als vastgelegd in artikel 28, lid 1.

Tijdens de in de punt b) van de eerste alinea bedoelde periode zet de beheerder het aanbieden van de benchmark niet stop zonder de schriftelijke toestemming van de ESMA of, in voorkomend geval, de nationale bevoegde autoriteit.

▼B

3. Na afronding van de in lid 2, onder b), bedoelde beoordeling heeft de bevoegde autoriteit de bevoegdheid om de beheerder te dwingen de benchmark te blijven publiceren totdat:

a) de aanbieding van de benchmark is overgegaan naar een nieuwe beheerder;

b) het aanbieden van de benchmark op ordelijke wijze kan worden stopgezet, of

c) de benchmark niet meer cruciaal is.

Voor de toepassing van de eerste alinea duurt de periode tijdens welke de bevoegde autoriteit de beheerder kan dwingen om de benchmark te blijven publiceren, ten hoogste twaalf maanden.

▼M1

Aan het einde van deze periode evalueert de bevoegde autoriteit haar beslissing de beheerder te dwingen om de benchmark te blijven publiceren. De bevoegde autoriteit kan die periode indien nodig verlengen met een passende periode van niet meer dan twaalf maanden. De maximumperiode van verplicht beheer duurt niet langer dan vijf jaar.

▼B

4. Onverminderd lid 1 voert de bevoegde autoriteit, indien de beheerder van een cruciale benchmark moet worden teruggeschroefd als gevolg van een insolventieprocedure, een beoordeling uit van de vraag of en hoe de cruciale benchmark op ordelijke wijze kan overgaan naar een nieuwe beheerder of de aanbieding ervan kan worden stopgezet, met inachtneming van de procedure als vastgelegd in artikel 28, lid 1.

▼M2

5. De ESMA stelt de ontwerpen van technische reguleringsnormen op tot nadere invulling van de criteria waarop de in lid 2, onder b), bedoelde beoordeling dient te worden gebaseerd.

De ESMA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 oktober 2020 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om deze verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

▼B

Artikel 22

Beperking van de marktmacht van de beheerders van cruciale benchmarks

Onverminderd de toepassing van het mededingingsrecht van de Unie neemt de beheerder bij de aanbieding van een cruciale benchmark adequate stappen om ervoor te zorgen dat licenties voor en informatie over de benchmark aan alle gebruikers worden verstrekt op een eerlijke, redelijke, transparante en niet-discriminerende wijze.

Artikel 23

Verplichte aanlevering voor een cruciale benchmark

1. Dit artikel is van toepassing op cruciale benchmarks die gebaseerd zijn op indieningen van contribuanten die voor het merendeel onder toezicht staande entiteiten zijn.

2. De beheerder van een of meer cruciale benchmarks verstrekt zijn bevoegde autoriteit om de twee jaar een beoordeling van de mate van geschiktheid van elke door hem aangeboden cruciale benchmark om de onderliggende markt of de economische realiteit te meten.

▼M2

3. Indien een onder toezicht staande contribuant van een cruciale benchmark voornemens is de aanlevering van inputgegevens stop te zetten, brengt hij dit onverwijld schriftelijk ter kennis van de beheerder. Daarop stelt de beheerder zijn bevoegde autoriteit daarvan zonder onnodige vertraging in kennis.

De bevoegde autoriteit van de beheerder van de cruciale benchmark stelt de bevoegde autoriteit van die onder toezicht staande contribuant en, in voorkomend geval, de ESMA daarvan zonder onnodige vertraging in kennis. De beheerder dient zo snel als mogelijk en uiterlijk 14 dagen na de kennisgeving door de onder toezicht staande contribuant bij zijn bevoegde autoriteit een beoordeling in van de gevolgen voor het vermogen van de cruciale benchmark om de onderliggende markt of economische realiteit te meten.

4. Na ontvangst van de in de leden 2 en 3 van dit artikel bedoelde beoordeling stelt de bevoegde autoriteit van de beheerder, in voorkomend geval, terstond de ESMA of het krachtens artikel 46 opgerichte college daarvan in kennis en maakt zij op basis van die beoordeling, haar eigen beoordeling van het vermogen van de benchmark om de onderliggende markt of economische realiteit te meten, met inachtneming van de procedure van de beheerder voor de stopzetting van de benchmark die is vastgesteld overeenkomstig artikel 28, lid 1.

▼B

5. Vanaf de dag waarop de bevoegde autoriteit van de beheerder in kennis is gesteld van het voornemen van een contribuant om te stoppen met het aanleveren van inputgegevens en tot de in lid 4 bedoelde beoordeling is afgewerkt, heeft zij de bevoegdheid om van de contribuanten die de kennisgeving overeenkomstig lid 3 hebben verricht, te eisen dat zij inputgegevens blijven aanleveren, in elk geval gedurende een periode van maximaal vier weken, zonder onder toezicht staande entiteiten te verplichten handel te drijven of zich tot het drijven van handel te verplichten.

▼B

6. Indien de bevoegde autoriteit, na de in lid 5 gespecificeerde periode en op basis van haar eigen beoordeling als bedoeld in lid 4, van mening is dat de representativiteit van een cruciale benchmark in gevaar is, heeft zij de bevoegdheid:

a) onder toezicht staande entiteiten die geselecteerd zijn overeenkomstig lid 7 van dit artikel, met inbegrip van entiteiten die nog geen contribuant zijn aan de betreffende cruciale benchmark, te verplichten inputgegevens aan te leveren aan de beheerder in overeenstemming met de methodologie van de beheerder, de in artikel 15 bedoelde gedragscode en andere regels. Deze vereiste geldt voor een passende periode van maximaal twaalf maanden na de datum waarop het aanvankelijke besluit tot verplichte aanlevering uit hoofde van lid 5 is genomen of, voor die entiteiten die nog geen contribuant zijn, na de datum waarop het besluit tot verplichte aanlevering uit hoofde van dit punt is genomen;

b) de periode van verplichte aanlevering te verlengen met een passende periode van maximaal twaalf maanden, na een evaluatie overeenkomstig lid 9 van de onder a) van dit lid opgelegde maatregelen;

c) te bepalen in welke vorm en op welk moment er inputgegevens moeten worden aangeleverd, zonder onder toezicht staande entiteiten te verplichten om handel te drijven of zich te verbinden tot het drijven van handel;

d) de beheerder te verplichten de methodologie, de in artikel 15 bedoelde gedragscode of andere regels van de cruciale benchmark te wijzigen.

▼M1

De in de eerste alinea, onder a) en b), bedoelde maximumperiode van verplichte aanlevering duurt niet langer dan vijf jaar.

▼B

7. Voor de toepassing van lid 6 worden onder toezicht staande entiteiten die verplicht zijn om inputgegevens aan te leveren, geselecteerd door de bevoegde autoriteit van de beheerder, in nauwe samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de onder toezicht staande entiteiten, op basis van de omvang van de werkelijke en potentiële deelname van de onder toezicht staande entiteit aan de markt die de benchmark beoogt te meten.

8. De bevoegde autoriteit van een onder toezicht staande contribuant die overeenkomstig lid 6, onder a), b) of c), verplicht werd om inputgegevens aan te leveren voor een benchmark, werkt met de bevoegde autoriteit van de beheerder samen voor de tenuitvoerlegging van deze maatregelen.

9. Tegen het einde van de periode in lid 6, eerste alinea, onder a), evalueert de bevoegde autoriteit van de beheerder de maatregelen die overeenkomstig lid 6 zijn genomen. Zij trekt een maatregel in wanneer zij oordeelt dat:

a) de contribuanten waarschijnlijk nog minstens één jaar inputgegevens zullen blijven aanleveren indien de maatregel zou worden ingetrokken, hetgeen moet worden aangetoond door ten minste:

   i) een schriftelijke verbintenis van de contribuanten aan de beheerder en de bevoegde autoriteit om nog ten minste één jaar inputgegevens te blijven aanleveren voor de cruciale benchmark indien de maatregel zou worden ingetrokken;

▼B

ii) een schriftelijk verslag van de beheerder aan de bevoegde autoriteit waarin zijn oordeel wordt onderbouwd dat de levensvatbaarheid van de cruciale benchmark kan worden gewaarborgd zodra de aanleveringsverplichting is ingetrokken;

b) het aanbieden van de benchmark kan blijven voortbestaan nadat de tot aanlevering verplichte contribuanten hun aanlevering van inputgegevens hebben stopgezet;

c) een aanvaardbare vervangende benchmark beschikbaar is en gebruikers van de cruciale benchmark daarnaar kunnen overschakelen tegen minimale kosten, hetgeen wordt aangetoond door ten minste een schriftelijk verslag van de beheerder met specificatie van de middelen waarmee de overgang naar een vervangende benchmark plaatsvindt en van de mogelijkheden van en de kosten voor gebruikers om naar deze benchmark over te schakelen, of

d) er geen andere geschikte contribuanten kunnen worden vastgesteld en de stopzetting van de aanlevering door de relevante onder toezicht staande entiteiten tot een dusdanige verzwakking van de benchmark zou leiden dat de benchmark moet worden stopgezet.

▼M1

10. Ingeval de aanbieding van een cruciale benchmark moet worden stopgezet, blijft iedere onder toezicht staande contribuant aan die benchmark inputgegevens aanleveren gedurende een door de bevoegde autoriteit vast te stellen termijn, maar niet langer dan de in lid 6, tweede alinea, vastgestelde maximumtermijn van vijf jaar.

▼B

11. De beheerder stelt de betrokken bevoegde autoriteit in kennis van elke niet-naleving door contribuanten van de in lid 6 neergelegde vereisten, zodra dat redelijkerwijs mogelijk is.

12. Wanneer een benchmark overeenkomstig de procedure van artikel 20, leden 2, 3, 4 en 5, cruciaal is, heeft de bevoegde autoriteit van de beheerder de bevoegdheid om overeenkomstig lid 5 en lid 6, onder a), b) en c), van dit artikel het aanleveren van inputgegevens op te leggen, uitsluitend aan onder toezicht staande contribuanten in haar lidstaat.

▼M3

Hoofdstuk 4 bis

Wettelijke vervanging van een benchmark

Artikel 23 bis

Reikwijdte van de wettelijke vervanging van een benchmark

Dit hoofdstuk is van toepassing op:

a) ieder contract, of financieel instrument in de zin van Richtlijn 2014/65/EU, waarin wordt gerefereerd aan een benchmark en waarop het recht van een van de lidstaten van toepassing is, en

b) ieder contract waarvan de partijen in de Unie zijn gevestigd, waarin wordt gerefereerd aan een benchmark en waarop het recht van een derde land van toepassing is, wanneer dat recht niet voorziet in de gecontroleerde afwikkeling van een benchmark.

▼M3

Artikel 23 ter

Vervanging van een benchmark op grond van het Unierecht

1. Dit artikel is van toepassing op:

a) benchmarks die bij een op grond van artikel 20, lid 1, onder a) of onder b), vastgestelde uitvoeringshandeling als cruciaal zijn aangemerkt;

b) benchmarks die op de aanlevering van inputgegevens gebaseerd zijn indien de stopzetting of afwikkeling ervan in de werking van financiële markten in de Unie aanzienlijk zou verstoren, en

c) benchmarks van derde landen indien de stopzetting of afwikkeling ervan de werking van financiële markten in de Unie aanzienlijk zou verstoren of een systeemrisico voor het financiële stelsel in de Unie zou vormen.

2. De Commissie kan een of meer vervangingen voor een benchmark aanwijzen, op voorwaarde dat een van de volgende gebeurtenissen zich heeft voorgedaan:

a) de voor de beheerder van die benchmark bevoegde autoriteit heeft een publieke verklaring doen uitgaan, of heeft informatie gepubliceerd, waarin wordt aangekondigd dat die benchmark niet langer de onderliggende markt of economische realiteit weerspiegelt; in het geval van een benchmark die bij een op grond van artikel 20, lid 1, onder a) of onder c), vastgestelde uitvoeringshandeling als cruciaal is aangemerkt, doet de bevoegde autoriteit dergelijke aankondiging uitsluitend indien, nadat de in artikel 23 bedoelde bevoegdheden zijn uitgeoefend, de benchmark de onderliggende markt of economische realiteit nog altijd niet weerspiegelt;

b) de beheerder van die benchmark, of een persoon die namens die beheerder handelt, heeft een publieke verklaring doen uitgaan, of heeft informatie gepubliceerd, of er is een publieke verklaring in die zin gedaan of informatie in die zin gepubliceerd, waarin wordt aangekondigd dat die beheerder met de gecontroleerde afwikkeling van die benchmark zal beginnen of het aanbieden van die benchmark of bepaalde looptijden of bepaalde valuta waarvoor die benchmark wordt berekend definitief of voor onbepaalde tijd zal stopzetten, op voorwaarde dat er op het moment van het uitgaan van de verklaring of de publicatie van de informatie geen opvolger-beheerder is die die benchmark verder zal blijven aanbieden;

c) de voor de beheerder van die benchmark bevoegde autoriteit of enige entiteit met insolventie- of afwikkelingsbevoegdheid ten aanzien van dergelijke beheerder heeft een publieke verklaring doen uitgaan, of heeft informatie gepubliceerd, waarin wordt verklaard dat de beheerder met de gecontroleerde afwikkeling van die benchmark zal beginnen of het aanbieden van die benchmark of bepaalde looptijden of bepaalde valuta waarin die benchmark wordt berekend, definitief of voor onbepaalde tijd zal stopzetten, op voorwaarde dat er op het moment van het uitgaan van de verklaring of de publicatie van de informatie geen opvolger-beheerder is die de benchmark verder zal blijven aanbieden, of

▼M3

d) de voor de beheerder van die benchmark bevoegde autoriteit trekt de vergunning in of schort deze op krachtens artikel 35, trekt de erkenning in of schort deze op krachtens artikel 32, lid 8, of eist de stopzetting van de bekrachtiging krachtens artikel 33, lid 6, op voorwaarde dat er op het moment van de intrekking of opschorting of de stopzetting van de bekrachtiging geen opvolger-beheerder is die de benchmark verder zal blijven aanbieden en de beheerder ervan met de gecontroleerde afwikkeling van die benchmark zal beginnen of het aanbieden van die benchmark of bepaalde looptijden of bepaalde valuta waarvoor die benchmark wordt berekend, definitief of voor onbepaalde tijd zal stopzetten.

3. Voor de toepassing van lid 2 van dit artikel vervangt de vervanging voor een benchmark alle referenties aan die benchmark in contracten en financiële instrumenten als bedoeld in artikel 23 bis, indien die contracten en instrumenten:

a) geen terugvalbepaling bevatten, of

b) geen geschikte terugvalbepalingen bevatten.

4. Voor de toepassing van lid 3, onder b), wordt een terugvalbepaling ongeschikt geacht indien:

a) deze niet voorziet in een definitieve vervanging voor de benchmark die wordt stopgezet, of

b) de toepassing ervan toestemming van derden vereist die geweigerd is, of

c) deze voorziet in een vervanging door een benchmark die geen afspiegeling meer vormt of aanzienlijk afwijkt van de onderliggende markt of economische realiteit die de benchmark die wordt stopgezet wordt geacht te meten, en de toepassing ervan een negatief effect zou kunnen hebben op de financiële stabiliteit.

5. De vervanging van een benchmark die wordt overeengekomen als een contractueel terugvaltarief vormt geen afspiegeling meer of wijkt aanzienlijk af van de onderliggende markt of de economische realiteit die de benchmark die wordt stopgezet wordt geacht te meten, en zou een negatief effect kunnen hebben op de financiële stabiliteit, indien:

a) dat is vastgesteld door de relevante nationale autoriteit op basis van een horizontale beoordeling van een specifiek type contractuele regeling die is uitgevoerd naar aanleiding van een met redenen omkleed verzoek van minstens één belanghebbende, en na raadpleging van de relevante belanghebbenden;

b) een van de partijen bij het contract of het financiële instrument, naar aanleiding van een beoordeling overeenkomstig punt a), ten laatste drie maanden voor de stopzetting van de benchmark bezwaar heeft aangetekend tegen de contractueel overeengekomen terugvalbepaling, en

c) de partijen bij het contract of het financiële instrument, naar aanleiding van het bezwaar dat uit hoofde van punt b) is aangetekend, uiterlijk één werkdag voor de stopzetting van de benchmark geen overeenstemming hebben bereikt over een alternatieve vervanging voor die benchmark.

▼**M3**

6. Voor de toepassing van lid 4, onder c), brengt de relevante nationale autoriteit de Commissie en de ESMA zonder onnodige vertraging op de hoogte van haar, in lid 5, onder a) bedoelde, beoordeling. Indien de beoordeling consequenties kan hebben voor entiteiten in meer dan één lidstaat, voeren de relevante autoriteiten van al die lidstaten de beoordeling gezamenlijk uit.

7. De lidstaten wijzen een relevante autoriteit aan die de beoordeling uit hoofde van lid 5, onder a) kan uitvoeren. De lidstaten brengen de Commissie en de ESMA uiterlijk op 14 augustus 2021 op de hoogte van de aanwijzing van de relevante autoriteiten.

8. De Commissie stelt, overeenkomstig de in artikel 50, lid 2, bedoelde onderzoekprocedure, uitvoeringshandelingen vast om een of meer vervangingen voor een benchmark aan te wijzen indien een van de in lid 2 van dit artikel bedoelde gebeurtenissen zicht hebben voorgedaan.

9. Een in lid 8 bedoelde uitvoeringshandeling omvat het volgende:

a) de vervanging of vervangingen voor een benchmark;

b) de spreadaanpassing, met inbegrip van de methode voor de bepaling van een dergelijke spreadaanpassing, die op de datum van de vervanging voor elke specifieke termijn moet worden toegepast op de vervanging voor een benchmark die wordt stopgezet, om rekening te houden met de effecten van de overstap of wijziging van de benchmark die wordt afgewikkeld naar de vervanging ervan;

c) de overeenkomstige essentiële tot overeenstemming strekkende wijzigingen die verband houden met en redelijkerwijs noodzakelijk zijn voor het gebruik of de toepassing van een vervanging voor een benchmark, en

d) de datum waarop de vervanging of vervangingen voor een benchmark van toepassing is.

10. Wanneer een in lid 8 bedoelde uitvoeringshandeling wordt vastgesteld, houdt de Commissie rekening met de beschikbare aanbevelingen inzake de vervanging voor een benchmark, de overeenkomstige tot overeenstemming strekkende wijzigingen en de spreadaanpassing die zijn aangebracht door de centrale bank die verantwoordelijk is voor het valutagebied waar de desbetreffende benchmark wordt afgewikkeld, of door de werkgroep voor alternatieve referentietarieven die onder toezicht van overheidsinstanties of de centrale bank werkt. Voordat zij de uitvoeringshandeling vaststelt, houdt de Commissie een openbare raadpleging en neemt zij de aanbevelingen van andere relevante belanghebbenden, met inbegrip van de voor de benchmarkbeheerder bevoegde autoriteit en de ESMA, in acht.

11. Niettegenstaande lid 5, onder c), van dit artikel is een vervanging voor een benchmark die door de Commissie wordt aangewezen overeenkomstig lid 2 van dit artikel niet van toepassing indien alle partijen of de vereiste meerderheid van de partijen bij een in artikel 23 bis bedoeld contract of financieel instrument al dan niet vóór of na de datum van toepassing van de in lid 8 van dit artikel bedoelde uitvoeringshandeling zijn overeengekomen een andere vervanging voor een benchmark toe te passen.

▼M3

Artikel 23 quarter

Vervanging van een benchmark op grond van het nationale recht

1. De nationale bevoegde autoriteit van een lidstaat waar het merendeel van de contribuanten gevestigd is, kan een of meer vervangingen aanwijzen voor een benchmark als bedoeld in artikel 20, lid 1, onder b), op voorwaarde dat een van de volgende gebeurtenissen zich heeft voorgedaan:

a) de voor de beheerder van die benchmark bevoegde autoriteit heeft een publieke verklaring doen uitgaan, of heeft informatie gepubliceerd, waarin wordt aangekondigd dat die benchmark niet langer de onderliggende markt of economische realiteit weerspiegelt; de bevoegde autoriteit doet dergelijke aankondiging uitsluitend indien, nadat de in artikel 23 bedoelde bevoegdheden zijn uitgeoefend, de benchmark de onderliggende markt of economische realiteit nog altijd niet weerspiegelt;

b) de beheerder van die benchmark, of een persoon die namens die beheerder handelt, heeft een publieke verklaring doen uitgaan, of heeft informatie gepubliceerd, of er is een publieke verklaring in die zin gedaan of informatie in die zin gepubliceerd, waarin wordt aangekondigd dat die beheerder met de gecontroleerde afwikkeling van die benchmark zal beginnen of het aanbieden van die benchmark of bepaalde looptijden van die benchmark of bepaalde valuta waarvoor die benchmark wordt berekend definitief of voor onbepaalde tijd zal stopzetten, op voorwaarde dat er op het moment van het uitgaan van de verklaring of de publicatie van de informatie geen opvolger-beheerder is die die benchmark verder zal blijven aanbieden;

c) de voor de beheerder van die benchmark bevoegde autoriteit of enige entiteit met insolventie- of afwikkelingsbevoegdheid ten aanzien van dergelijke beheerder heeft een publieke verklaring doen uitgaan, of heeft informatie gepubliceerd, waarin wordt verklaard dat die beheerder met de gecontroleerde afwikkeling van die benchmark zal beginnen of het aanbieden van die benchmark of bepaalde looptijden of bepaalde valuta waarvoor die benchmark wordt berekend, definitief of voor onbepaalde tijd zal stopzetten, op voorwaarde dat er op het moment van het uitgaan van de verklaring of de publicatie van de informatie geen opvolger-beheerder is die de benchmark verder zal blijven aanbieden, of

d) de voor de beheerder van die benchmark bevoegde autoriteit trekt de vergunning in of schort deze op overeenkomstig artikel 35, op voorwaarde dat er op het moment van de intrekking of opschorting geen opvolger-beheerder is die de benchmark verder zal blijven aanbieden en de beheerder ervan met de gecontroleerde afwikkeling van die benchmark zal beginnen of het aanbieden van die benchmark of bepaalde looptijden of bepaalde valuta waarvoor die benchmark wordt berekend, definitief of voor onbepaalde tijd zal stopzetten.

2. Indien een lidstaat een of meer vervangingen voor een benchmark aanwijst overeenkomstig lid 1, brengt de bevoegde autoriteit van die lidstaat de Commissie en de ESMA onmiddellijk daarvan op de hoogte.

▼M3

3. De vervanging voor een benchmark vervangt alle referenties aan die benchmark in contracten en financiële instrumenten als bedoeld in artikel 23 bis, indien aan beide volgende voorwaarden is voldaan:

a) in die contracten of financiële instrumenten wordt gerefereerd aan de benchmark die wordt stopgezet op de datum waarop de nationale wetgeving waarin de vervanging voor een benchmark wordt aangewezen van toepassing wordt, en

b) die contracten of financiële instrumenten bevatten geen terugvalbepaling of bevatten een terugvalbepaling waarin niet wordt voorzien in een definitieve vervanging voor de benchmark die wordt stopgezet.

4. Een vervanging voor een benchmark die door een bevoegde autoriteit wordt aangewezen overeenkomstig lid 1 van dit artikel is niet van toepassing indien alle partijen of de vereiste meerderheid van de partijen bij een contract of financieel instrument als bedoeld in artikel 23 bis al dan niet voor of na de datum van toepassing van de desbetreffende nationaalrechtelijke bepaling zijn overeengekomen een andere vervanging voor een benchmark toe te passen.

▼B

HOOFDSTUK 5

Significante benchmarks

Artikel 24

Significante benchmarks

1. Een benchmark die aan geen van de in artikel 20, lid 1, neergelegde voorwaarden voldoet, is significant indien:

a) hij direct of indirect wordt gebruikt binnen een combinatie van benchmarks als referentie voor financiële instrumenten of financiële overeenkomsten of voor de meting van de prestatie van beleggingsfondsen met een totale gemiddelde waarde van minstens 50 miljard EUR op basis van alle looptijden van de benchmark, indien van toepassing, over een periode van zes maanden, of

b) er voor de benchmark weinig of geen passende marktgestuurde vervangers zijn en het significante negatieve gevolgen heeft voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens of ondernemingen in een of meer lidstaten, indien de benchmark niet meer wordt aangeboden of wordt aangeboden op basis van inputgegevens die niet meer volledig representatief zijn voor de onderliggende markt of economische realiteit of op basis van onbetrouwbare inputgegevens.

2. De Commissie wordt gemachtigd om overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de voor de bepaling van de drempel in lid 1, onder a), van dit artikel gebruikte berekeningsmethode te evalueren in het licht van de ontwikkelingen van de markt, de prijs en de regelgeving, alsmede de geschiktheid van de classificering van benchmarks met een totale waarde van financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen voor de verwijzing ernaar die dicht bij de drempel ligt. Die evaluatie wordt minstens om de twee jaar vanaf 1 januari 2018 verricht.

3. De beheerder stelt zijn bevoegde autoriteit onmiddellijk in kennis als zijn significante benchmark onder de in lid 1, onder a), genoemde drempel komt.

▼B

Artikel 25

Vrijstellingen van specifieke vereisten voor significante benchmarks

1. De beheerder kan ervoor kiezen artikel 4, lid 2, artikel 4, lid 7, onder c), d) en e), artikel 11, lid 3, onder b), of artikel 15, lid 2, niet toe te passen op zijn significante benchmarks wanneer hij van mening is dat de toepassing van een of meer van die bepalingen disproportioneel zou zijn, gezien de aard of de impact van de benchmark of de omvang van de beheerder.

2. Indien de beheerder ervoor kiest een of meer van de in lid 1 bedoelde bepalingen niet toe te passen, stelt hij onmiddellijk de bevoegde autoriteit in kennis en verstrekt hij deze alle relevante informatie ter bevestiging van de beoordeling van de beheerder dat de toepassing van een of meer van die voorschriften disproportioneel zou zijn, gezien de aard of de impact van de benchmarks of de omvang van de beheerder.

3. Een bevoegde autoriteit kan besluiten dat de beheerder van een significante benchmark toch een of meer van de in artikel 4, lid 2, artikel 4, lid 7, onder c), d) en e), artikel 11, lid 3, onder b), en artikel 15, lid 2, neergelegde voorschriften moet toepassen wanneer zij dit, gelet op de aard of de impact van de benchmarks of de omvang van de beheerder, passend acht. Bij haar beoordeling houdt de bevoegde autoriteit, op basis van de door de beheerder verstrekte informatie, rekening met de volgende criteria:

a) de vatbaarheid van de benchmark voor manipulatie;

b) de aard van de inputgegevens;

c) de mate waarin sprake is van belangenconflicten;

d) de omvang van de discretionaire bevoegdheid van de beheerder;

e) de impact van de benchmark op de markten;

f) de aard, omvang en complexiteit van het aanbieden van de benchmark;

g) het belang van de benchmark voor de financiële stabiliteit;

h) de waarde van financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen die de benchmark als referentie gebruiken;

i) de omvang, organisatievorm of structuur van de beheerder.

4. Binnen dertig dagen na ontvangst van een kennisgeving van een beheerder overeenkomstig lid 2, stelt de bevoegde autoriteit die beheerder in kennis van haar besluit om overeenkomstig lid 3 een bijkomend vereiste toe te passen. Indien de kennisgeving aan de bevoegde autoriteit wordt gedaan in de loop van een vergunnings- of registratieprocedure, gelden de termijnen van artikel 34.

▼B

5. Bij de uitoefening van haar toezichtbevoegdheden overeenkomstig artikel 41 controleert een bevoegde autoriteit geregeld of haar beoordeling overeenkomstig lid 3 van onderhavig artikel nog geldig is.

6. Als een bevoegde autoriteit op redelijke gronden oordeelt dat de overeenkomstig lid 2 van onderhavig artikel aan haar verstrekte informatie onvolledig is of dat aanvullende informatie nodig is, gaat de in lid 4 van onderhavig artikel bedoelde termijn van dertig dagen pas in op de datum waarop deze aanvullende informatie door de beheerder is verstrekt, tenzij de termijnen van artikel 34 overeenkomstig lid 4 van onderhavig artikel van toepassing zijn.

7. Als de beheerder van een significante benchmark een of meer van de voorschriften in artikel 4, lid 2, artikel 4, lid 7, onder c), d) en e), artikel 11, lid 3, onder b), en artikel 15, lid 2, niet naleeft, publiceert hij een nalevingsverklaring, die hij bijgewerkt houdt, waarin duidelijk wordt vermeld waarom het voor hem passend is die voorschriften niet na te leven.

8. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen voor de ontwikkeling van een model voor de in lid 7 bedoelde nalevingsverklaring.

ESMA dient de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

De Commissie is bevoegd de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

9. ESMA stelt ontwerpen van technische reguleringsnormen op waarin de in lid 3 genoemde criteria verder worden gespecificeerd.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

HOOFDSTUK 6

Niet-significante benchmarks

Artikel 26

Niet-significante benchmarks

1. De beheerder kan ervoor kiezen artikel 4, lid 2, artikel 4, lid 7, onder c), d) en e), artikel 4, lid 8, artikel 5, leden 2, 3 en 4, artikel 6, leden 1, 3 en 5, artikel 7, lid 2, artikel 11, lid 1, onder b), artikel 11, lid 2, onder b) en c), en artikel 11, lid 3, artikel 13, lid 2, artikel 14, lid 2, artikel 15, lid 2, en artikel 16, leden 2 en 3, niet toe te passen op zijn niet-significante benchmarks.

▼B

2. De beheerder stelt zijn bevoegde autoriteit onmiddellijk in kennis wanneer de niet-significante benchmark van de beheerder de in artikel 24, lid 1, onder a), genoemde drempel overschrijdt. In dat geval voldoet hij binnen drie maanden aan de vereisten die gelden voor significante benchmarks.

3. Wanneer de beheerder van een niet-significante benchmark ervoor kiest een of meer van de in lid 1 bedoelde bepalingen niet toe te passen, publiceert hij een nalevingsverklaring, die hij bijgewerkt houdt, waarin duidelijk wordt vermeld waarom het voor hem passend is die bepalingen niet na te leven De beheerder verstrekt de nalevingsverklaring aan zijn bevoegde autoriteit.

4. De relevante bevoegde autoriteit evalueert de in lid 3 van dit artikel bedoelde nalevingsverklaring. De bevoegde autoriteit kan de beheerder ook om bijkomende informatie verzoeken met betrekking tot zijn niet-significante benchmarks overeenkomstig artikel 41 en kan wijzigingen eisen om naleving van deze verordening te garanderen.

5. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen voor de ontwikkeling van een model voor de in lid 3 bedoelde nalevingsverklaring.

ESMA dient de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

De Commissie is bevoegd de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

▼M2

6. De ESMA stelt de ontwerpen van technische reguleringsnormen op tot nadere invulling van de criteria op grond waarvan bevoegde autoriteiten aanpassingen mogen verlangen van de in lid 4 bedoelde nalevingsverklaring.

De ESMA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 oktober 2020 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om deze verordening aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

▼B

TITEL IV

TRANSPARANTIE EN CONSUMENTENBESCHERMING

Artikel 27

Benchmarkverklaring

1. Binnen twee weken na opneming van een beheerder in het in artikel 36 genoemde register publiceert de beheerder op een wijze die een eerlijke en gemakkelijke toegang verzekert, een benchmarkverklaring voor elke benchmark of, indien van toepassing, voor elke benchmarkgroep die in de Unie mag worden gebruikt overeenkomstig artikel 29.

Indien die beheerder een nieuwe benchmark of benchmarkgroep begint aan te bieden die in de Unie mag worden gebruikt overeenkomstig artikel 29, publiceert de beheerder binnen twee weken op een wijze die een eerlijke en gemakkelijke toegang garandeert, een benchmarkverklaring voor elke nieuwe benchmark of, indien van toepassing, voor elke benchmarkgroep.

▼B

De beheerder evalueert en, indien nodig, actualiseert de benchmarkverklaring voor elke benchmark of benchmarkgroep als er wijzigingen zijn in de informatie die overeenkomstig dit artikel moet worden verstrekt en minstens om de twee jaar.

De benchmarkverklaring:

a) definieert duidelijk en ondubbelzinnig de markt of economische realiteit die de benchmark meet, alsook de omstandigheden waaronder die meting onbetrouwbaar kan worden;

b) bevat de technische specificaties waaruit duidelijk en ondubbelzinnig de berekeningselementen van de benchmark blijken waarbij sprake kan zijn van keuzevrijheid, de criteria die van toepassing zijn op de uitoefening van die keuzevrijheid en de positie van de personen die deze kunnen uitoefenen en hoe die keuzevrijheid na afloop kan worden geëvalueerd;

c) vermeldt de mogelijkheid dat factoren, met inbegrip van externe factoren waarop de beheerder geen invloed heeft, het noodzakelijk kunnen maken wijzigingen aan te brengen in de benchmark of deze geheel stop te zetten, en

d) informeert de gebruikers dat wijzigingen in de benchmark of de volledige stopzetting ervan gevolgen kunnen hebben voor financiële overeenkomsten en financiële instrumenten die naar de benchmark verwijzen of de meting van de prestatie van beleggingsfondsen.

2. De benchmarkverklaring omvat ten minste:

a) de definities voor alle sleuteltermen in verband met de benchmark;

b) de achterliggende reden voor de keuze van de benchmarkmethodologie en procedures voor beoordeling en goedkeuring van de methodologie;

c) de voor de vaststelling van de benchmark gebruikte criteria en procedures, met inbegrip van een beschrijving van de inputgegevens, de minimale voor vaststelling van een benchmark benodigde gegevens, de prioriteit die wordt gegeven aan de verschillende soorten inputgegevens, het gebruik van extrapolatiemodellen of -methoden en elke procedure voor het weer in balans brengen van de onderdelen van de index van de benchmark;

d) de controles en voorschriften die van toepassing zijn op de uitoefening van beoordelings- of keuzevrijheid door de beheerder en contribuanten, ter verzekering van de consistentie in het gebruik van dergelijke beoordelings- of keuzevrijheid;

e) de procedures die van toepassing zijn op de vaststelling van de benchmark in perioden van stress of perioden waarin de bronnen voor transactiegegevens mogelijk onvoldoende, onnauwkeurig of onbetrouwbaar zijn en de mogelijke beperkingen van de benchmark in die perioden;

f) de procedures voor de afhandeling van fouten in inputgegevens of in de vaststelling van de benchmark, met inbegrip van wanneer het opnieuw vaststellen van de benchmark is vereist, en

g) de vaststelling van potentiële beperkingen van de benchmark, met inbegrip van exploitatie ervan op illiquide of gefragmenteerde markten en de mogelijke concentratie van input.

▼M1

2 bis. Uiterlijk op 30 april 2020 bevat de benchmarkverklaring voor elk van de in lid 2 bedoelde vereisten een toelichting over de wijze waarop in elke aangeboden en gepubliceerde benchmark of benchmarkgroep ESG-factoren worden weerspiegeld. Voor benchmarks of benchmarkgroepen die geen ESG-doelstellingen nastreven, is het voldoende dat de benchmarkbeheerders in de benchmarkverklaring duidelijk aangeven dat zij zulke doelstellingen niet nastreven.

Indien er in de portefeuille van individuele benchmarkbeheerders geen EU-klimaattransitiebenchmark noch een op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmark beschikbaar is, of als de individuele benchmarkbeheerder geen benchmarks heeft die ESG-doelstellingen nastreven of ESG-factoren in aanmerking nemen, wordt dit in de benchmarkverklaringen van alle door die beheerder aangeboden benchmarks vermeld. Voor significante aandelen- en obligatiebenchmarks, alsook voor de EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks, maken benchmarkbeheerders in hun benchmarkverklaringen details openbaar over de vraag of en in hoeverre een algemene mate van overeenstemming met de doelstelling van vermindering van de koolstofemissies of de verwezenlijking van de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs wordt gewaarborgd, overeenkomstig de openbaarmakingsregels voor financiële producten in artikel 9, lid 3, van Verordening (EU) 2019/2088 van het Europees Parlement en de Raad ([1]).

Uiterlijk op 31 december 2021 leggen benchmarkbeheerders voor elke benchmark of, in voorkomend geval, elke benchmarkgroep, uitgezonderd rentevoet- en valutawisselingsbenchmarks, in hun benchmarkverklaring uit op welke wijze de gebruikte methodologie is afgestemd op de koolstofemissiereductiedoelstelling of de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs bereikt.

2 ter. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen ter aanvulling van deze verordening door de nadere omschrijving van de krachtens lid 2 bis van dit artikel in de benchmarkverklaring te verstrekken informatie, alsook het te gebruiken standaardformaat voor verwijzingen naar ESG-factoren, om marktdeelnemers in staat te stellen weloverwogen keuzes te maken en om de technische haalbaarheid van de naleving van dat lid te waarborgen.

▼B

3. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen om de inhoud van een benchmarkverklaring en de gevallen waarin een aanpassing van deze verklaring nodig is, nader te specificeren.

ESMA maakt een onderscheid tussen de verschillende soorten benchmarks en sectoren zoals vastgesteld in deze verordening en houdt rekening met het evenredigheidsbeginsel.

ESMA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

([1]) Verordening (EU) 2019/2088 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiëledienstensector (PB L 317 van 9.12.2019, blz. 1).

▼B

Artikel 28

Wijzigingen en stopzetting van een benchmark

1. De beheerder publiceert samen met de in artikel 27 genoemde benchmarkverklaring een procedure met betrekking tot door de beheerder te nemen maatregelen in geval van wijzigingen of stopzetting van een benchmark die in de Unie kan worden gebruikt overeenkomstig artikel 29, lid 1. De procedure kan, indien van toepassing, voor benchmarkgroepen worden opgesteld en wordt voortdurend geactualiseerd en gepubliceerd wanneer zich een inhoudelijke verandering voordoet.

▼M3

2. Onder toezicht staande entiteiten, anders dan een beheerder als bedoeld in lid 1, die een benchmark gebruiken, stellen solide schriftelijke plannen op en houden deze bij waarin de maatregelen zijn vermeld die zij nemen indien een benchmark inhoudelijk wordt gewijzigd of niet langer wordt aangeboden. Waar mogelijk en passend, worden in die plannen een of meer alternatieve benchmarks aangewezen die als referentie kunnen worden gebruikt ter vervanging van benchmarks die niet meer worden aangeboden, waarbij wordt aangegeven waarom die benchmarks geschikte alternatieven zouden zijn. De onder toezicht staande entiteiten verstrekken de relevante bevoegde autoriteit op verzoek en zonder onnodige vertraging die plannen en alle actualiseringen en geven deze weer in hun contractuele verhouding met klanten.

▼B

TITEL V

GEBRUIK VAN BENCHMARKS IN DE UNIE

Artikel 29

Gebruik van een benchmark

1. Een onder toezicht staande entiteit mag in de Unie een benchmark of combinatie van benchmarks gebruiken wanneer de benchmark wordt verstrekt door een in de Unie gevestigde beheerder en is opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register of een benchmark die is opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register.

▼M3

1 bis. Een onder toezicht staande entiteit mag ook de overeenkomstig artikel 23 ter of artikel 23 quater aangewezen vervanging voor een benchmark gebruiken.

▼B

2. Indien een prospectus dat moet worden gepubliceerd uit hoofde van Richtlijn 2003/71/EG of Richtlijn 2009/65/EG betrekking heeft op effecten of andere beleggingsproducten die verwijzen naar een benchmark, draagt de uitgevende instelling, de aanbieder of de aanvrager van toelating tot de handel op een gereglementeerde markt ervoor zorg dat het prospectus ook heldere en duidelijk aangegeven informatie bevat waarin wordt vermeld of de benchmark wordt aangeboden door een beheerder die is opgenomen in het in artikel 36 van deze verordening bedoelde register.

Artikel 30

Gelijkwaardigheid

1. Om een door een in een derde land gevestigde beheerder aangeboden benchmark of combinatie van benchmarks te gebruiken in de Unie overeenkomstig artikel 29, lid 1, moeten de benchmark en de beheerder worden opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register. Om te worden opgenomen in het register moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

▼B

a) een gelijkwaardigheidsbesluit is vastgesteld door de Commissie in overeenstemming met lid 2 of lid 3 van dit artikel;

b) de beheerder beschikt over een vergunning of is geregistreerd in en is onderworpen aan toezicht in het betrokken derde land;

c) ESMA is door de beheerder in kennis gesteld van zijn instemming dat zijn huidige of geplande benchmarks kunnen worden gebruikt door onder toezicht staande entiteiten in de Unie, van de lijst van benchmarks waarvoor toestemming is verleend die in de Unie kunnen worden gebruikt, en van de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht daarop in het derde land, en

d) de in lid 4 van dit artikel bedoelde samenwerkingsregelingen zijn operationeel.

2. De Commissie kan een uitvoeringsbesluit vaststellen dat bepaalt dat het rechtskader en de toezichtpraktijk van een derde land waarborgen dat:

a) beheerders die over een vergunning beschikken of geregistreerd zijn in dat derde land, voldoen aan bindende vereisten die gelijkwaardig zijn aan de vereisten van deze verordening, in het bijzonder rekening houdend met de vraag of het rechtskader en de toezichtpraktijk van een derde land de naleving waarborgen van de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of, indien van toepassing, van de IOSCO-beginselen voor PRA's, en

b) de bindende vereisten voortdurend onderworpen zijn aan effectief toezicht en effectieve handhaving in dat derde land.

▼M2

De Commissie kan de toepassing van het in de eerste alinea bedoelde uitvoeringsbesluit afhankelijk stellen van de eisen dat dat derde land op doorlopende basis daadwerkelijk voldoet aan in dat uitvoeringsbesluit uiteengezette voorwaarden die gelijkwaardige toezichts- en regelgevingsnormen beogen, en dat de ESMA effectief de in artikel 33 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde monitoringtaken kan uitoefenen.

▼B

Dat uitvoeringsbesluit wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 50, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

▼M2

2 bis. De Commissie kan in overeenstemming met artikel 49 een gedelegeerde handeling vaststellen tot nadere invulling van de lid 2, eerste alinea, onder a) en b), van dit artikel bedoelde voorwaarden.

▼B

3. Als alternatief kan de Commissie een uitvoeringsbesluit nemen dat bepaalt dat:

a) bindende vereisten in een derde land met betrekking tot specifieke beheerders of specifieke benchmarks of benchmarkgroepen gelijkwaardig zijn aan de vereisten van deze verordening, in het bijzonder rekening houdend met de vraag of het rechtskader en de toezichtpraktijk van een derde land de naleving waarborgen van de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of, indien van toepassing, van de IOSCO-beginselen voor PRA's, en

▼B

b) deze specifieke beheerders of specifieke benchmarks of benchmarkgroepen voortdurend zijn onderworpen aan effectief toezicht en effectieve handhaving in dat derde land.

▼M2

De Commissie kan de toepassing van het in de eerste alinea bedoelde uitvoeringsbesluit afhankelijk stellen van de eisen dat dat derde land op doorlopende basis daadwerkelijk voldoet aan in dat uitvoeringsbesluit uiteengezette voorwaarden die gelijkwaardige toezichts- en regelgevingsnormen beogen, en dat de ESMA effectief de in artikel 33 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde monitoringtaken kan uitoefenen.

▼B

Dat uitvoeringsbesluit wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 50, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

▼M2

3 bis. De Commissie kan in overeenstemming met artikel 49 een gedelegeerde handeling vaststellen tot nadere invulling van de in lid 3, eerste alinea, onder a) en b), van dit artikel bedoelde voorwaarden.

4. De ESMA gaat samenwerkingsregelingen aan met de bevoegde autoriteiten van derde landen waarvan het rechtskader en de toezichtspraktijk in overeenstemming met de leden 2 of 3 van dit artikel als gelijkwaardig zijn erkend. Bij de vaststelling van die regelingen houdt ESMA er rekening mee of het betrokken derde land, overeenkomstig een gedelegeerde handeling vastgesteld krachtens artikel 9 van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en van de Raad ([1]), is opgenomen in de lijst van rechtsgebieden die in hun nationale regelgeving ter bestrijding van witwassen van geld en terrorismefinanciering strategische tekortkomingen vertonen die een aanzienlijke bedreiging vormen voor het financiële stelsel van de Unie. In die regelingen wordt ten minste het volgende gespecificeerd:

▼B

a) het mechanisme voor de uitwisseling van informatie tussen ESMA en de bevoegde autoriteiten van de betrokken derde landen, inclusief toegang tot alle door ESMA gevraagde relevante informatie met betrekking tot de beheerder waaraan in dat derde land een vergunning is verleend;

b) het mechanisme voor directe kennisgeving aan ESMA wanneer een bevoegde autoriteit van een derde land van mening is dat de beheerder waaraan in dat derde land een vergunning is verleend en waarop zij toezicht uitoefent, de voorwaarden schendt van zijn vergunning of andere nationale wetgeving in het derde land;

c) de procedures betreffende de coördinatie van toezichthoudende activiteiten, met inbegrip van inspecties ter plaatse.

5. ESMA stelt een ontwerp van regelgevende technische normen op om de minimale inhoud te bepalen van de in lid 4 bedoelde samenwerkingsregelingen om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten en ESMA in staat zijn om al hun toezichthoudende bevoegdheden overeenkomstig deze verordening uit te oefenen.

([1]) Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73).

▼B

Esma legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

Artikel 31

Intrekking van de registratie van een beheerder die is gevestigd in een derde land

1. ESMA trekt de registratie van een in een derde land gevestigde beheerder in door die beheerder uit het in artikel 36 bedoelde register te schrappen indien zij gegronde redenen heeft, op basis van gedocumenteerd bewijsmateriaal, dat de beheerder:

a) handelt op een wijze die duidelijk afbreuk doet aan de belangen van de gebruikers van zijn benchmarks of de ordelijke werking van markten, of

b) de nationale wetgeving of andere op hem toepasselijke bepalingen in het derde land ernstig heeft overtreden en op basis waarvan de Commissie het in artikel 30, lid 2 of lid 3, bedoelde uitvoeringsbesluit heeft vastgesteld.

2. ESMA neemt een in lid 1 bedoeld besluit uitsluitend indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a) ESMA heeft de zaak doorverwezen naar de bevoegde autoriteit van het derde land en die bevoegde autoriteit heeft niet de benodigde passende maatregelen genomen om beleggers te beschermen en de ordelijk werking van de markten in de Unie te waarborgen of heeft niet aangetoond dat de betrokken beheerder voldoet aan de op hem toepasselijke vereisten van het derde land;

b) ESMA heeft de bevoegde autoriteit van het derde land minstens dertig dagen voor de intrekking op de hoogte gesteld van zijn voornemen om de registratie van de beheerder in te trekken.

3. ESMA informeert de andere bevoegde autoriteiten onverwijld van de in overeenstemming met lid 1 aangenomen maatregel en maakt het besluit op zijn website bekend.

Artikel 32

Erkenning van een in een derde land gevestigde beheerder

▼M2

1. Tot het tijdstip dat een gelijkwaardigheidsbesluit overeenkomstig artikel 30, leden 2 en 3, is vastgesteld, kan een benchmark die wordt aangeboden door een in een derde land gevestigde aanbieder, worden gebruikt door onder toezicht staande entiteiten in de Unie, op voorwaarde dat die beheerder voorafgaande erkenning door de ESMA overeenkomstig dit artikel heeft verkregen.

▼B

2. Een beheerder in een derde land die voornemens is voorafgaande erkenning te verkrijgen in de zin van lid 1 van dit artikel, moet voldoen aan de in deze verordening gestelde vereisten, met uitzondering van artikel 11, lid 4, en de artikelen 16, 20, 21 en 23. De beheerder kan aan die voorwaarde voldoen door, naargelang het geval, de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of de IOSCO-beginselen voor PRA's toe te passen, op voorwaarde dat die toepassing gelijkwaardig is met de naleving van de in deze verordening gestelde vereisten, met uitzondering van artikel 11, lid 4, en de artikelen 16, 20, 21 en 23.

▼M2

Om te bepalen of is voldaan aan de in de eerste alinea bedoelde voorwaarde en om de overeenstemming met, naargelang het geval, de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of de IOSCO-beginselen voor PRA's te beoordelen, kan de ESMA rekening houden met een beoordeling door een onafhankelijke externe controleur of met de certificering die is verstrekt door de bevoegde autoriteit van de beheerder in het derde land waar de beheerder is gevestigd.

▼B

Indien en voor zover de beheerder kan aantonen dat een door hem aangeboden benchmark een benchmark op basis van gereguleerde gegevens of een grondstoffenbenchmark is die niet is gebaseerd op indieningen van contribuanten die voor het merendeel onder toezicht staande entiteiten zijn, moet hij niet voldoen aan de eisen die van toepassing zijn op de aanbieding van benchmarks op basis van gereguleerde gegevens of grondstoffenbenchmarks als bedoeld in respectievelijk artikel 17 en artikel 19, lid 1.

3. ►M2 Een in een derde land gevestigde beheerder die voornemens is voorafgaande erkenning te verkrijgen als bedoeld in lid 1, heeft een wettelijke vertegenwoordiger. De wettelijke vertegenwoordiger is een in de Unie gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die uitdrukkelijk door die beheerder is aangewezen om te handelen namens die beheerder ten aanzien van de verplichtingen van de beheerder op grond van deze verordening. De wettelijke vertegenwoordiger vervult, samen met de beheerder, de toezichtsfunctie met betrekking tot het aanbieden van benchmarks door de beheerder op grond van deze verordening en is in dat verband verantwoording verschuldigd aan de ESMA. ◄

▼M2

_____

5. Een in een derde land gevestigde beheerder die voornemens is voorafgaande erkenning te verkrijgen als bedoeld in lid 1, dient een aanvraag tot erkenning in bij de ESMA. De aanvragende beheerder verstrekt alle informatie die de ESMA nodig heeft om zich ervan te vergewissen dat hij op het tijdstip van erkenning alle vereiste regelingen heeft getroffen om te voldoen aan de in lid 2 genoemde vereisten en verstrekt een overzicht van zijn feitelijke of geplande benchmarks die in de Unie zullen worden gebruikt, en vermeldt, in voorkomend geval, de naam van de bevoegde autoriteit in het derde land die voor het toezicht hierop verantwoordelijk is.

Binnen 90 werkdagen na ontvangst van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde aanvraag controleert de ESMA of aan de in de leden 2 en 3 gestelde voorwaarden is voldaan.

Wanneer de ESMA van mening is dat niet is voldaan aan de in de leden 2 en 3 gestelde voorwaarden, wijst zij de erkenningsaanvraag af en geeft zij de redenen voor die afwijzing. Bovendien wordt geen erkenning verleend tenzij aan de volgende aanvullende voorwaarden is voldaan:

▼M2

a) wanneer een in een derde land gevestigde beheerder aan toezicht is onderworpen, bestaat er een passende samenwerkingsregeling tussen de ESMA en de bevoegde autoriteit van het derde land waar de beheerder is gevestigd, die voldoet aan de op grond van artikel 30, lid 5, vastgestelde technische reguleringsnormen, om een efficiënte informatie-uitwisseling te waarborgen zodat de bevoegde autoriteit van dat derde land haar taken overeenkomstig deze verordening kan uitoefenen;

b) de daadwerkelijke uitoefening door de ESMA van haar toezichtsfuncties op grond van deze verordening wordt niet verhinderd door de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het derde land waar de beheerder is gevestigd, noch, in voorkomend geval, door beperkingen van de toezichts- en onderzoeksbevoegdheden van de bevoegde autoriteit van dat derde land.

_____

8. De ESMA schort de overeenkomstig lid 5 verleende erkenning op of trekt deze, in voorkomend geval, in wanneer zij gegronde redenen heeft om, op basis van gedocumenteerd bewijs, aan te nemen dat de beheerder:

a) handelt op een wijze die duidelijk afbreuk doet aan de belangen van de gebruikers van zijn benchmarks of de ordelijke werking van markten;

b) ernstig inbreuk heeft gemaakt op de desbetreffende voorschriften van deze verordening;

c) valse verklaringen heeft afgelegd of andere onregelmatige middelen heeft gebruikt om de erkenning te verkrijgen.

▼B

9. ESMA kan ontwerpen van technische reguleringsnormen ontwikkelen om de vorm en de inhoud van de in lid 5 bedoelde aanvraag en, met name, de presentatie van de in lid 6 vereiste informatie vast te stellen.

Indien dergelijke ontwerpen van technische reguleringsnormen worden ontwikkeld, legt ESMA die voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

Artikel 33

Bekrachtiging van benchmarks die in een derde land worden aangeboden

1. Een in de Unie gevestigde beheerder die over een vergunning beschikt of is geregistreerd overeenkomstig artikel 34 of elke andere onder toezicht staande entiteit die in de Unie is gevestigd met een duidelijke en welomschreven rol binnen het controle- of verantwoordingskader van een in een derde land gevestigde beheerder, die in staat is daadwerkelijk toezicht uit te oefenen op het aanbieden van de benchmark, kan aan de relevante bevoegde autoriteit vragen om een in een derde land aangeboden benchmark of benchmarkgroep voor gebruik in de Unie te bekrachtigen, op voorwaarde dat aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

▼B

a) de bekrachtigende beheerder of een andere onder toezicht staande entiteit heeft nagegaan of, en kan op elk moment aan zijn bevoegde autoriteit aantonen dat de aangeboden benchmark of benchmarkgroep die moet worden bekrachtigd, op verplichte of vrijwillige basis voldoet aan vereisten die minstens even streng zijn als de in deze verordening gestelde vereisten;

b) de bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit beschikt over de nodige deskundigheid om het aanbieden van benchmarks in een derde land doeltreffend te controleren en de daaraan verbonden risico's te beheren;

c) er is sprake van een objectieve reden om de benchmark of benchmarkgroep in een derde land aan te bieden en om genoemde benchmark of benchmarkgroep voor gebruik in de Unie te bekrachtigen.

Voor de toepassing van punt a) kan de bevoegde autoriteit bij de beoordeling of de aanbieding van de benchmark of de benchmarkgroep die moet worden bekrachtigd, voldoet aan vereisten die minstens even streng zijn als de vereisten in deze verordening, rekening houden met de vraag of de naleving van de aanbieding van de benchmark of benchmarkgroep van, naargelang het geval, de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of de IOSCO-beginselen voor PRA's, gelijkwaardig is aan de naleving van de vereisten in deze verordening.

2. De beheerder of andere onder toezicht staande entiteit die een bekrachtigingsaanvraag indient als bedoeld in lid 1, verstrekt alle informatie die voor de bevoegde autoriteit noodzakelijk is om vast te stellen dat, op het moment van de aanvraag, aan alle in dat lid 1 vermelde voorwaarden is voldaan.

3. Binnen negentig werkdagen na ontvangst van de in de lid 1 bedoelde bekrachtigingsaanvraag beoordeelt de relevante bevoegde autoriteit de aanvraag en neemt zij een besluit om de bekrachtiging goed te keuren dan wel te weigeren. ESMA wordt door de bevoegde autoriteit in kennis gesteld van een bekrachtigde benchmark of benchmarkgroep.

4. Een bekrachtigde benchmark of benchmarkgroep wordt beschouwd als een benchmark of benchmarkgroep die door de bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit wordt aangeboden. De bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit gebruikt deze bekrachtiging niet met de bedoeling de vereisten van deze verordening te ontwijken.

5. De beheerder of andere onder toezicht staande entiteit die een benchmark of benchmarkgroep die in een derde land wordt aangeboden, heeft bekrachtigd, blijft volledig verantwoordelijk voor deze benchmark of benchmarkgroep alsook voor de naleving van de verplichtingen uit hoofde van deze verordening.

6. Wanneer de bevoegde autoriteit van de bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit gegronde redenen heeft om aan te nemen dat niet meer wordt voldaan aan de in lid 1 van dit artikel vastgestelde voorwaarden, heeft zij de bevoegdheid om van de bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit te eisen dat de bekrachtiging wordt ingetrokken en brengt zij ESMA hiervan op de hoogte. Artikel 28 is van toepassing wanneer de bekrachtiging wordt stopgezet.

▼B

7. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot maatregelen ter bepaling van de voorwaarden waaronder de relevante bevoegde autoriteiten kunnen beoordelen of sprake is van een objectieve reden om een benchmark of benchmarkgroep in een derde land aan te bieden en om deze te bekrachtigen voor gebruik in de Unie. De Commissie houdt onder meer rekening met de specifieke kenmerken van de onderliggende markt of economische realiteit die de benchmark beoogt te meten, de noodzaak dat benchmarks dicht bij een dergelijke markt of economische realiteit worden aangeboden, de noodzaak dat benchmarks dicht bij contribuanten worden aangeboden, de materiële beschikbaarheid van inputgegevens als gevolg van verschillende tijdzones en specifieke vaardigheden die vereist zijn bij het aanbieden van benchmarks.

TITEL VI

VERGUNNINGVERLENING AAN, REGISTRATIE VAN EN TOEZICHT OP BEHEERDERS

HOOFDSTUK 1

Vergunningverlening en registratie

Artikel 34

Vergunningverlening aan en registratie van een beheerder

1. Een in de Unie gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die voornemens is als beheerder op te treden, dient bij de krachtens artikel 40 aangewezen bevoegde autoriteit van de lidstaat waar die persoon is gevestigd, een aanvraag in om het volgende te verkrijgen:

a) een vergunning, indien hij indices aanbiedt of voornemens is aan te bieden die worden gebruikt of bestemd zijn om te worden gebruikt als benchmarks in de zin van deze verordening;

b) een registratie, indien hij een onder toezicht staande entiteit is, anders dan een beheerder, die indices aanbiedt of voornemens is aan te bieden die worden gebruikt of bestemd zijn om te worden gebruikt als benchmarks in de zin van deze verordening, op voorwaarde dat de onder toezicht staande entiteit op basis van de sectorale discipline niet wordt verhinderd om een benchmark aan te bieden en dat geen van de aangeboden indices als een cruciale benchmark wordt aangemerkt, of

c) een registratie, indien hij enkel indices aanbiedt of voornemens is aan te bieden die worden aangemerkt als niet-significante benchmarks.

▼M2

1 bis. Wanneer één of meer van de door de in lid 1 genoemde persoon aangeboden indices worden aangemerkt als cruciale benchmark, als bedoeld in artikel 20, lid 1, onder a) en c), wordt de aanvraag tot de ESMA gericht.

▼B

2. Een vergunninghoudende of geregistreerde beheerder voldoet te allen tijde aan de in deze verordening gestelde voorwaarden en informeert de bevoegde autoriteit over materiële wijzigingen daarvan.

▼B

3. De in lid 1 bedoelde aanvraag wordt ingediend binnen dertig werkdagen na een overeenkomst van een onder toezicht staande entiteit om een door de aanvrager aangeboden index te gebruiken als referentie voor een financieel instrument of een financiële overeenkomst of om de prestatie van een beleggingsfonds te meten.

4. De aanvrager verstrekt alle informatie die voor de bevoegde autoriteit noodzakelijk is om vast te stellen dat de aanvrager op het moment van de vergunning of registratie alle regelingen heeft getroffen die noodzakelijk zijn om aan de in deze verordening gestelde vereisten te voldoen.

5. Binnen 15 werkdagen na ontvangst van de aanvraag beoordeelt de relevante bevoegde autoriteit of de aanvraag volledig is en informeert zij dienovereenkomstig de aanvrager. Indien de aanvraag onvolledig is, dient de aanvrager de aanvullende informatie in waar de relevante bevoegde autoriteit om vraagt. De in dit lid bedoelde termijn is van toepassing vanaf de datum waarop de aanvrager deze aanvullende informatie heeft verstrekt.

6. De relevante bevoegde autoriteit:

a) onderzoekt de vergunningsaanvraag en neemt, binnen vier maanden na ontvangst van de volledige aanvraag, een besluit om de vergunning aan de aanvrager te verlenen of te weigeren;

b) onderzoekt de registratieaanvraag en neemt, binnen 45 werkdagen na ontvangst van de volledige aanvraag, een besluit om de registratie aan de aanvrager te verlenen of te weigeren.

Binnen vijf werkdagen na de vaststelling van een besluit als bedoeld in de eerste alinea, informeert de bevoegde autoriteit de aanvrager. Indien de bevoegde autoriteit de vergunning of registratie weigert aan de aanvrager, vermeldt ze in het besluit de redenen hiervoor.

7. De bevoegde autoriteit informeert ESMA over elk besluit om aan een aanvrager een vergunning of registratie te verlenen binnen vijf werkdagen na de datum van de vaststelling van dat besluit.

8. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter nadere specificatie van de informatie die moet worden verstrekt in de vergunningsaanvraag en in de registratieaanvraag, rekening houdend met het feit dat vergunningverlening en registratie afzonderlijke processen zijn waarbij een vergunning een uitvoerigere beoordeling van de aanvraag van de beheerder vergt, met het evenredigheidsbeginsel, met de aard van de onder toezicht staande entiteiten die een registratieaanvraag indienen krachtens lid 1, onder b), en met de kosten voor de aanvragers en de bevoegde autoriteiten.

ESMA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

Artikel 35

Intrekking of schorsing van de vergunning of registratie

1. De bevoegde autoriteit kan de vergunning of de registratie van een beheerder intrekken of schorsen wanneer de beheerder:

▼B

a) expliciet afstand doet van de vergunning of registratie of in de voorgaande twaalf maanden geen benchmarks heeft aangeboden;

b) de vergunning of registratie heeft verkregen of een benchmark heeft bekrachtigd door het afleggen van valse verklaringen of door andere onrechtmatige middelen;

c) niet meer voldoet aan de voorwaarden waaronder hij de vergunning of registratie heeft verkregen, of

d) ernstig of herhaaldelijk de bepalingen van deze verordening heeft geschonden.

2. De bevoegde autoriteit informeert ESMA over haar besluit binnen vijf werkdagen na de vaststelling van dat besluit.

ESMA actualiseert onverwijld het in artikel 36 bedoelde register.

3. Na de vaststelling van een besluit om de vergunning of registratie van een beheerder te schorsen, en indien stopzetting van de benchmark zou leiden tot een geval van overmacht of de voorwaarden van een financiële overeenkomst of een financieel instrument dan wel de regels van een beleggingsfonds, waarin die benchmark als referentie wordt gebruikt, zou bemoeilijken of anderszins schenden, in de zin van de gedelegeerde handeling als vastgesteld overeenkomstig artikel 51, lid 6, kan de relevante bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de beheerder is gevestigd de aanbieding van de betrokken benchmark toestaan zolang het schorsingsbesluit niet is ingetrokken. Gedurende die periode wordt het gebruik van die benchmark door onder toezicht staande entiteiten uitsluitend toegestaan voor financiële overeenkomsten, financiële instrumenten en beleggingsfondsen die al naar deze benchmark verwijzen.

4. Na de vaststelling van een besluit om de vergunning of registratie van een beheerder in te trekken, is artikel 28, lid 2, van toepassing.

Artikel 36

Register van beheerders en benchmarks

1. ESMA legt een openbaar register aan en houdt dit bij, waarin de volgende gegevens zijn opgenomen:

a) de identiteit van de beheerders met een vergunning of registratie krachtens artikel 34, en de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht daarop;

b) de identiteit van beheerders die voldoen aan de in artikel 30, lid 1, neergelegde voorwaarden, de lijst van benchmarks als bedoeld in artikel 30, lid 1, onder c), en de bevoegde autoriteiten van het derde land die verantwoordelijk zijn voor het toezicht daarop;

c) de identiteit van de beheerders die zijn erkend overeenkomstig artikel 32, de lijst van benchmarks als bedoeld in artikel 32, lid 7, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van het derde land die verantwoordelijk zijn voor het toezicht daarop;

▼B

d) de overeenkomstig de procedure in artikel 33 bekrachtigde benchmarks, de identiteit van de beheerders ervan en de identiteit van de bekrachtigende beheerders of bekrachtigende onder toezicht staande entiteiten.

2. Het in lid 1 bedoelde register is openbaar toegankelijk op de website van ESMA en wordt zo nodig onmiddellijk geactualiseerd.

HOOFDSTUK 2

Samenwerking op het gebied van toezicht

Artikel 37

Delegatie van taken tussen bevoegde autoriteiten

1. Op grond van artikel 28 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 kan een bevoegde autoriteit haar taken uit hoofde van deze verordening delegeren aan de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat, op voorwaarde dat deze hiertoe vooraf haar toestemming verleent.

De bevoegde autoriteiten stellen ESMA in kennis van elke voorgestelde delegatie zestig dagen voorafgaand aan de inwerkingtreding van die delegatie.

2. Een bevoegde autoriteit mag sommige van haar taken uit hoofde van deze verordening delegeren aan ESMA, onder voorbehoud van toestemming van ESMA.

3. ESMA stelt de lidstaten binnen zeven dagen in kennis over een voorgestelde delegatie. ESMA maakt de details van een overeengekomen delegatie bekend binnen vijf werkdagen na de kennisgeving ervan.

Artikel 38

Bekendmaking van informatie van een andere lidstaat

Een bevoegde autoriteit mag van een andere bevoegde autoriteit ontvangen informatie uitsluitend bekendmaken indien:

a) zij de schriftelijke toestemming heeft verkregen van die bevoegde autoriteit en de informatie alleen wordt bekendgemaakt voor de doeleinden waarvoor die bevoegde autoriteit haar toestemming heeft verleend, of

b) die bekendmaking noodzakelijk is voor gerechtelijke procedures.

Artikel 39

Samenwerking inzake inspecties en onderzoeken ter plaatse

1. Een bevoegde autoriteit kan om bijstand van een andere bevoegde autoriteit verzoeken met betrekking tot inspecties of onderzoeken ter plaatse. De bevoegde autoriteit tot wie het verzoek is gericht, werkt zo veel mogelijk en op passende wijze samen.

2. Een bevoegde autoriteit die een in lid 1 bedoeld verzoek doet, brengt ESMA hiervan op de hoogte. In geval van een onderzoek of inspectie met grensoverschrijdende gevolgen kunnen de bevoegde autoriteiten ESMA verzoeken de inspectie of het onderzoek ter plaatse te coördineren.

▼B

3. Indien een bevoegde autoriteit een verzoek ontvangt van een andere bevoegde autoriteit voor de uitvoering van een inspectie of een onderzoek ter plaatse, kan de autoriteit:

a) de inspectie of het onderzoek ter plaatse zelf uitvoeren;

b) de bevoegde autoriteit die het verzoek heeft ingediend, toestaan deel te nemen aan de inspectie of het onderzoek ter plaatse;

c) controleurs of deskundigen aanwijzen om de inspectie of het onderzoek ter plaatse te ondersteunen of uit te voeren.

HOOFDSTUK 3

Rol van de bevoegde autoriteiten

▼M2

Artikel 40

Bevoegde autoriteiten

1. Voor de toepassing van deze verordening is de ESMA de bevoegde autoriteit voor:

a) de beheerders van de in artikel 20, lid 1, onder a) en c), bedoelde cruciale benchmarks;

b) de beheerders van de in artikel 32 bedoelde benchmarks;

2. Elke lidstaat wijst de relevante bevoegde autoriteit aan die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de taken op grond van deze verordening, en brengt de Commissie en de ESMA daarvan op de hoogte.

3. Een lidstaat die overeenkomstig lid 2 meer dan één bevoegde autoriteit aanwijst, bepaalt duidelijk de respectieve taken van die bevoegde autoriteiten en wijst één autoriteit aan als zijnde verantwoordelijk voor de coördinatie van de samenwerking en de uitwisseling van informatie met de Commissie, de ESMA en de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten.

4. De ESMA publiceert op haar website een lijst van de overeenkomstig de leden 2 en 3 aangewezen bevoegde autoriteiten.

▼B

Artikel 41

Bevoegdheden van bevoegde autoriteiten

▼M2

1. Ter vervulling van hun taken op grond van deze verordening beschikken de in artikel 40, lid 2, bedoelde bevoegde autoriteiten, overeenkomstig het nationale recht, ten minste over de volgende toezichts- en onderzoeksbevoegdheden:

▼B

a) toegang tot documenten en andere gegevens in welke vorm dan ook en het recht een kopie daarvan te ontvangen of te nemen;

b) verzoeken om of vorderen van inlichtingen van eenieder die betrokken is bij de aanbieding van, en de aanlevering van gegevens voor een benchmark, met inbegrip van een dienstverlener waaraan taken of diensten of activiteiten voor het aanbieden van benchmarks zijn uitbesteed overeenkomstig artikel 10, evenals hun leidinggevenden en, indien nodig, het oproepen en verhoren van die personen teneinde inlichtingen te verkrijgen;

▼B

c) in verband met grondstoffenbenchmarks, inlichtingen vorderen van contribuanten over betreffende spotmarkten, indien van toepassing overeenkomstig genormaliseerde indelingen en verslagen van transacties, en directe toegang tot systemen van handelaren;

d) uitvoeren van inspecties of onderzoeken ter plaatse, met uitzondering van de woningen van natuurlijke personen;

e) onverminderd Verordening (EU) nr. 596/2014, toegang hebben tot de kantoren van rechtspersonen voor de inbeslagname van documenten en andere gegevens in welke vorm dan ook, indien er een redelijke verdenking bestaat dat documenten en andere gegevens die verband houden met het voorwerp van de inspectie of het onderzoek van belang kunnen zijn om een inbreuk op deze verordening aan te tonen. Indien volgens het nationale recht voorafgaande toestemming van de rechterlijke instantie van de betrokken lidstaat is vereist, wordt de bevoegdheid uitsluitend gebruikt na verkrijging van die voorafgaande toestemming;

f) vorderen van bestaande opnamen van telefoongesprekken, elektronische communicatie of andere overzichten van dataverkeer waar onder toezicht staande entiteiten over beschikken;

g) verzoeken om bevriezing of inbeslagname van activa of beide;

h) eisen dat elke praktijk die volgens de bevoegde autoriteit indruist tegen deze verordening, tijdelijk wordt beëindigd;

i) opleggen van een tijdelijk verbod op de uitoefening van beroepsactiviteiten;

j) alle noodzakelijke maatregelen nemen om te waarborgen dat het publiek juist wordt geïnformeerd over de het aanbieden van benchmarks, inclusief het opdragen van een verklaring tot correctie of het corrigeren van vorige input voor of cijfers van de benchmark aan de relevante beheerder of de persoon die de benchmark heeft bekendgemaakt of verspreid, of aan beide.

▼M2

2. De in artikel 40, lid 2, bedoelde bevoegde autoriteiten oefenen hun in lid 1 van dit artikel bedoelde taken en bevoegdheden, en de in artikel 42 bedoelde bevoegdheden om sancties op te leggen, in overeenstemming met hun nationale rechtskader op een van de volgende manieren uit:

▼B

a) direct;

b) in samenwerking met andere autoriteiten of op de markt actieve ondernemingen;

c) onder hun verantwoordelijkheid middels delegatie aan dergelijke autoriteiten of op de markt actieve ondernemingen;

d) middels een verzoek aan de bevoegde rechterlijke instanties.

Voor de uitoefening van deze bevoegdheden stellen de bevoegde autoriteiten passende en doeltreffende bescherming in met betrekking tot het recht op verdediging en de grondrechten.

▼B

3. Lidstaten zorgen ervoor dat er passende maatregelen worden genomen zodat bevoegde autoriteiten beschikken over alle toezichthoudende en onderzoeksbevoegdheden die nodig zijn om hun taken uit te voeren.

4. Het overeenkomstig lid 1 beschikbaar stellen van informatie aan een bevoegde autoriteit door een beheerder of een andere onder toezicht staande entiteit wordt niet beschouwd als een inbreuk op enige publicatiebeperking van informatie die wordt opgelegd bij een contractuele, wettelijke, regelgevende of administratieve bepaling.

Artikel 42

Administratieve sancties en andere administratieve maatregelen

▼M1

1. Onverminderd de toezichtbevoegdheden van de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 41 en het recht van de lidstaten om te voorzien in en het opleggen van strafrechtelijke sancties, verlenen de lidstaten overeenkomstig het nationale recht de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid om passende administratieve sancties op te leggen en andere administraties maatregelen te nemen met betrekking tot ten minste de volgende inbreuken:

a) inbreuken op de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19 bis, 19 ter, 19 quater, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 of 34, indien van toepassing, en

b) verzuim om samen te werken of mee te werken aan een onderzoek of een inspectie of verzoek zoals bedoeld in artikel 41.

▼B

Die administratieve sancties en andere administratieve maatregelen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

2. In geval van een in lid 1 bedoelde inbreuk verlenen de lidstaten, overeenkomstig het nationale recht, aan de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid om minstens de volgende administratieve sancties op te leggen en andere administratieve maatregelen te nemen:

a) een bevel waarbij de voor de inbreuk verantwoordelijke beheerder of onder toezicht staande entiteit wordt verplicht de gedraging te staken en af te zien van herhaling van die gedraging;

b) een besluit strekkende tot afdracht van de als gevolg van de inbreuk behaalde winsten of tot vergoeding van de met de inbreuk vermeden verliezen, indien deze kunnen worden vastgesteld;

c) een openbare waarschuwing waarin de beheerder of onder toezicht staande entiteit die verantwoordelijk is voor en de aard van de inbreuk, worden vermeld;

d) de intrekking of schorsing van de vergunning of registratie van een beheerder;

e) een tijdelijk verbod voor natuurlijke personen die verantwoordelijk worden gehouden voor de inbreuk, op de uitoefening van leidinggevende functies bij beheerders of onder toezicht staande contribuanten;

f) maximale administratieve financiële sancties van ten minste driemaal het bedrag van de als gevolg van de inbreuk behaalde winsten of vermeden verliezen, indien deze kunnen worden vastgesteld;

▼B

g) met betrekking tot een natuurlijke persoon, maximale administratieve financiële sancties van ten minste:

i) voor inbreuken op de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10, artikel 11, lid 1, onder a), b), c) en e), artikel 11, leden 2 en 3, en de artikelen 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 en 34, 500 000 EUR of in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 30 juni 2016, of

ii) voor inbreuken op artikel 11, lid 1, onder d), of op artikel 11, lid 4, 100 000 EUR of in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 30 juni 2016;

h) met betrekking tot rechtspersonen, maximale administratieve financiële sancties van ten minste:

i) voor inbreuken op de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10, artikel 11, lid 1, onder a), b), c) en e), artikel 11, leden 2 en 3, en de artikelen 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 en 34, 1 000 000 EUR of, in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 30 juni 2016, 10 % van de totale jaaromzet overeenkomstig de laatst beschikbare door het bestuursorgaan goedgekeurde jaarrekening, afhankelijk van welk bedrag het hoogst is, of

ii) voor inbreuken op artikel 11, lid 1, onder d), of artikel 11, lid 4, 250 000 EUR of, in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 30 juni 2016, 2 % van de totale jaaromzet volgens de laatst beschikbare door het bestuursorgaan goedgekeurde jaarrekening, afhankelijk van welk bedrag het hoogst is.

Voor de toepassing van punt h), i) en ii), indien de rechtspersoon een moederonderneming is of een dochteronderneming van een moederonderneming die geconsolideerde jaarrekeningen moet opstellen in overeenstemming met Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad ([1]), is de relevante totale jaaromzet de totale jaaromzet of het overeenkomstige inkomenstype zoals gedefinieerd in Richtlijn 86/635/EEG van de Raad ([2]) voor banken en Richtlijn 91/674/EEG van de Raad ([3]) voor verzekeringsmaatschappijen overeenkomstig de laatst beschikbare geconsolideerde jaarrekening die is goedgekeurd door het bestuursorgaan van de uiteindelijke moederonderneming of indien de persoon een vereniging is, 10 % van de samengevoegde omzetten van haar leden.

3. Uiterlijk op 1 januari 2018 informeren de lidstaten de Commissie en ESMA over de regelingen inzake de leden 1 en 2.

([1]) Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19).

([2]) Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen (PB L 372 van 31.12.1986, blz. 1).

([3]) Richtlijn 91/674/EEG van de Raad van 19 december 1991 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen (PB L 374 van 31.12.1991, blz. 7).

▼B

De lidstaten kunnen beslissen geen voorschriften vast te stellen voor in lid 1 bedoelde administratieve sancties indien voor de in dat lid bedoelde schendingen reeds krachtens hun nationale recht strafrechtelijke sancties gelden. In dat geval stellen de lidstaten de Commissie en ESMA in kennis van de toepasselijke strafrechtelijke bepalingen, samen met de in de eerste alinea van onderhavig lid bedoelde informatie.

De lidstaten informeren de Commissie en ESMA onverwijld van eventuele latere wijzigingen in de bepalingen.

4. De lidstaten kunnen aan de bevoegde autoriteiten, krachtens het nationale recht, andere bevoegdheden tot het opleggen van sancties verlenen in aanvulling op de in lid 1 genoemde bevoegdheden en kunnen hogere sanctieniveaus vaststellen dan die welke in lid 2 zijn vastgesteld.

Artikel 43

Uitoefening van toezichthoudende bevoegdheden en oplegging van sancties

▼M2

1. De lidstaten zorgen er bij het bepalen van het soort en het niveau van de bestuursrechtelijke sancties en andere bestuursrechtelijke maatregelen voor dat de bevoegde autoriteiten die zij overeenkomstig artikel 40, lid 2, hebben aangewezen, rekening houden met alle relevante omstandigheden, waaronder, indien passend:

▼B

a) de ernst en duur van de inbreuk;

b) de mate waarin de benchmark cruciaal is voor de financiële stabiliteit en de reële economie;

c) de mate van verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke persoon;

d) de financiële draagkracht van de verantwoordelijke persoon, zoals met name aangegeven door de totale jaaromzet van de verantwoordelijke rechtspersoon of het jaarinkomen van de verantwoordelijke natuurlijke persoon;

e) het niveau van de behaalde winst of het vermeden verlies door de verantwoordelijke persoon, voor zover dat kan worden vastgesteld;

f) de mate van samenwerking van de verantwoordelijke persoon met de bevoegde autoriteit, onverminderd de noodzaak de terugbetaling door die persoon van de behaalde winsten of vermeden verliezen te waarborgen;

g) eerdere inbreuken door de betrokkene;

h) maatregelen die de verantwoordelijke persoon na de inbreuk heeft genomen om herhaling van de inbreuk te voorkomen.

2. Bij de uitoefening van hun bevoegdheden om administratieve sancties op te leggen en andere administratieve maatregelen te nemen in de in artikel 42 bedoelde omstandigheden, werken de bevoegde autoriteiten nauw samen om ervoor te zorgen dat de toezichthoudende en onderzoeksbevoegdheden en administratieve sancties en andere administratieve maatregelen de voor deze verordening gewenste resultaten produceren. Tevens coördineren zij hun acties om mogelijke duplicatie en overlappingen te voorkomen bij de toepassing van toezichthoudende en onderzoeksbevoegdheden en administratieve sancties, met inbegrip van geldboeten, en andere administratieve maatregelen op grensoverschrijdende gevallen.

▼M2

Artikel 44

Verplichting tot medewerking

1. Lidstaten die ervoor hebben gekozen om strafrechtelijke sancties vast te stellen voor inbreuken op de in artikel 42 genoemde bepalingen, zorgen ervoor dat passende maatregelen voorhanden zijn zodat de overeenkomstig artikel 40, leden 2 en 3, aangewezen bevoegde autoriteiten over alle noodzakelijke bevoegdheden beschikken om met de rechterlijke instanties in hun ambtsgebied contacten te onderhouden om specifieke informatie te ontvangen met betrekking tot strafrechtelijke onderzoeken naar of procedures ingeleid wegens mogelijke inbreuken op deze verordening. Die bevoegde autoriteiten verschaffen die informatie aan andere bevoegde autoriteiten en de ESMA.

2. Bevoegde autoriteiten die zijn aangesteld overeenkomstig artikel 40, leden 2 en 3, staan andere bevoegde autoriteiten en de ESMA bij. Met name wisselen zij informatie uit en verlenen zij medewerking bij onderzoeken of toezichtswerkzaamheden. Bevoegde autoriteiten kunnen ook meewerken met andere bevoegde autoriteiten om de invordering van geldelijke sancties te faciliteren.

▼B

Artikel 45

Bekendmaking van besluiten

1. Onder voorbehoud van lid 2 wordt elk besluit waarbij een administratieve sanctie of een andere administratieve maatregel wordt opgelegd voor een inbreuk op deze verordening, door de bevoegde autoriteit bekendgemaakt op haar officiële website onmiddellijk nadat de persoon op wie dat besluit van toepassing is over dat besluit is geïnformeerd. Die bekendmaking bevat ten minste informatie over het type en de aard van de inbreuk en de identiteit van de personen op wie dat besluit van toepassing is.

De eerste alinea is niet van toepassing op besluiten die onderzoeksmaatregelen opleggen.

2. Wanneer de bekendmaking van de identiteit van de rechtspersoon of de persoonsgegevens van een natuurlijke persoon door de bevoegde autoriteit echter wordt beschouwd als onevenredig na een beoordeling per geval naar de evenredigheid van de bekendmaking van dergelijke gegevens of wanneer die bekendmaking afbreuk kan doen aan de stabiliteit van de financiële markten of aan een lopend onderzoek, neemt de bevoegde autoriteit een van de volgende maatregelen:

a) de bekendmaking van het besluit uitstellen tot het moment waarop de redenen voor dat uitstel niet langer aanwezig zijn;

b) het besluit overeenkomstig het nationale recht anoniem bekendmaken indien een dergelijke anonieme bekendmaking de doeltreffende bescherming van de betrokken persoonsgegevens waarborgt;

c) het besluit niet bekendmaken indien de bevoegde autoriteit van mening is dat de bekendmaking overeenkomstig punt a) of b) niet volstaat om te waarborgen:

   i) dat geen afbreuk wordt gedaan aan de stabiliteit van de financiële markten, of

   ii) dat de evenredigheid van de bekendmaking van dergelijke besluiten met betrekking tot maatregelen van geringe aard wordt beschouwd.

▼B

Indien een bevoegde autoriteit beslist om een besluit anoniem bekend te maken zoals bedoeld in punt b) van de eerste alinea, kan het de bekendmaking van de relevante gegevens gedurende een redelijke periode uitstellen wanneer het voorzienbaar is dat de redenen voor de anonieme bekendmaking in die periode ophouden te bestaan.

3. Indien tegen het besluit beroep is ingesteld bij een nationale rechterlijke, administratieve of andere instantie, maakt de bevoegde autoriteit dergelijke informatie ook onmiddellijk bekend op haar officiële website evenals eventuele nadere informatie over de uitkomst van dat beroep. Ook wordt elk besluit tot nietigverklaring van een eerder besluit tot oplegging van een sanctie of maatregel bekendgemaakt.

4. De bevoegde autoriteit zorgt ervoor dat een overeenkomstig dit artikel bekendgemaakt besluit op de officiële website toegankelijk blijft voor een periode van ten minste vijf jaar na de bekendmaking ervan. Persoonsgegevens die zijn opgenomen in de bekendmaking worden slechts vermeld op de officiële website van de bevoegde autoriteit gedurende de periode waarvoor dat noodzakelijk is in overeenstemming met de toepasselijke regelgeving betreffende gegevensbescherming.

▼M2

5. De lidstaten verstrekken de ESMA op jaarbasis geaggregeerde informatie over alle bestuursrechtelijke sancties en andere bestuursrechtelijke maatregelen die overeenkomstig artikel 42 zijn opgelegd. Die verplichting geldt niet voor onderzoeksmaatregelen. De ESMA maakt die informatie bekend in een jaarlijks verslag, samen met geaggregeerde informatie over alle bestuursrechtelijke sancties en andere bestuursrechtelijke maatregelen die zij heeft opgelegd overeenkomstig artikel 48 septies.

▼B

Indien lidstaten overeenkomstig artikel 42 ervoor hebben gekozen strafrechtelijke sancties vast te stellen voor inbreuken op de bepalingen in dat artikel, verstrekken hun bevoegde autoriteiten ESMA jaarlijks anonieme en geaggregeerde gegevens over alle ingestelde strafrechtelijke onderzoeken en opgelegde strafrechtelijke sancties. ESMA publiceert de gegevens over opgelegde strafrechtelijke sancties in een jaarverslag.

Artikel 46

Colleges

▼M2

1. Binnen 30 werkdagen na de opname van een in artikel 20, lid 1, onder a) en c), bedoelde benchmark in de lijst van cruciale benchmarks, met uitzondering van benchmarks waarvan de meerderheid van de contribuanten geen onder toezicht staande entiteiten zijn, stelt de bevoegde autoriteit van de beheerder een college in en geeft hij leiding aan het college.

2. Het college bestaat uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de beheerder, uit de ESMA, tenzij zij de bevoegde autoriteit van de beheerder is, en de bevoegde autoriteiten van onder toezicht staande contribuanten.

▼B

3. De bevoegde autoriteiten van andere lidstaten hebben het recht lid te worden van het college wanneer het niet langer aanbieden van de betrokken cruciale benchmark een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens of ondernemingen van die lidstaten.

▼B

Wanneer een bevoegde autoriteit voornemens is lid te worden van een college, richt zij daartoe een verzoek tot de bevoegde autoriteit van de beheerder waarin wordt aangetoond dat aan de vereisten van de eerste alinea van dit lid is voldaan. De relevante bevoegde autoriteit van de beheerder onderzoekt het verzoek en informeert de verzoekende autoriteit binnen twintig werkdagen na de ontvangst van het verzoek of zij al dan niet van mening is dat aan die vereisten is voldaan. Indien zij meent dat niet aan die vereisten is voldaan, kan de verzoekende autoriteit de zaak verwijzen naar ESMA zoals bedoeld in lid 9.

4. ESMA draagt bij tot de bevordering en monitoring van de efficiënte, effectieve en consistente werking van de in dit artikel bedoelde colleges, in overeenstemming met artikel 21 van Verordening (EU) nr. 1095/2010. Daartoe neemt ESMA zo nodig daaraan deel en wordt zij in het kader daarvan beschouwd als een bevoegde autoriteit.

Wanneer ESMA overeenkomstig artikel 17, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1095/2010 handelt ten aanzien van een cruciale benchmark, zorgt zij voor passende informatie-uitwisseling en samenwerking met de andere leden van het college.

5. De bevoegde autoriteit van een beheerder zit de vergaderingen van het college voor, coördineert de acties van het college en zorgt voor een doeltreffende uitwisseling van informatie onder de leden van het college.

Wanneer een beheerder meer dan één cruciale benchmark aanbiedt, kan de bevoegde autoriteit van die beheerder één enkel college vaststellen voor alle door die beheerder aangeboden benchmarks.

6. De bevoegde autoriteit van een beheerder stelt schriftelijke regelingen op binnen het kader van het college met betrekking tot de volgende zaken:

a) de tussen de bevoegde autoriteiten uit te wisselen informatie;

b) het besluitvormingsproces tussen de bevoegde autoriteiten en de termijn waarbinnen elk besluit moet worden genomen;

c) de gevallen waarin de bevoegde autoriteiten met elkaar moeten overleggen;

d) de uit hoofde van artikel 23, leden 7 en 8, te verlenen samenwerking.

7. De bevoegde autoriteit van een beheerder besteedt de nodige aandacht aan adviezen die worden verstrekt door ESMA betreffende schriftelijke regelingen als bedoeld in lid 6 voordat wordt ingestemd met de definitieve tekst. De schriftelijke regelingen worden opgenomen in één document met alle redenen voor eventuele aanzienlijke afwijkingen van het advies van ESMA. De bevoegde autoriteit van de beheerder zendt de schriftelijke regelingen naar de leden van het college en naar ESMA.

8. Voor het nemen van in artikel 23, leden 6, 7 en 9, en in de artikelen 34, 35 en 42 bedoelde maatregelen, raadpleegt de bevoegde autoriteit van een beheerder de leden van het college. De leden van het college doen binnen hun mogelijkheden al het redelijke om tot overeenstemming te komen binnen de termijn als aangegeven in de in lid 6 van dit artikel bedoelde schriftelijke regelingen.

▼B

Elk besluit van de bevoegde autoriteit van de beheerder om dergelijke maatregelen te nemen, moet rekening houden met de gevolgen voor de andere betrokken lidstaten, in het bijzonder met de mogelijke gevolgen voor de stabiliteit van hun financiële stelsels.

Met betrekking tot het besluit tot intrekking van de vergunning of de registratie van een beheerder overeenkomstig artikel 35, wanneer de stopzetting van een benchmark zou leiden tot een geval van overmacht of de voorwaarden van een financiële overeenkomst of een financieel instrument dan wel de regels van een beleggingsfonds, waarin die benchmark als referentie gebruikt wordt in de Unie, zou bemoeilijken of anderszins schenden, in de zin die de Commissie in een gedelegeerde handeling op grond van artikel 51, lid 6, vaststelt, overwegen de bevoegde autoriteiten binnen het college om maatregelen vast te stellen om de in dit lid bedoelde gevolgen te beperken, met inbegrip van:

a) een wijziging van de in artikel 15 bedoelde gedragscode, de methodologie of andere regels van de benchmark;

b) de invoering van een overgangsperiode tijdens welke de procedures als bedoeld in artikel 28, lid 2, van toepassing zijn.

9. Indien geen overeenstemming is bereikt tussen de leden van een college, kunnen de bevoegde autoriteiten in de volgende situaties een zaak aan ESMA voorleggen:

a) een bevoegde autoriteit heeft essentiële informatie niet verstrekt;

b) wanneer, na een verzoek overeenkomstig lid 3, de bevoegde autoriteit van de beheerder de verzoekende autoriteit heeft meegedeeld dat niet aan de vereisten van dat lid is voldaan of wanneer zij niet binnen een redelijke termijn op een dergelijk verzoek heeft gereageerd;

c) wanneer de bevoegde autoriteiten geen overeenstemming hebben bereikt over de in lid 6 bedoelde aangelegenheden;

d) wanneer er onenigheid bestaat over de maatregelen die krachtens de artikelen 34, 35 en 42 moeten worden genomen;

e) wanneer er onenigheid bestaat over de maatregelen die krachtens artikel 23, lid 6, moeten worden genomen;

f) wanneer er onenigheid bestaat over de maatregelen die krachtens lid 8, derde alinea, van dit artikel moeten worden genomen.

10. In de in lid 9, onder a), b), c), d) en f), genoemde situaties, indien de zaak binnen dertig dagen na verwijzing naar ESMA niet is geschikt, neemt de bevoegde autoriteit van een beheerder het definitieve besluit en verstrekt zij een uitvoerige schriftelijke motivering van haar besluit aan de in dat lid genoemde bevoegde autoriteiten en aan ESMA.

De in artikel 34, lid 6, onder a), bedoelde termijn wordt geschorst vanaf de datum van verwijzing naar ESMA, totdat er een besluit is genomen overeenkomstig de eerste alinea van dit lid.

Indien ESMA van oordeel is dat de bevoegde autoriteit van de beheerder een maatregel als bedoeld in lid 8 van dit artikel heeft genomen die wellicht niet in overeenstemming is met het Unierecht, handelt zij overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

▼B

11. In de in lid 9, onder e), van dit artikel genoemde situaties, en onverminderd artikel 258 VWEU, kan ESMA handelen overeenkomstig de haar bij artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 toegekende bevoegdheden.

De bevoegde autoriteit van een beheerder kan haar bevoegdheid uit hoofde van artikel 23, lid 6, uitoefenen totdat ESMA haar besluit bekendmaakt.

Artikel 47

Samenwerking met ESMA

▼M2

1. De in artikel 40, lid 2, bedoelde bevoegde autoriteiten verlenen ten behoeve van deze verordening hun medewerking aan de ESMA, in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 1095/2010.

2. De in artikel 40, lid 2, bedoelde bevoegde autoriteiten verstrekken de ESMA zonder onnodige vertraging alle benodigde informatie voor het uitvoeren van haar taken, in overeenstemming met artikel 35 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

▼B

3. ESMA ontwikkelt een ontwerp van technische uitvoeringsnormen om de procedures en vormen te bepalen voor de uitwisseling van de in lid 2 bedoelde informatie.

ESMA dient de voorstellen voor technische uitvoeringsnormen als bedoeld in de eerste alinea uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen in overeenstemming met artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 48

Beroepsgeheim

1. Alle uit hoofde van deze verordening ontvangen, uitgewisselde of doorgegeven vertrouwelijke informatie valt onder de voorwaarden van het in lid 2 neergelegde beroepsgeheim.

2. Het beroepsgeheim geldt voor alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest bij de bevoegde autoriteit of bij een andere autoriteit of onderneming op de markt, of natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie de bevoegde autoriteit haar bevoegdheden heeft gedelegeerd, met inbegrip van de door de bevoegde autoriteit aangestelde accountants en deskundigen.

3. Onder het beroepsgeheim vallende informatie mag aan geen enkele andere persoon of autoriteit worden verstrekt, tenzij op grond van Unierechtelijke of nationaalrechtelijke bepalingen.

4. Alle informatie die is uitgewisseld tussen de bevoegde autoriteiten uit hoofde van deze verordening die betrekking heeft op exploitatie- of bedrijfsomstandigheden en andere economische of persoonlijke zaken, wordt als vertrouwelijk beschouwd en valt onder de vereisten van de geheimhoudingsplicht, tenzij de bevoegde autoriteit op het moment van de communicatie meedeelt dat dergelijke informatie kan worden bekendgemaakt of wanneer deze bekendmaking noodzakelijk is voor gerechtelijke procedures.

▼M2

HOOFDSTUK 4

BEVOEGDHEDEN VAN DE ESMA

Afdeling 1

Bevoegdheden en procedures

Artikel 48 bis

Bevoegdheidsuitoefening door de ESMA

De op grond van de artikelen 48 ter tot en met 48 quinquies aan de ESMA, een functionaris van de ESMA of een andere door de ESMA gemachtigde persoon verleende bevoegdheden worden niet aangewend om de openbaarmaking te verlangen van aan het juridische verschoningsrecht onderworpen gegevens of documenten.

Artikel 48 ter

Informatieverzoek

1. De ESMA kan bij eenvoudig verzoek of bij besluit verlangen dat de volgende personen alle nodige informatie verschaffen om de ESMA in staat te stellen haar taken op grond van deze verordening te vervullen:

a) personen die betrokken zijn bij het aanbieden van benchmarks, als bedoeld in artikel 40, lid 1;

b) derden waaraan de onder a) bedoelde personen functies of activiteiten hebben uitbesteed overeenkomstig artikel 10;

c) personen die op een andere wijze nauw en wezenlijk te maken hebben met of verbonden zijn met de onder a) bedoelde personen.

In overeenstemming met artikel 35 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 en op verzoek van de ESMA dienen bevoegde autoriteiten dat informatieverzoek in bij contribuanten aan in artikel 20, lid 1, onder a) en c), van deze verordening bedoelde cruciale benchmarks en delen zij de ontvangen informatie zonder onnodige vertraging met de ESMA.

2. In een eenvoudig informatieverzoek als bedoeld in lid 1 neemt zij het volgende in acht:

a) zij verwijst naar dit artikel als rechtsgrondslag voor dat verzoek;

b) zij vermeldt het doel van dat verzoek;

c) zij geeft nader aan welke informatie wordt verlangd;

d) zij bepaalt binnen welke termijn de informatie moet worden verstrekt;

e) zij geeft aan dat de persoon die om de informatie wordt gevraagd, niet verplicht is die informatie te verstrekken, maar dat, als er vrijwillig op het verzoek wordt ingegaan, de verstrekte informatie niet onjuist of misleidend mag zijn;

▼M2

f) zij vermeldt het bedrag van de geldboete die overeenkomstig artikel 48 septies wordt opgelegd wanneer de verschafte informatie onjuist of misleidend is.

3. Wanneer de ESMA krachtens lid 1 bij besluit gelast informatie te verstrekken, neemt zij het volgende in acht:

a) zij verwijst naar dit artikel als rechtsgrondslag voor dat verzoek;

b) zij vermeldt het doel van dat verzoek;

c) zij geeft nader aan welke informatie wordt verlangd;

d) zij bepaalt binnen welke termijn de informatie moet worden verstrekt;

e) zij vermeldt de dwangsommen die overeenkomstig artikel 48 octies zullen worden opgelegd wanneer de verlangde informatie onvolledig is;

f) zij vermeldt de geldboete die overeenkomstig artikel 48 septies zal worden opgelegd wanneer de antwoorden op de vragen onjuist of misleidend zijn;

g) zij vermeldt dat tegen het besluit bezwaar kan worden gemaakt bij de bezwaarcommissie van de ESMA en dat bij het Hof van Justitie van de Europese Unie (Hof van Justitie) tegen het besluit beroep kan worden ingesteld overeenkomstig artikel 48 duodecies en de artikelen 60 en 61 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

4. De in lid 1 genoemde personen of hun vertegenwoordigers en, in het geval van rechtspersonen of verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid, de krachtens de wet of hun statuten tot vertegenwoordiging bevoegde personen verstrekken de verlangde informatie. Naar behoren gemachtigde advocaten kunnen namens hun cliënten de verlangde informatie verstrekken. De cliënten blijven volledig verantwoordelijk indien de verstrekte informatie onvolledig, onjuist of misleidend is.

5. In voorkomend geval zendt de ESMA zonder onnodige vertraging een afschrift van het eenvoudig verzoek of van haar besluit aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van de in lid 1 genoemde personen.

Artikel 48 quater

Algemene onderzoeken

1. Om haar taken op grond van deze verordening uit te voeren, kan de ESMA de nodige onderzoeken naar de in artikel 48 ter, lid 1, genoemde personen uitvoeren. In dat verband zijn de functionarissen van de ESMA en andere door de ESMA gemachtigde personen bevoegd:

a) alle vastleggingen, gegevens, procedures en ander materiaal te onderzoeken dat relevant is voor de uitvoering van hun taken, ongeacht de aard van de informatiedrager;

b) voor echt gewaarmerkte kopieën of uittreksels te maken of te verkrijgen van dergelijke vastleggingen, gegevens, procedures en ander materiaal;

c) al die personen, hun vertegenwoordigers of personeelsleden op te roepen en te verzoeken om mondelinge of schriftelijke toelichting bij feiten of documenten met betrekking tot het onderwerp en het doel van de inspectie, en de antwoorden op te tekenen;

▼M2

d) alle andere natuurlijke personen of rechtspersonen te horen die daarin toestemmen, om informatie betreffende het onderwerp van een onderzoek te verzamelen;

e) overzichten van telefoon- en dataverkeer op te vragen.

2. De functionarissen van de ESMA en andere door de ESMA ten behoeve van de in lid 1 bedoelde onderzoeken gemachtigde personen oefenen hun bevoegdheden uit na overlegging van een schriftelijke machtiging waarin het voorwerp en het doel van het onderzoek zijn vermeld. In die machtiging worden de dwangsommen vermeld die overeenkomstig artikel 48 octies worden opgelegd indien de vereiste vastleggingen, gegevens, procedures of ander materiaal, of de antwoorden op vragen, gesteld aan de in artikel 48 ter, lid 1, genoemde personen, niet of onvolledig worden verstrekt, alsmede de geldboeten die overeenkomstig artikel 48 septies worden opgelegd wanneer de antwoorden op vragen, gesteld aan die personen, onjuist of misleidend zijn.

3. De in artikel 48 ter, lid 1, genoemde personen zijn verplicht zich aan op grond van een besluit van de ESMA ingestelde onderzoeken te onderwerpen. Dat besluit vermeldt het voorwerp en het doel van het onderzoek, de dwangsommen die overeenkomstig artikel 48 octies zijn opgelegd, de krachtens Verordening (EU) nr. 1095/2010 beschikbare rechtsmiddelen en het recht om bij het Hof van Justitie tegen het besluit beroep in te stellen.

4. Tijdig vóór een in lid 1 bedoeld onderzoek stelt de ESMA de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het onderzoek dient plaats te vinden, in kennis van het onderzoek en van de identiteit van de gemachtigde personen. Op verzoek van de ESMA worden die gemachtigde personen bij de uitvoering van hun taken bijgestaan door functionarissen van de betrokken bevoegde autoriteit. Functionarissen van de betrokken bevoegde autoriteit mogen op verzoek bij de onderzoeken aanwezig zijn.

5. Indien volgens het toepasselijke nationale recht voor een verzoek om de in lid 1, onder e), bedoelde overzichten van telefoon- of dataverkeer de toestemming van een nationale rechterlijke instantie is vereist, wordt die toestemming gevraagd. Die toestemming kan ook bij wijze van voorzorgsmaatregel worden gevraagd.

6. Wanneer een nationale rechterlijke instantie een aanvraag om toestemming voor een in lid 1, onder e), bedoeld verzoek om overzichten van telefoon- of dataverkeer ontvangt, vergewist die instantie zich ervan dat:

a) het in lid 3 bedoelde besluit authentiek is;

b) de te nemen maatregelen evenredig en niet willekeurig of buitensporig zijn.

Voor de toepassing van punt b) mag de nationale rechterlijke instantie de ESMA om nadere toelichting verzoeken, met name met betrekking tot de redenen die de ESMA heeft om aan te nemen dat op deze verordening inbreuk is gemaakt, en tot de ernst van de vermoedelijke inbreuk en de aard van de betrokkenheid van de aan de dwangmaatregelen onderworpen persoon. De nationale rechterlijke instantie mag evenwel niet de noodzakelijkheid van het onderzoek heroverwegen, noch vragen dat zij in het bezit wordt gesteld van de informatie in het dossier van de ESMA. Het besluit van de ESMA kan slechts door het Hof van Justitie op zijn rechtmatigheid worden getoetst volgens de procedure van artikel 61 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

▼M2

Artikel 48 quinquies

Inspecties ter plaatse

1. Om haar taken op grond van deze verordening uit te voeren, kan de ESMA alle nodige inspecties ter plaatse uitvoeren in de bedrijfsruimten van de in artikel 48 ter, lid 1, genoemde personen.

2. De functionarissen van de ESMA en andere door de ESMA tot het uitvoeren van een inspectie ter plaatse gemachtigde personen mogen bedrijfsruimten van de personen die onder het door de ESMA vastgestelde onderzoeksbesluit vallen, betreden en hebben alle in artikel 48 quater, lid 1, vastgestelde bevoegdheden. Zij zijn bevoegd tot het verzegelen van alle ruimten en boeken of vastleggingen van het bedrijf voor de duur van en voor zover vereist voor de inspectie.

3. De ESMA stelt de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de inspectie zal worden uitgevoerd, voldoende tijd vóór de inspectie hiervan in kennis. Wanneer dit voor het behoorlijk en efficiënt uitvoeren van de inspecties vereist is, kan de ESMA, nadat zij de betrokken bevoegde autoriteit daarvan in kennis heeft gesteld, de inspectie ter plaatse onaangekondigd uitvoeren. Inspecties in overeenstemming met dit artikel worden uitgevoerd op voorwaarde dat de betrokken autoriteit heeft bevestigd dat zij geen bezwaar maakt tegen die inspecties.

4. De functionarissen van de ESMA en andere door de ESMA tot het uitvoeren van een inspectie ter plaatse gemachtigde personen oefenen hun bevoegdheden uit onder overlegging van een schriftelijke machtiging waarin het voorwerp en het doel van de inspectie en de dwangsommen die overeenkomstig artikel 48 octies worden opgelegd wanneer de betrokken personen zich niet aan het onderzoek onderwerpen, nader zijn aangegeven.

5. De in artikel 48 ter, lid 1, genoemde personen onderwerpen zich aan bij ESMA-besluit gelaste inspecties ter plaatse. Dat besluit vermeldt het voorwerp en het doel van de inspectie, de datum waarop de inspectie zal aanvangen, de dwangsommen die overeenkomstig artikel 48 octies worden opgelegd, de krachtens Verordening (EU) nr. 1095/2010 beschikbare rechtsmiddelen en het recht om bij het Hof van Justitie tegen het besluit beroep in te stellen.

6. De functionarissen van en de personen die zijn gemachtigd of aangesteld door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de inspectie zal worden uitgevoerd, verlenen op verzoek van de ESMA actief bijstand aan de functionarissen van de ESMA en andere door de ESMA gemachtigde personen. Functionarissen van die bevoegde autoriteit mogen op verzoek ook bij de inspecties ter plaatse aanwezig zijn.

7. De ESMA mag bevoegde autoriteiten ook verzoeken om, namens haar, specifieke onderzoekstaken en inspecties ter plaatse uit te voeren als bepaald in dit artikel en in artikel 48 quater, lid 1. Daartoe genieten bevoegde autoriteiten dezelfde bevoegdheden als de ESMA overeenkomstig dit artikel en artikel 48 quater, lid 1.

8. Wanneer de functionarissen van de ESMA en andere door de ESMA gemachtigde begeleidende personen constateren dat een persoon zich tegen een op grond van dit artikel gelaste inspectie verzet, verleent de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat hun de nodige bijstand om hen in staat te stellen hun inspectie ter plaatse uit te voeren, zo nodig door een beroep te doen op de politie of een gelijkwaardige rechtshandhavingsautoriteit.

▼M2

9. Indien het nationale recht voorschrijft dat voor de in lid 1 bedoelde inspectie ter plaatse of voor de in lid 7 bedoelde bijstand de toestemming van een nationale rechterlijke instantie is vereist, wordt die toestemming gevraagd. Die toestemming kan ook bij wijze van voorzorgsmaatregel worden gevraagd.

10. Wanneer een nationale rechterlijke instantie een aanvraag om de toestemming voor een in lid 1 bedoelde inspectie ter plaatse of voor de in lid 7 bedoelde bijstand ontvangt, vergewist die instantie zich ervan dat:

a) het in lid 5 bedoelde door de ESMA vastgestelde besluit authentiek is;

b) de te nemen maatregelen evenredig en niet willekeurig of buitensporig zijn.

Voor de toepassing van punt b) mag de nationale rechterlijke instantie de ESMA om nadere toelichting verzoeken, met name met betrekking tot de redenen die de ESMA heeft om aan te nemen dat op deze verordening inbreuk is gemaakt, en tot de ernst van de vermoedelijke inbreuk en de aard van de betrokkenheid van de aan de dwangmaatregelen onderworpen persoon. De nationale rechterlijke instantie mag evenwel niet de noodzakelijkheid van het onderzoek heroverwegen, noch vragen dat zij in het bezit wordt gesteld van de informatie in het dossier van de ESMA. Het besluit van de ESMA kan slechts door het Hof van Justitie op zijn rechtmatigheid worden getoetst volgens de procedure van artikel 61 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

Afdeling 2

Bestuursrechtelijke sancties en andere bestuursrechtelijke maatregelen

Artikel 48 sexies

Toezichtsmaatregelen van de ESMA

1. Wanneer de ESMA, in overeenstemming met artikel 48 decies, lid 5, tot de bevinding komt dat een persoon een van de in artikel 42, lid 1, onder a), vermelde inbreuken heeft gemaakt, neemt zij één of meer van de volgende maatregelen:

a) vaststelling van een besluit waarbij de persoon wordt gelast de inbreuk te beëindigen;

b) vaststelling van een besluit waarbij geldboeten worden opgelegd overeenkomstig artikel 48 septies;

c) het doen van openbare kennisgevingen.

2. Bij het nemen van de in lid 1 bedoelde maatregelen houdt de ESMA rekening met de aard en de ernst van de inbreuk, op basis van de volgende criteria:

a) de duur en de frequentie van de inbreuk;

b) de vraag of financiële criminaliteit veroorzaakt of gefaciliteerd is door, dan wel op enige andere wijze valt toe te schrijven aan de inbreuk;

c) de vraag of de inbreuk opzettelijk of uit onachtzaamheid is gemaakt;

▼**M2**

d) de mate van verantwoordelijkheid van de voor de inbreuk verantwoordelijke persoon;

e) de financiële draagkracht van de voor de inbreuk verantwoordelijke persoon, zoals deze met name blijkt uit de totale omzet van de verantwoordelijke rechtspersoon of het jaarinkomen en het nettovermogen van de verantwoordelijke natuurlijke persoon;

f) de impact van de inbreuk op de belangen van niet-professionele beleggers;

g) de omvang van de door de voor de inbreuk verantwoordelijke persoon behaalde winsten of vermeden verliezen, dan wel de verliezen voor derden ten gevolge van de inbreuk, voor zover die zijn vast te stellen;

h) de mate waarin de voor de inbreuk verantwoordelijke persoon aan de ESMA medewerking heeft verleend, onverminderd de noodzaak te zorgen voor terugbetaling van de door die persoon behaalde winsten of vermeden verliezen;

i) eerdere inbreuken door de voor de inbreuk verantwoordelijke persoon;

j) maatregelen die de voor de inbreuk verantwoordelijke persoon na de inbreuk heeft genomen, om herhaling van de inbreuk te voorkomen.

3. De ESMA stelt de voor de inbreuk verantwoordelijke persoon zonder onnodige vertraging in kennis van op grond van lid 1 genomen maatregelen en zij deelt die besluiten mee aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en aan de Commissie. Zij maakt die maatregelen publiekelijk bekend op haar website binnen tien werkdagen vanaf de datum waarop zij zijn genomen.

De in de eerste alinea bedoelde openbaarmaking omvat het volgende:

a) een verklaring dat de voor de inbreuk verantwoordelijke persoon het recht heeft bezwaar te maken tegen het besluit;

b) in voorkomend geval, een verklaring dat bezwaar is gemaakt, met de vermelding dat dit bezwaar geen schorsende werking heeft;

c) een verklaring dat de bezwaarcommissie van de ESMA overeenkomstig artikel 60, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1095/2010 de toepassing van het bestreden besluit kan opschorten.

Artikel 48 septies

Geldboeten

1. Wanneer de ESMA, overeenkomstig artikel 48 decies, lid 5, tot de bevinding komt dat een persoon, opzettelijk of uit onachtzaamheid, één of meer van de in artikel 42, lid 1, onder a), genoemde inbreuken heeft gemaakt, stelt zij een besluit vast waarbij overeenkomstig lid 2 van dit artikel een geldboete wordt opgelegd.

▼M2

Een inbreuk wordt geacht opzettelijk te zijn gemaakt indien de ESMA objectieve elementen vindt waaruit blijkt dat een persoon doelbewust handelde om de inbreuk te maken.

2. De in lid 1 bedoelde geldboete bedraagt maximaal:

a) in het geval van een rechtspersoon: 1 000 000 EUR of, in de lidstaten die niet de euro als munt hebben, het overeenkomstige bedrag in de nationale valuta op 30 juni 2016, dan wel 10 % van de totale jaaromzet van die rechtspersoon volgens de meest recente door het leidinggevend orgaan goedgekeurde jaarrekening, afhankelijk van welk bedrag het hoogst is;

b) in het geval van een natuurlijke persoon: 500 000 EUR of, in de lidstaten die niet de euro als munt hebben, het overeenkomstige bedrag in de nationale valuta op 30 juni 2016.

Onverminderd het in de eerste alinea bepaalde bedraagt de geldboete voor inbreuken op artikel 11, lid 1, onder d), of artikel 11, lid 4, voor rechtspersonen maximaal 250 000 EUR of, in de lidstaten die niet de euro als munt hebben, het overeenkomstige bedrag in de nationale valuta op 30 juni 2016, dan wel 2 % van de totale jaaromzet van die rechtspersoon volgens de meest recente door het leidinggevend orgaan goedgekeurde jaarrekening, afhankelijk van welk bedrag het hoogst is, en voor natuurlijke personen maximaal 100 000 EUR of, in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, het overeenkomstige bedrag in de nationale munteenheid op 30 juni 2016.

Voor de toepassing van punt a) is, wanneer de rechtspersoon een moederonderneming is of een dochteronderneming van een moederonderneming die overeenkomstig Richtlijn 2013/34/EU een geconsolideerde jaarrekening moet opstellen, de betrokken totale jaaromzet gelijk aan de totale jaaromzet of het in overeenstemming met het desbetreffende Unierecht inzake jaarrekeningen daarmee corresponderende soort inkomsten volgens de meest recente door het leidinggevend orgaan van de uiteindelijke moederonderneming goedgekeurde geconsolideerde jaarrekening.

3. Bij het vaststellen van de hoogte van een geldboete overeenkomstig lid 1 houdt de ESMA rekening met de in artikel 48 sexies, lid 2, uiteengezette criteria.

4. Onverminderd het bepaalde in lid 3 is, wanneer de rechtspersoon direct of indirect financieel voordeel heeft gehad bij de inbreuk, het bedrag van de geldboete ten minste gelijk aan dat voordeel.

5. Wanneer een handeling of verzuim van een persoon meer dan één van de in artikel 42, lid 1, onder a), genoemde inbreuken vormt, wordt alleen de hoogste overeenkomstig lid 2 van dit artikel met betrekking tot een van die inbreuken berekende geldboete toegepast.

Artikel 48 octies

Dwangsommen

1. De ESMA legt, bij besluit, dwangsommen op teneinde:

▼M2

a) een persoon ertoe te dwingen een einde te maken aan een inbreuk, overeenkomstig een op grond van artikel 48 sexies, lid 1, onder a), genomen besluit;

b) een in artikel 48 ter, lid 1, genoemde persoon ertoe te dwingen:

i) volledige informatie te verschaffen waarom is verzocht bij een besluit op grond van artikel 48 ter;

ii) zich aan een onderzoek te onderwerpen en met name volledige vastleggingen, gegevens, procedures of enig ander verlangd materiaal over te leggen en andere informatie aan te vullen en te verbeteren die in het kader van een bij een besluit op grond van artikel 48 quater ingesteld onderzoek zijn verstrekt;

iii) zich aan een bij een besluit op grond van artikel 48 quinquies gelaste inspectie ter plaatse te onderwerpen.

2. Een dwangsom is effectief en evenredig. De dwangsom wordt opgelegd per dag vertraging.

3. Onverminderd het bepaalde in lid 2 bedraagt de dwangsom 3 % van de gemiddelde dagomzet in het voorafgaande boekjaar of, in het geval van natuurlijke personen, 2 % van de gemiddelde daginkomsten in het voorafgaande kalenderjaar. Zij wordt berekend vanaf de in het besluit tot oplegging van de dwangsom bepaalde datum.

4. Een dwangsom wordt opgelegd voor een periode van maximaal zes maanden vanaf de kennisgeving van het besluit van de ESMA. Na het verstrijken van die periode beziet de ESMA de maatregel opnieuw.

Artikel 48 nonies

Openbaarmaking, aard, tenuitvoerlegging en toewijzing van geldboeten en dwangsommen

1. De ESMA maakt alle overeenkomstig de artikelen 48 septies en 48 octies opgelegde geldboeten en dwangsommen openbaar, tenzij die openbaarmaking de financiële markten ernstig in gevaar zou brengen of onevenredige schade zou berokkenen aan de betrokken partijen. Die openbaarmaking bevat geen persoonsgegevens in de zin van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ([1]).

2. Overeenkomstig de artikelen 48 septies en 48 octies opgelegde geldboeten en dwangsommen zijn bestuurlijk van aard.

3. Wanneer de ESMA besluit geen geldboeten of dwangsommen op te leggen, stelt zij het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat hiervan in kennis en geeft zij de redenen voor haar besluit.

([1]) Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

▼M2

4. De overeenkomstig de artikelen 48 septies en 48 octies opgelegde geldboeten en dwangsommen zijn afdwingbaar.

De afdwinging verloopt volgens de procedureregels die van kracht zijn in de lidstaat of het derde land waar zij plaatsvindt.

5. De bedragen van de geldboeten en de dwangsommen worden toegewezen aan de algemene begroting van de Europese Unie.

Afdeling 3

Procedures en beroep

Artikel 48 decies

Procedureregels voor het nemen van toezichtsmaatregelen en het opleggen van geldboeten

1. Wanneer de ESMA bij het uitvoeren van haar taken op grond van deze verordening tot de bevinding komt dat er ernstige aanwijzingen zijn voor het mogelijke bestaan van feiten die één of meer van de in artikel 42, lid 1, onder a), genoemde inbreuken vormen, stelt de ESMA intern een onafhankelijke onderzoeksfunctionaris aan om de zaak te onderzoeken. De aangestelde functionaris is niet betrokken bij en is direct noch indirect betrokken geweest bij het toezicht op de benchmarks waarmee de inbreuk verband houdt, en vervult zijn taken onafhankelijk van de raad van toezichthouders van de ESMA.

2. De in lid 1 genoemde onderzoeksfunctionaris onderzoekt de aangevoerde inbreuken en neemt daarbij opmerkingen in aanmerking van de personen die voorwerp zijn van onderzoek, om daarna een volledig dossier met zijn bevindingen bij de raad van toezichthouders van de ESMA in te dienen.

3. Voor het verrichten van zijn taken kan de onderzoeksfunctionaris gebruikmaken van de bevoegdheid tot het verzoeken om informatie overeenkomstig artikel 48 ter en tot het uitvoeren van onderzoeken en inspecties ter plaatse overeenkomstig de artikelen 48 quater en 48 quinquies.

4. Bij het verrichten van die taken heeft de onderzoeksfunctionaris toegang tot alle documenten en informatie die de ESMA bij haar toezichtswerkzaamheden heeft vergaard.

5. De onderzoeksfunctionaris stelt, nadat hij zijn onderzoek heeft afgerond en voordat hij het dossier met zijn bevindingen bij de raad van toezichthouders van de ESMA indient, de personen die voorwerp zijn van onderzoek, in de gelegenheid over de onderzochte punten te worden gehoord. De onderzoeksfunctionaris baseert zijn bevindingen alleen op feiten ten aanzien waarvan de betrokken personen de gelegenheid hebben gehad opmerkingen te maken.

6. De rechten van verdediging van de personen die voorwerp zijn van onderzoek, worden volledig in acht genomen tijdens het op grond van dit artikel gevoerde onderzoek.

7. De onderzoeksfunctionaris stelt, nadat hij het dossier met zijn bevindingen bij de raad van toezichthouders van de ESMA heeft ingediend, de personen die voorwerp zijn van onderzoek, daarvan in kennis. De personen die voorwerp zijn van onderzoek, zijn gerechtigd toegang tot het dossier te krijgen, onder voorbehoud van het rechtmatige belang van andere personen bij de bescherming van hun bedrijfsgeheimen. Het recht op toegang tot het dossier geldt niet voor vertrouwelijke informatie die derden raakt.

▼M2

8. De ESMA neemt, op basis van het dossier met de bevindingen van de onderzoeksfunctionaris en na de personen die voorwerp zijn van onderzoek, op hun verzoek overeenkomstig artikel 48 undecies te hebben gehoord, een besluit over de vraag of de personen die voorwerp zijn van onderzoek, al dan niet één of meer van de in artikel 42, lid 1, onder a), vermelde inbreuken hebben gemaakt, en in voorkomend geval neemt zij een toezichtsmaatregel overeenkomstig artikel 48 sexies en legt zij een geldboete op overeenkomstig artikel 48 septies.

9. De onderzoeksfunctionaris neemt niet deel aan de beraadslagingen van de raad van toezichthouders van de ESMA en mengt zich in het geheel niet in het besluitvormingsproces van de raad van toezichthouders van de ESMA.

10. De Commissie stelt uiterlijk op 1 oktober 2021 overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast tot nadere bepaling van de procedureregels voor de uitoefening van de bevoegdheid tot het opleggen van geldboeten of dwangsommen, met inbegrip van bepalingen inzake de rechten van verdediging, bepalingen inzake termijnen en de inning van geldboeten of dwangsommen, en de verjaringstermijnen voor het opleggen en de tenuitvoerlegging van geldboeten en dwangsommen.

11. Wanneer de ESMA bij het uitvoeren van haar taken op grond van deze verordening tot de bevinding komt dat er ernstige aanwijzingen zijn voor het eventuele bestaan van strafbare feiten, verwijst zij de zaak voor strafrechtelijke vervolging naar de bevoegde nationale autoriteiten. Voorts ziet de ESMA af van het opleggen van geldboeten of dwangsommen wanneer een eerdere vrijspraak of veroordeling in een krachtens het nationale recht gevoerde strafprocedure wegens eenzelfde feit of in wezen gelijkaardige feiten reeds in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 48 undecies

Horen van de personen die voorwerp zijn van onderzoek

1. Voordat ESMA een besluit neemt overeenkomstig de artikelen 48 septies, 48 octies en 48 sexies, stelt zij de aan de procedure onderworpen personen in de gelegenheid te worden gehoord met betrekking tot haar bevindingen. De ESMA doet haar besluiten slechts steunen op bevindingen ten aanzien waarvan de aan de procedure onderworpen personen in de gelegenheid zijn gesteld opmerkingen te maken.

Het eerste lid is niet van toepassing indien dringende maatregelen overeenkomstig artikel 48 sexies vereist zijn om aanzienlijke en dreigende schade aan het financiële stelsel te voorkomen. In dat geval kan de ESMA een voorlopig besluit nemen en worden de betrokken personen zo spoedig mogelijk na het nemen van het besluit in de gelegenheid gesteld te worden gehoord.

2. De rechten van verdediging van de aan de procedure onderworpen personen worden volledig in acht genomen tijdens het onderzoek. Zij zijn gerechtigd toegang tot het dossier van de ESMA te krijgen, onder voorbehoud van het rechtmatige belang van andere personen bij de bescherming van hun bedrijfsgeheimen. Het recht op toegang tot het dossier geldt niet voor vertrouwelijke informatie of voor interne voorbereidende documenten van de ESMA.

▼M2

Artikel 48 duodecies

Toetsing door het Hof van Justitie

Het Hof van Justitie heeft volledige rechtsmacht om besluiten van de ESMA waarbij een geldboete of een dwangsom wordt opgelegd, te toetsen. Het kan de opgelegde boete of dwangsom intrekken, verlagen of verhogen.

Afdeling 4

Vergoedingen en delegatie

Artikel 48 terdecies

Toezichtsvergoedingen

1. De ESMA berekent de in artikel 40, lid 1, bedoelde beheerders vergoedingen overeenkomstig de ingevolge lid 3 van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handelingen. De uitgaven van de ESMA die nodig zijn voor het toezicht op beheerders en voor de terugbetaling van alle kosten die de bevoegde autoriteiten bij het uitvoeren van hun werkzaamheden op grond van deze verordening kunnen maken, met name ingevolge overeenkomstig artikel 48 quaterdecies gedelegeerde taken, worden volledig door die vergoedingen gedekt.

2. Het bedrag van een individuele vergoeding die een beheerder wordt berekend, dekt alle door de ESMA voor haar activiteiten op het gebied van toezicht gemaakte administratieve kosten en is evenredig aan de omzet van de beheerder.

3. De Commissie stelt uiterlijk op 1 oktober 2021 overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast teneinde deze verordening aan te vullen door de soorten vergoedingen, de aangelegenheden waarvoor een vergoeding verschuldigd is, de hoogte van de vergoedingen en de wijze waarop deze dienen te worden voldaan, nader te bepalen.

Artikel 48 quaterdecies

Delegatie van taken door de ESMA aan bevoegde autoriteiten

1. De ESMA kan, wanneer zulks voor de goede uitoefening van een toezichtstaak is vereist, overeenkomstig de op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 door de ESMA gepubliceerde richtsnoeren specifieke toezichtstaken aan de bevoegde autoriteit van een lidstaat delegeren. Bij die specifieke toezichtstaken kan het met name gaan om de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 48 ter om informatie te verzoeken en om overeenkomstig de artikelen 48 quater en 48 quinquies onderzoeken en inspecties ter plaatse uit te voeren.

In afwijking van het in de eerste alinea bepaalde wordt de vergunningverlening voor cruciale benchmarks niet gedelegeerd.

2. Voordat een taak in overeenstemming met lid 1 wordt gedelegeerd, pleegt de ESMA met de betrokken bevoegde autoriteit overleg over:

a) de reikwijdte van de te delegeren taak;

▼M2

b) het tijdschema voor het vervullen van de taak; en

c) het overdragen van de noodzakelijke informatie door en aan de ESMA.

3. In overeenstemming met de op grond van artikel 48 terdecies, lid 3, vastgestelde gedelegeerde handeling vergoedt de ESMA een bevoegde autoriteit de kosten die zijn gemaakt als gevolg van het uitvoeren van gedelegeerde taken.

4. De ESMA evalueert delegaties overeenkomstig lid 1 op gezette tijden. Een delegatie van taken kan te allen tijde worden ingetrokken.

5. Het delegeren van taken laat de verantwoordelijkheid van de ESMA onverlet en beperkt de ESMA niet in haar mogelijkheden om ten aanzien van de gedelegeerde activiteit leiding te geven en toezicht uit te oefenen.

Artikel 48 quindecies

Overgangsmaatregelen met betrekking tot de ESMA

1. Alle bevoegdheden en taken met betrekking tot de toezichts- en handhavingsactiviteiten ten aanzien van in artikel 40, lid 1, genoemde beheerders die aan in artikel 40, lid 2, bedoelde bevoegde autoriteiten zijn verleend, lopen af op 1 januari 2022. Die bevoegdheden en taken worden op diezelfde datum door de ESMA opgenomen.

2. Alle dossiers en werkdocumenten met betrekking tot de toezichts- en handhavingsactiviteiten ten aanzien van in artikel 40, lid 1, genoemde beheerders, met inbegrip van alle lopende onderzoeken en handhavingsmaatregelen, of gewaarmerkte kopieën daarvan, worden door de ESMA overgenomen op de in lid 1 van dit artikel genoemde datum.

Vergunningaanvragen door beheerders van een in artikel 20, lid 1, onder a) en c), bedoelde cruciale benchmark en erkenningsaanvragen overeenkomstig artikel 32 die bevoegde autoriteiten hebben ontvangen vóór 1 oktober 2021, worden evenwel niet aan de ESMA overgedragen, en het besluit tot vergunningverlening of tot erkenning wordt door de betrokken bevoegde autoriteit genomen.

3. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat alle bestaande bescheiden en werkdocumenten, of gewaarmerkte kopieën daarvan, zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 1 januari 2022 aan de ESMA worden overgedragen. Die bevoegde autoriteiten verlenen ook alle noodzakelijke bijstand en advies aan de ESMA om het effectief en efficiënt overdragen en aanvangen van de toezichts- en handhavingsactiviteiten ten aanzien van in artikel 40, lid 1, genoemde beheerders te vergemakkelijken.

4. De ESMA fungeert als de rechtsopvolger van de in lid 1 bedoelde bevoegde autoriteiten in alle bestuurlijke of gerechtelijke procedures die voortvloeien uit toezichts- en handhavingsactiviteiten die door die bevoegde autoriteiten zijn verricht met betrekking tot aangelegenheden die binnen de werkingssfeer van deze verordening vallen.

5. Vergunningen van beheerders van een in artikel 20, lid 1, onder a) en c), bedoelde cruciale benchmark en erkenningen overeenkomstig artikel 32 die door bevoegde autoriteiten als bedoeld in lid 1 van dit artikel zijn afgegeven, blijven ook na de bevoegdheidsoverdracht aan de ESMA geldig.

▼B

TITEL VII

GEDELEGEERDE HANDELINGEN EN UITVOERINGSHANDELINGEN

▼M1

Artikel 49

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De in artikel 3, lid 2, artikel 13, lid 2 bis, artikel 19 bis, lid 2, artikel 19 quater, lid 1, artikel 20, lid 6, artikel 24, lid 2, artikel 27, lid 2 ter, artikel 33, lid 7, artikel 51, lid 6, en artikel 54, lid 3, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 10 december 2019. De Commissie stelt uiterlijk 11 maart 2024 een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.

▼M2

2 bis. De in artikel 30, lid 2 bis, artikel 30, lid 3 bis, artikel 48 decies, lid 10, en artikel 48 terdecies, lid 3, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van 30 december 2019.

▼M3

2 ter. De in artikel 18 bis, lid 3, en artikel 54, lid 7, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van 13 februari 2021.

▼M2

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 3, lid 2, artikel 13, lid 2 bis, artikel 19 bis, lid 2, artikel 19 quater, lid 1, artikel 20, lid 6, artikel 24, lid 2, artikel 27, lid 2 ter, artikel 30, lid 2 bis, artikel 30, lid 3 bis, artikel 33, lid 7, artikel 48 decies, lid 10, artikel 48 terdecies, lid 3, artikel 51, lid 6, en artikel 54, lid 3, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

▼M3

3 bis. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 18 bis, lid 3, en artikel 54, lid 7, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

▼M1

4. Alvorens een gedelegeerde handeling vast te stellen, raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.

5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

▼M2

6. Een overeenkomstig artikel 3, lid 2, artikel 13, lid 2 bis, artikel 19 bis, lid 2, artikel 19 quater, lid 1, artikel 20, lid 6, artikel 24, lid 2, artikel 27, lid 2 ter, artikel 30, lid 2 bis, artikel 30, lid 3 bis, artikel 33, lid 7, artikel 48 decies, lid 10, artikel 48 terdecies, lid 3, artikel 51, lid 6, of artikel 54, lid 3, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en aan de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van die termijn de Commissie heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zal maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd.

▼M3

6 bis. Een overeenkomstig artikel 18 bis, lid 3, of artikel 54, lid 7, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd.

▼B

Artikel 50

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Europees Comité voor het effectenbedrijf. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van die verordening.

TITEL VIII

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 51

Overgangsbepalingen

1. Een aanbieder van een index die een benchmark aanbiedt op 30 juni 2016 dient overeenkomstig artikel 34 een vergunnings- of registratieaanvraag in uiterlijk op 1 januari 2020.

2. Uiterlijk op 1 januari 2020 is de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de aanbieder van een index is gevestigd die een aanvraag voor een vergunning indient overeenkomstig artikel 34, bevoegd om die aanbieder van een index te registreren als beheerder, zelfs wanneer deze geen onder toezicht staande entiteit is, en dit onder de volgende voorwaarden:

a) de aanbieder van een index biedt geen cruciale benchmark aan;

b) de bevoegde autoriteit weet op een redelijke basis dat de index of indices die door de aanbieder van een index worden aangeboden, in de zin van deze verordening noch in de lidstaat waar de aanbieder van een index is gevestigd noch in andere lidstaten op grote schaal worden gebruikt.

▼B

De bevoegde autoriteit informeert ESMA over haar overeenkomstig de eerste alinea genomen besluit.

De bevoegde autoriteit bewaart de bewijsstukken van de motivering van haar overeenkomstig de eerste alinea genomen besluit op een dergelijke wijze dat het mogelijk is om een volledig inzicht te krijgen in de evaluaties van de bevoegde autoriteit dat de door de aanbieder van een index aangeboden index of indices slechts in beperkte mate worden gebruikt, alsook in marktgegevens, beoordelingen of andere informatie, alsook informatie die van de aanbieder van een index is ontvangen.

3. Een aanbieder van een index mag doorgaan met het aanbieden van een bestaande benchmark die mag worden gebruikt door onder toezicht staande entiteiten tot 1 januari 2020 of, wanneer de aanbieder van een index overeenkomstig lid 1 een vergunnings- of registratieaanvraag indient, tenzij en totdat de vergunning of registratie wordt geweigerd.

4. Wanneer een bestaande benchmark niet voldoet aan de vereisten van deze verordening, maar de stopzetting of wijziging van die benchmark om te voldoen aan de vereisten in deze verordening zou leiden tot een geval van overmacht of de voorwaarden van een financiële overeenkomst of een financieel instrument dan wel de regels van een beleggingsfonds, waarin die benchmark als referentie gebruikt wordt, zou bemoeilijken of anderszins schenden, wordt het gebruik van de benchmark toegestaan door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de aanbieder van een index is gevestigd. Na 1 januari 2020 mogen financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of prestatiemetingen van een beleggingsfonds geen verwijzing naar een dergelijke bestaande benchmark toevoegen.

▼M1

4 bis. Een aanbieder van een index mag tot en met 31 december 2021 doorgaan met het aanbieden van een bestaande benchmark die bij een door de Commissie overeenkomstig artikel 20 vastgestelde uitvoeringshandeling is erkend als een cruciale benchmark of, indien de aanbieder van een index een aanvraag voor een vergunning indient overeenkomstig lid 1, tenzij en totdat deze vergunning wordt geweigerd.

4 ter. Een bestaande benchmark die bij een door de Commissie overeenkomstig artikel 20 vastgestelde uitvoeringshandeling is erkend als een cruciale benchmark mag tot en met 31 december 2021 worden gebruikt voor bestaande en nieuwe financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of voor prestatiemetingen van een beleggingsfonds of, indien de aanbieder van een index een aanvraag voor een vergunning indient overeenkomstig lid 1, tenzij en totdat deze vergunning wordt geweigerd.

▼M3

5. Tenzij de Commissie een in artikel 30, lid 2 of 3, bedoeld gelijkwaardigheidsbesluit heeft genomen, een beheerder overeenkomstig artikel 32 is erkend of een benchmark overeenkomstig artikel 33 is bekrachtigd, is het gebruik in de Unie door onder toezicht staande entiteiten van een benchmark van een derde land uitsluitend toegestaan voor financiële instrumenten, financiële overeenkomsten en prestatiemetingen van een beleggingsfonds die reeds aan die benchmark refereren op 31 december 2023 of die vóór die datum een referentie aan die benchmark toevoegen.

De eerste alinea is niet van toepassing op benchmarks die worden aangeboden door beheerders die zich tijdens de overgangsperiode vanuit de Unie in een derde land vestigen. De bevoegde autoriteit stelt de ESMA in kennis overeenkomstig artikel 35. De ESMA stelt een lijst op van benchmarks van derde landen, waarop de eerste alinea niet van toepassing is.

▼B

6. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende maatregelen tot bepaling van de voorwaarden waarop de relevante bevoegde autoriteit kan beoordelen of de stopzetting of de wijziging van een bestaande benchmark om te voldoen aan de vereisten van deze verordening, redelijkerwijs kan leiden tot een geval van overmacht, of de voorwaarden van een financiële overeenkomst of een financieel instrument dan wel de regels van een beleggingsfonds, waarin die benchmark als referentie wordt gebruikt, zou bemoeilijken of anderszins schenden.

Artikel 52

Termijn voor het bijwerken van de prospectussen en essentiële informatiedocumenten

Artikel 29, lid 2, laat lopende prospectussen die voorafgaand aan 1 januari 2018 overeenkomstig Richtlijn 2003/71/EG zijn goedgekeurd, onverlet. Voor prospectussen die voorafgaand aan 1 januari 2018 overeenkomstig Richtlijn 2009/65/EG zijn goedgekeurd, worden de onderliggende documenten bij de eerste gelegenheid of uiterlijk binnen twaalf maanden na die datum bijgewerkt.

▼M2

Artikel 53

Evaluaties door de ESMA

1. De ESMA streeft naar de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese toezichtscultuur en consistente toezichtspraktijken en zorgt voor een consistente aanpak door de bevoegde autoriteiten wat de toepassing van artikel 33 betreft. Hiertoe worden de bekrachtigingen overeenkomstig artikel 33 om de twee jaar door de ESMA geëvalueerd.

De ESMA brengt een advies uit aan elke bevoegde autoriteit die een benchmark uit een derde land heeft bekrachtigd, waarbij wordt beoordeeld hoe die bevoegde autoriteit de relevante vereisten van artikel 33 en de vereisten van enige relevante gedelegeerde handeling en technische reguleringsnormen of technische uitvoeringsnormen op basis van deze verordening toepast.

2. De ESMA heeft de bevoegdheid om van een bevoegde autoriteit gedocumenteerd bewijs te verlangen voor besluiten die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 51, lid 2, eerste alinea, en artikel 25, lid 2, alsmede voor maatregelen genomen met betrekking tot de handhaving van artikel 24, lid 1.

▼B

Artikel 54

Evaluatie

1. Uiterlijk op 1 januari 2020 evalueert de Commissie deze verordening en dient zij bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in, met name over:

a) de werking en de doeltreffendheid van de cruciale benchmark, verplicht beheer en het stelsel van verplichte aanlevering op grond van de artikelen 20, 21 en 23, en de definitie van een cruciale benchmark in artikel 3, lid 1, punt 25;

▼B

b) de doeltreffendheid van het stelsel van vergunning, registratie en toezicht voor beheerders uit hoofde van titel VI en de colleges uit hoofde van artikel 46, en de geschiktheid van het toezicht op bepaalde benchmarks door een orgaan van de Unie;

c) de werking en de doeltreffendheid van artikel 19, lid 2, met name het toepassingsgebied ervan.

2. De Commissie evalueert om de vijf jaar na 1 januari 2018 de ontwikkeling van de internationale beginselen die van toepassing zijn op benchmarks en van de rechtskaders en toezichtspraktijken in derde landen met betrekking tot het aanbieden van benchmarks, en brengt verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad. Dat verslag bevat in het bijzonder een beoordeling of het nodig is deze verordening te wijzigen en gaat zo nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

3. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de in artikel 51, lid 2, bedoelde periode van 42 maanden te verlengen met 24 maanden indien het in lid 1, onder b), van dit artikel bedoelde verslag bewijs levert dat de in artikel 51, lid 2, bedoelde overgangsregeling voor registratie geen afbreuk doet aan een gemeenschappelijke Europese toezichtscultuur, consistente toezichtspraktijken en een consistente aanpak door de verschillende bevoegde autoriteiten.

▼M1

4. Uiterlijk op 31 december 2022 evalueert de Commissie de minimumnormen voor EU-klimaattransitiebenchmarks en voor op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks, om te waarborgen dat de selectie van de onderliggende activa in overeenstemming is met ecologisch duurzame investeringen zoals vastgelegd in een kader voor de hele Unie.

5. Vóór 31 december 2022 dient de Commissie bij het Europees Parlement en bij de Raad een verslag in over de gevolgen van deze verordening en de haalbaarheid van een ESG-benchmark, rekening houdend met het evoluerende karakter van duurzaamheidsindicatoren en de methoden die worden gebruikt voor het meten ervan. Dat verslag gaat, in voorkomend geval, vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

▼M3

6. Uiterlijk op 15 juni 2023 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over het toepassingsgebied van deze verordening, met name wat betreft het voortgezette gebruik door onder toezicht staande entiteiten van benchmarks van derde landen, en over mogelijke tekortkomingen van het huidige kader. In dat verslag wordt met name beoordeeld of deze verordening moet worden gewijzigd om het toepassingsgebied ervan te beperken tot het aanbieden van bepaalde soorten benchmarks of tot het aanbieden van benchmarks die in de Unie op grote schaal worden gebruikt; het verslag gaat zo nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

7. De Commissie is bevoegd om uiterlijk op 15 juni 2023 overeenkomstig artikel 49 een gedelegeerde handeling vast te stellen om de in artikel 51, lid 5, bedoelde overgangsperiode tot uiterlijk op 31 december 2025 te verlengen indien uit het in lid 6 van dit artikel bedoelde verslag blijkt dat anders het voortgezette gebruik in de Unie van bepaalde benchmarks van derde landen door onder toezicht staande entiteiten aanzienlijk zou worden belemmerd of dit een bedreiging voor de financiële stabiliteit zou vormen.

▼B

Artikel 55

Kennisgeving van als referentie gebruikte benchmarks en de beheerders daarvan

Wanneer de benchmark als referentie wordt gebruikt in een financieel instrument dat valt onder artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 596/2014, omvatten de kennisgevingen als bedoeld in artikel 4, lid 1, van die verordening de naam van de als referentie gebruikte benchmark en de beheerder daarvan.

Artikel 56

Wijzigingen van Verordening (EU) nr. 596/2014

Verordening (EU) nr. 596/2014 wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende lid wordt ingevoegd:

„1 bis. De in lid 1 bedoelde kennisgevingsverplichting is niet van toepassing op transacties in financiële instrumenten met betrekking tot aandelen of schuldinstrumenten van de in dat lid bedoelde uitgevende instelling, indien op het moment van de transactie is voldaan aan de volgende voorwaarden:

a) het financiële instrument is een eenheid of aandeel in een instelling voor collectieve belegging waarbij de blootstelling van de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling niet meer bedraagt dan 20 % van de activa van de instelling voor collectieve belegging;

b) het financiële instrument behelst blootstelling voor een portfolio van activa waarbij de blootstelling van de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling niet meer bedraagt dan 20 % van de activa van de portfolio;

c) het financiële instrument is een eenheid of aandeel in een instelling voor collectieve belegging of behelst blootstelling voor een portfolio van activa, en de persoon met leidinggevende verantwoordelijkheid of nauw daarmee verbonden persoon is of kan niet op de hoogte zijn van de beleggingssamenstelling of blootstelling van de instelling voor collectieve belegging of de portfolio van activa met betrekking tot de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling, en er is bovendien voor die persoon geen reden om aan te nemen dat de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling de drempels van punt a) of b) overschrijden.

Indien informatie over de beleggingssamenstelling van de instelling voor collectieve belegging of blootstelling voor de portfolio van activa beschikbaar is, verricht de persoon met leidinggevende verantwoordelijkheid of de nauw daarmee verbonden persoon alle redelijke inspanningen om die informatie te verkrijgen.”;

▼B

b) in lid 7 wordt na de tweede alinea de volgende alinea ingevoegd:

„Voor de toepassing van punt b) is kennisgeving van transacties uitgevoerd in aandelen of schuldinstrumenten van een uitgevende instelling of derivaten of andere daaraan verbonden financiële instrumenten door beheerders van een instelling voor collectieve belegging waarin de persoon met leidinggevende verantwoordelijkheid of nauw daarmee verbonden persoon heeft geïnvesteerd, niet vereist indien de beheerder van de instelling voor collectieve belegging volledig discreet te werk gaat, hetgeen inhoudt dat de beheerder geen directe of indirecte instructies of voorstellen inzake de samenstelling van de portfolio ontvangt van beleggers in de instelling voor collectieve belegging.”.

2) Artikel 35 wordt als volgt gewijzigd:

a) in de leden 2 en 3 worden de woorden „artikel 19, leden 13 en 14” vervangen door, „artikel 19, leden 13 en 14, en artikel 38”;

b) lid 5 wordt vervangen door:

„5. Een overeenkomstig artikel 6, lid 5 of lid 6, artikel 12, lid 5, artikel 17, lid 2, derde alinea, artikel 17, lid 3, artikel 19, lid 13 of lid 14, of artikel 38 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement of de Raad binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad daartegen geen bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd.”.

3) Aan artikel 38 worden de volgende alinea's toegevoegd:

„Uiterlijk op 3 juli 2019 dient de Commissie na raadpleging van ESMA een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad over het niveau van de in artikel 19, lid 1 bis, onder a) en b), bedoelde drempels met betrekking tot transacties door leidinggevenden wanneer de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling deel uitmaken van een instelling voor collectieve belegging of blootstelling inhouden voor een portfolio van activa, teneinde te beoordelen of het niveau passend is of moet worden aangepast.

▼B

De Commissie is overeenkomstig artikel 35 bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen om de in artikel 19, lid 1 bis, onder a) en b), bedoelde drempels aan te passen wanneer het in dat verslag constateert dat die drempels moeten worden aangepast.”.

Artikel 57

Wijzigingen van Richtlijn 2008/48/EG

Richtlijn 2008/48/EG wordt als volgt gewijzigd:

1) In artikel 5, lid 1, wordt na de tweede alinea de volgende alinea ingevoegd:

„Indien de kredietovereenkomst verwijst naar een benchmark als gedefinieerd in artikel 3, lid 1, punt 3, van Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad (*), worden de naam van de benchmark en de beheerder daarvan, alsmede de mogelijke gevolgen voor de consument, door de kredietgever, of waar passend door de kredietbemiddelaar, aan de consument meegedeeld in een afzonderlijk document dat aan het formulier „Europese standaardinformatie inzake consumentenkrediet” kan worden gehecht.

_____

(*) Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 (PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1).”.

2) In artikel 27, lid 1, wordt na de tweede alinea de volgende alinea ingevoegd:

„Uiterlijk op 1 juli 2018 stellen de lidstaten de bepalingen vast die noodzakelijk zijn om te voldoen aan artikel 5, lid 1, derde alinea, publiceren zij deze en delen zij deze aan de Commissie mee. Zij passen die bepalingen toe vanaf 1 juli 2018.”.

Artikel 58

Wijzigingen van Richtlijn 2014/17/EU

Richtlijn 2014/17/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) In artikel 13, lid 1, tweede alinea, wordt het volgende punt ingevoegd:

„e bis)
indien contracten die een benchmark als gedefinieerd in artikel 3, lid 1, punt 3, van Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad (*) als referentie gebruiken, beschikbaar zijn, de namen van de benchmarks en de beheerders daarvan, alsmede de mogelijke gevolgen voor de consument;

_____

(*) Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 (PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1).”.

▼B

2) In artikel 42, lid 2, wordt na de eerste alinea de volgende alinea ingevoegd:

„Uiterlijk op 1 juli 2018 stellen de lidstaten de bepalingen vast die noodzakelijk zijn om te voldoen aan artikel 13, lid 1, tweede alinea, punt e bis), publiceren zij deze en delen zij deze aan de Commissie mee. Zij passen deze bepalingen toe vanaf 1 juli 2018.”.

3) Aan artikel 43, lid 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Artikel 13, lid 1, tweede alinea, punt e bis) is niet van toepassing op kredietovereenkomsten die reeds bestonden vóór 1 juli 2018.”.

Artikel 59

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

De verordening is van toepassing vanaf 1 januari 2018.

Niettegenstaande de tweede alinea van dit artikel zijn artikel 3, lid 2, artikel 5, lid 5, artikel 11, lid 5, artikel 13, lid 3, artikel 15, lid 6, artikel 16, lid 5, artikel 20 (met uitzondering van lid 6, onder b)), artikelen 21 en 23, artikel 25, leden 8 en 9, artikel 26, lid 5, artikel 27, lid 3, artikel 30, lid 5, artikel 32, lid 9, artikel 33, lid 7, artikel 34, lid 8, artikel 46, artikel 47, lid 3, en artikel 51, lid 6, van toepassing vanaf 30 juni 2016.

Niettegenstaande de tweede alinea van dit artikel, is artikel 56 van toepassing met ingang van 3 juli 2016.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

▼B

BIJLAGE I

RENTEVOETBENCHMARKS

Voldoende en nauwkeurige gegevens

1. Voor de toepassing van artikel 11, lid 1, punten a) en c), wordt in het algemeen voorrang gegeven aan het gebruik van de volgende inputgegevens:

   a) de transacties van een contribuant in de onderliggende markt die een benchmark beoogt te meten of, indien dit niet toereikend is, de transacties in gerelateerde markten, zoals:

      — de niet-gedekte interbancaire depositomarkt;

      — andere ongedekte depositomarkten, met inbegrip van certificaten van deposito en commercial paper, en

      — andere markten, zoals Overnight Index Swaps, terugkoopovereenkomsten, deviezentermijnen, rentetermijncontracten en -opties, mits die transacties voldoen aan de vereisten voor de inputgegevens zoals opgenomen in de gedragscode;

   b) de waarnemingen door een contribuant van transacties van derden op de in onder a) beschreven markten;

   c) handelbare bied- en laatkoersen.

   d) indicatieve bied- en laatkoersen of deskundige beoordelingen.

2. Voor de toepassing van artikel 11, lid 1, onder a), en artikel 11, lid 4, kunnen inputgegevens worden aangepast.

   De inputgegevens kunnen in het bijzonder worden aangepast door toepassing van de volgende criteria:

   a) nabijheid van transacties bij de aanbieding van de inputgegevens en de gevolgen van marktgebeurtenissen tussen het moment van de transacties en het moment van aanleveren van de inputgegevens;

   b) interpolatie of extrapolatie van transactiegegevens;

   c) aanpassingen ter afspiegeling van wijzigingen in de kredietrating van de contribuanten en andere marktdeelnemers.

Toezichtfunctie

3. De volgende vereisten zijn van toepassing in plaats van de vereisten van artikel 5, leden 4 en 5:

   a) de beheerder van een rentevoetbenchmark heeft een onafhankelijk toezichtcomité. Details over het lidmaatschap van dat comité worden openbaar gemaakt, tezamen met verklaringen over belangenconflicten en de processen voor de selectie of benoeming van de leden ervan;

   b) het toezichtcomité houdt minstens één keer per vier maanden een vergadering en stelt van elk van die vergaderingen notulen op;

   c) het toezichtcomité gaat op integere wijze te werk en heeft alle in artikel 5, lid 3, vastgelegde verantwoordelijkheden.

Controle

4. De beheerder van een rentevoetbenchmark benoemt een onafhankelijke externe controleur voor de evaluatie van en rapportering over de naleving door de beheerder van de benchmarkmethodologie en deze verordening. De externe controle van de beheerder wordt een eerste keer zes maanden na de introductie van de gedragscode uitgevoerd, en daarna elke twee jaar.

▼B

Het toezichtcomité kan vragen om een externe controle van een contribuant aan een rentevoetbenchmark indien het comité niet tevreden is met aspecten van zijn gedrag.

Systemen en controles van contribuanten

5. De volgende vereisten zijn van toepassing op contribuanten aan rentevoetbenchmarks in aanvulling op de in artikel 16 opgenomen vereisten. Artikel 16, lid 5, is niet van toepassing.

6. Elke indiener van een contribuant en de directe managers van die indiener erkennen schriftelijk dat zij de gedragscode hebben gelezen en dat zij deze zullen naleven.

7. De systemen en controles van een contribuant omvatten:

   a) een beschrijving van de verantwoordelijkheden binnen elke onderneming, met inbegrip van interne rapportagelijnen en verantwoording, waaronder de locatie van indieners en managers en de namen van desbetreffende personen en vervangers;

   b) interne procedures voor het aftekenen van het aanleveren van inputgegevens;

   c) disciplinaire procedures met betrekking tot manipulatiepogingen of verzuim om werkelijke manipulatie of manipulatiepogingen door partijen die niet met het contributieproces te maken hebben, te rapporteren;

   d) doeltreffende beheerprocedures voor belangenconflicten en communicatiecontroles, zowel binnen contribuanten als tussen contribuanten en andere derden, ter voorkoming van ongepaste externe invloeden over de personen die verantwoordelijk zijn voor de indiening van tarieven. Indieners zijn werkzaam op locaties die fysiek gescheiden zijn van handelaren in derivaten van rentevoeten;

   e) doeltreffende procedures ter voorkoming of controle van de informatie-uitwisseling tussen personen die betrokken zijn bij activiteiten met een risico op belangenconflicten waar de uitwisseling van die informatie de bijgedragen benchmarkgegevens kan beïnvloeden;

   f) voorschriften om samenzwering tussen contribuanten en tussen contribuanten en de benchmarkbeheerders te voorkomen;

   g) maatregelen om te voorkomen of de kans te beperken dat personen ongepaste invloed uitoefenen op de wijze waarop personen die betrokken zijn bij de verstrekking van inputgegevens deze activiteiten uitvoeren;

   h) verwijdering van directe links tussen de vergoeding van werknemers die betrokken zijn bij de verstrekking van inputgegevens en de vergoeding van of gegenereerde inkomsten door personen die betrokken zijn bij een andere activiteit, indien er een belangenconflict kan optreden in verband met die activiteiten;

   i) controles ter identificatie van omgekeerde transacties na de verstrekking van inputgegevens.

8. Een contribuant aan een rentevoetbenchmark houdt gedetailleerde registers bij van:

   a) alle relevante aspecten van aangeleverde inputgegevens;

   b) het proces dat van toepassing is op de vaststelling van inputgegevens en het aftekenen van inputgegevens;

   c) de namen van indieners en hun verantwoordelijkheden;

▼B

d) eventuele communicatie tussen indieners en andere personen, met inbegrip van interne en externe handelaren en effectenmakelaars in verband met de vaststelling of het aanleveren van inputgegevens;

e) eventuele interactie tussen indieners en de beheerder of een berekeningsmedewerker;

f) eventuele vragen met betrekking tot de inputgegevens en de antwoorden op die vragen;

g) gevoeligheidsrapporten voor handelsboeken betreffende renteswaps en andere handelsboeken betreffende derivatenhandel met een aanzienlijke invloed van de vaststelling van rentevoeten met betrekking tot inputgegevens.

9. De registers worden bewaard op een medium dat de opslag van de informatie toegankelijk houdt voor toekomstige raadpleging met een gedocumenteerd controlespoor.

10. De nalevingsfunctie van de contribuant aan een rentevoetbenchmark rapporteert regelmatig eventuele bevindingen, met inbegrip van omgekeerde transacties, aan het management.

11. Inputgegevens en procedures zijn onderworpen aan regelmatige interne herzieningen.

12. Een externe controle van de inputgegevens van een contribuant aan een rentevoetbenchmark, van de naleving van de gedragscode en van de bepalingen van deze verordening wordt een eerste keer zes maanden na de invoering van de gedragscode uitgevoerd, en daarna elke twee jaar.

▼B

BIJLAGE II

GRONDSTOFFENBENCHMARKS

Methodologie

1. De beheerder van een grondstoffenbenchmark formaliseert, documenteert en publiceert alle methoden die de beheerder gebruikt voor een benchmarkberekening. Die methodologie omvat en beschrijft ten minste:

   a) alle criteria en procedures die worden gebruikt voor de ontwikkeling van de benchmark, met inbegrip van hoe de beheerder inputgegevens gebruikt, waaronder het specifieke volume, voltooide en gerapporteerde transacties, biedingen, aanbiedingen en andere marktinformatie bij zijn beoordeling of tijdsperioden of momenten van beoordelingen, waarom een specifieke referentie-eenheid wordt gebruikt, hoe de beheerder dergelijke inputgegevens verzamelt, de richtsnoeren die van toepassing zijn op de uitoefening van beoordelingsvrijheid door beoordelaars en andere informatie, zoals veronderstellingen, modellen of extrapolatie vanuit verzamelde gegevens die worden meegenomen bij het opstellen van een beoordeling;

   b) de procedures en praktijken die zijn ontworpen om de consistentie te waarborgen tussen de beoordelaars die hun oordeel vellen;

   c) het relatieve belang dat wordt toegekend aan elk criterium dat wordt gebruikt bij de benchmarkberekening, in het bijzonder het type gebruikte inputgegevens en het type criterium gebruikt voor het geven van een oordeel om zo de kwaliteit en integriteit van de benchmarkberekening te waarborgen;

   d) criteria die het minimale aantal benodigde transactiegegevens vaststellen voor een specifieke benchmarkberekening. Indien niet in een dergelijke drempel wordt voorzien, worden de redenen toegelicht waarom een dergelijke minimumdrempel niet is vastgesteld en wordt uiteengezet welke procedures moeten worden gebruikt wanneer er geen transactiegegevens zijn;

   e) criteria die betrekking hebben op de beoordelingsperioden waarin de ingediende gegevens onder de aanbevolen drempel van transactiegegevens voor de methodologie of de vereiste kwaliteitsnormen van de beheerder vallen, met inbegrip van alternatieve methoden voor de beoordeling, waaronder theoretische ramingsmodellen. Die criteria verhelderen de te gebruiken procedures wanneer er geen transactiegegevens bestaan;

   f) criteria voor de tijdigheid van de aanlevering van inputgegevens en de middelen voor dergelijke aanleveringen van inputgegevens op elektronische wijze, per telefoon of anderszins;

   g) criteria en procedures met betrekking tot beoordelingsperioden waarin een of meer contribuanten inputgegevens indienen die een aanzienlijk deel vormen van het totaal aan inputgegevens voor die benchmark. De beheerder definieert tevens in die criteria en procedures wat een aanzienlijk deel vormt van elke benchmarkberekening;

   h) criteria volgens welke transactiegegevens mogen worden uitgesloten van een benchmarkberekening.

2. De beheerder van een grondstoffenbenchmark gaat over tot bekendmaking of beschikbaarstelling van de essentiële aspecten van de methodologie die de beheerder gebruikt voor elke grondstoffenbenchmark die aangeboden en gepubliceerd is of, indien van toepassing, voor elke benchmarkgroep die aangeboden en gepubliceerd is.

3. Tezamen met de in punt 2 bedoelde methodologie beschrijft en publiceert de beheerder van een grondstoffenbenchmark tevens al het volgende:

   a) de achterliggende redenen voor het volgen van een bepaalde methodologie, met inbegrip van technieken voor prijsaanpassing en een rechtvaardiging waarom een tijdsperiode of tijdsbestek waarin de inputgegevens worden aanvaard, een betrouwbare indicator is voor fysieke marktwaarden;

▼B

b) de procedure voor interne evaluatie en goedkeuring van een bepaalde methodologie, evenals de frequentie van die evaluatie;

c) de procedure voor externe evaluatie van een bepaalde methodologie, met inbegrip van procedures voor het bereiken van marktacceptatie van de methodologie door middel van raadpleging van gebruikers over belangrijke wijzigingen aan het benchmarkberekeningsproces.

Wijzigingen in de methodologie

4. De beheerder van een grondstoffenbenchmark stelt expliciete procedures vast en maakt deze samen met de achterliggende redenen van een voorgestelde inhoudelijke wijziging van zijn methodologie bekend. Deze procedures zijn consistent met de overkoepelende doelstelling dat een beheerder de voortdurende integriteit moet waarborgen van zijn benchmarkberekeningen en wijzigingen ten uitvoer moet leggen voor de goede orde van de specifieke markt waarop dergelijke wijzigingen betrekking hebben. Dergelijke procedures bieden:

a) voorafgaande kennisgeving met een duidelijk tijdschema waardoor gebruikers voldoende mogelijkheden hebben om de gevolgen van dergelijke voorgestelde wijzigingen te analyseren en te becommentariëren, gelet op de berekening van de algemene omstandigheden door de beheerder;

b) voor opmerkingen van gebruikers en de reactie van de beheerder op deze opmerkingen, het beschikbaar maken voor alle marktgebruikers na een bepaalde raadplegingsperiode, tenzij degene die de opmerking indiende, verzocht om vertrouwelijkheid.

5. De beheerder van een grondstoffenbenchmark onderzoekt regelmatig zijn methoden om ervoor te zorgen dat zij een betrouwbare afspiegeling vormen van de beoordeelde werkelijke markt en hanteert hierbij een procedure om rekening te houden met de standpunten van relevante gebruikers.

Kwaliteit en integriteit van benchmarkberekeningen

6. De beheerder van een grondstoffenbenchmark:

a) specificeert de criteria ter omschrijving van de fysieke grondstof die het voorwerp vormt van een bepaalde methodologie;

b) verleent prioriteit aan inputgegevens volgens onderstaande volgorde, wanneer die overeenkomt met zijn methodologieën:

i) gesloten en gerapporteerde transacties,

ii) biedingen en aanbiedingen,

iii) overige informatie.

Indien geen voorrang wordt gegeven aan gesloten en gerapporteerde transacties, moeten de redenen worden uiteengezet, zoals vereist in punt 7, onder b);

c) neemt voldoende maatregelen die zijn ontworpen om gebruik te maken van ingediende inputgegevens die worden meegenomen bij de benchmarkberekening en die te goeder trouw zijn, wat inhoudt dat de partijen die de inputgegevens hebben ingediend, transacties hebben uitgevoerd of bereid zijn die uit te voeren waarmee dergelijke inputgegevens kunnen worden gegenereerd en de voltooide transacties werden uitgevoerd op armlengte afstand van elkaar, en er moet bijzondere aandacht worden besteed aan transacties tussen filialen;

d) stelt procedures in en gebruikt deze voor de identificatie van afwijkende of verdachte transactiegegevens en houdt registers bij van besluiten om transactiegegevens uit te sluiten van het benchmarkberekeningsproces van de beheerder;

e) stimuleert contribuanten om al hun inputgegevens in te dienen die vallen onder de criteria van de beheerder voor die berekening. Beheerders streven ernaar, voor zover zij daartoe in staat zijn en zulks redelijk is, te waarborgen dat ingediende inputgegevens representatief zijn voor de werkelijk voltooide transacties van de contribuant, en

▼B

f) gebruikt een systeem van passende maatregelen om ervoor te zorgen dat contribuanten voldoen aan de toepasselijke kwaliteits- en integriteitsnormen van de beheerder voor inputgegevens.

7. De beheerder van een grondstoffenbenchmark beschrijft en publiceert voor elke berekening, voor zover redelijkerwijs mogelijk, onder voorbehoud van de juiste publicatie van de benchmark:

a) een bondige samenvatting die volstaat om het voor een abonnee of bevoegde autoriteit van een benchmark mogelijk te maken te begrijpen hoe de berekening werd ontwikkeld, met inbegrip van ten minste de omvang en liquiditeit van de beoordeelde fysieke markt (zoals het aantal en het volume van ingediende transacties), het bereik en het gemiddelde volume en het bereik en gemiddelde van de prijs en indicatieve percentages van elk type inputgegevens dat bij de berekening wordt betrokken; termen die verwijzen naar de prijsstellingsmethodologie worden opgenomen, zoals „op basis van transactie", „op basis van spreiding" of „geïnterpoleerd/geëxtrapoleerd", en

b) een bondige toelichting op de mate waarin en de basis waarop een beoordeling met inbegrip van de uitsluiting van gegevens, die anderszins voldoen aan de vereisten van de relevante methodologie voor die berekening, waarbij prijzen worden gebaseerd op spreiding of interpolatie, extrapolatie of het wegen van biedingen en aanbiedingen die hoger zijn dan de voltooide transacties, indien aanwezig, die zijn gebruikt bij de berekening.

Integriteit van het verslagleggingsproces

8. De beheerder van een grondstoffenbenchmark doet het volgende:

a) de criteria specificeren die definiëren wie inputgegevens mag indienen bij de beheerder;

b) beschikken over kwaliteitscontroleprocedures ter evaluatie van de identiteit van een contribuant en iedere indiener die rapporteert over inputgegevens en de toestemming van die indiener om te rapporteren over inputgegevens namens een contribuant;

c) de criteria specificeren die worden toegepast op werknemers van een contribuant die namens een contribuant inputgegevens mogen indienen bij een beheerder; contribuanten aansporen om transactiegegevens in te dienen vanuit backofficefuncties en bevestigende gegevens zoeken via andere bronnen indien transactiegegevens direct van een handelaar worden ontvangen, en

d) interne controles en schriftelijke procedures ten uitvoer leggen om communicatie te identificeren tussen contribuanten en beoordelaars die een berekening proberen te beïnvloeden ten gunste van een handelspositie (van de contribuant, zijn medewerkers of een derde), proberen een beoordelaar zo ver te krijgen dat hij de voorschriften of richtsnoeren van de beheerder overtreedt of contribuanten identificeert om hen te betrekken bij een patroon van indiening van afwijkende of verdachte transactiegegevens. Die procedures omvatten zo veel mogelijk de verstrekking voor escalatie van het onderzoek door de beheerder binnen de onderneming van de contribuant. Controles omvatten de kruiscontrole van marktindicatoren om ingediende informatie te valideren.

Beoordelaars

9. Met betrekking tot de rol van een beoordelaar draagt de beheerder van een grondstoffenbenchmark zorg voor:

a) het vaststellen van en beschikken over expliciete interne voorschriften en richtsnoeren voor de selectie van beoordelaars, met inbegrip van hun minimale opleidingsniveau, ervaring en vaardigheden, evenals het proces voor periodieke evaluatie van hun competenties;

b) het invoeren van regelingen om te verzekeren dat berekeningen op een consistente en regelmatige basis kunnen worden gemaakt;

c) het bijhouden van continuïteit en de planning van opvolging met betrekking tot de beoordelaars om te waarborgen dat berekeningen op consistente wijze worden gemaakt door medewerkers die beschikken over de relevante deskundigheidsniveaus, en

▼B

d) het instellen van interne controleprocedures om de integriteit en betrouwbaarheid van berekeningen te waarborgen. Die interne controles en procedures omvatten ten minste het voortdurende toezicht op beoordelaars om ervoor te zorgen dat de methodologie op de juiste wijze is toegepast, en procedures voor interne aftekening door een controleur voorafgaand aan vrijgave van benchmarks voor verspreiding op de markt.

Controlesporen

10. De beheerder van een grondstoffenbenchmark stelt voorschriften en procedures in om gelijktijdig relevante informatie te documenteren, waaronder:

a) alle inputgegevens;

b) de beoordelingen die zijn uitgevoerd door beoordelaars bij het bereiken van de benchmarkberekening;

c) of een berekening een bepaalde transactie heeft uitgesloten, die anderszins wel voldeed aan de vereisten van de relevante methodologie voor die berekening, en de achterliggende redenen hiervoor;

d) de identiteit van elke beoordelaar en van andere personen die de informatie onder a), b) of c), hebben ingediend of anderszins hebben gegenereerd.

11. De beheerder van een grondstoffenbenchmark stelt voorschriften en procedures in om ervoor te zorgen dat een controlespoor van relevante informatie minstens vijf jaar wordt behouden om de samenstelling van de berekening te documenteren.

Belangenconflicten

12. De beheerder van een grondstoffenbenchmark voert passend beleid en passende procedures in om belangenconflicten vast te stellen, bekend te maken, te beheersen, te beperken of te vermijden en de integriteit en onafhankelijkheid van berekeningen te beschermen. Dat beleid en die procedures worden regelmatig geëvalueerd en bijgewerkt en:

a) waarborgen dat benchmarkberekeningen niet worden beïnvloed door het bestaan van, of het mogelijke ontstaan van, een commerciële of persoonlijke bedrijfsrelatie of belang tussen de beheerder en zijn dochterondernemingen, personeel, klanten, marktdeelnemers of aan hem verbonden personen;

b) waarborgen dat de persoonlijke belangen en zakelijke relaties van het personeel van de beheerder niet worden toegestaan om de functies van de beheerder in gevaar te brengen, met inbegrip van detachering, reizen en aanvaarding van amusement, geschenken en gastvrijheid die worden verstrekt door de klanten van de beheerder of andere marktdeelnemers op de grondstoffenmarkt;

c) met betrekking tot vastgestelde conflicten, waarborgen dat de functies bij de beheerder afzonderlijk zijn gescheiden door middel van toezicht, compensatie, systeemtoegang en informatiestromen;

d) beschermen de vertrouwelijkheid van de informatie ingediend bij of vastgesteld door de beheerder, onder voorbehoud van bekendmakingsverplichtingen van de beheerder;

e) verbieden managers, beoordelaars en andere medewerkers van de beheerder om bij te dragen aan de benchmarkberekening door deel te nemen aan biedingen, aanbiedingen en handel op persoonlijke titel of namens marktdeelnemers, en

f) op doeltreffende wijze vastgestelde belangenconflicten aanpakken die kunnen bestaan tussen het aanbieden van een benchmark (met inbegrip van alle werknemers die bevoegd zijn om berekeningen uit te voeren of daaraan op een andere wijze deelnemen) en andere zakelijke activiteiten van de beheerder.

▼B

13. De beheerder van een grondstoffenbenchmark zorgt ervoor dat zijn andere bedrijfsactiviteiten passende procedures en mechanismen hebben ingesteld die zijn ontworpen ter beperking van de kans dat een belangenconflict afbreuk doet aan de integriteit van benchmarkberekeningen.

14. De beheerder van een grondstoffenbenchmark zorgt ervoor dat er gescheiden rapportagelijnen zijn ingesteld tussen de managers, beoordelaars en andere werknemers en van de managers naar de hoogste leidinggevenden en het bestuur van de beheerder om te waarborgen:

a) dat de beheerder op bevredigende wijze de vereisten van deze verordening ten uitvoer legt, en

b) dat verantwoordelijkheden duidelijk zijn gedefinieerd en geen conflict of de schijn van een conflict opleveren.

15. De beheerder van een grondstoffenbenchmark maakt een belangenconflict bekend aan zijn gebruikers zodra hij kennis krijgt van een belangenconflict vanuit de eigendom van de beheerder.

Klachten

16. De beheerder van een grondstoffenbenchmark heeft een beleid inzake klachtenbehandelingen ingesteld en bekendgemaakt dat de procedures aangeeft voor het ontvangen, onderzoeken en bewaren van registers betreffende klachten over het berekeningsproces van een beheerder. Die klachtenmechanismen waarborgen dat:

a) benchmarkabonnees klachten kunnen indienen over de vraag of een bepaalde benchmarkberekening representatief is voor de marktwaarde, over voorgestelde wijzigingen in de benchmarkberekening, toepassingen van de methodologie in verband met een specifieke benchmarkberekening en andere redactionele besluiten in verband met de benchmarkberekeningsprocessen;

b) er is een doelstellingenrooster beschikbaar voor de afhandeling van klachten;

c) formele klachten die worden ingediend tegen de beheerder en zijn medewerkers worden tijdig en eerlijk onderzocht door de beheerder;

d) het onderzoek wordt onafhankelijk van personeel dat betrokken kan zijn geweest bij het voorwerp van de klacht, uitgevoerd;

e) de beheerder streeft ernaar het onderzoek zo snel mogelijk af te ronden;

f) de beheerder informeert de klager en eventuele andere betrokkenen schriftelijk over de uitkomst van het onderzoek binnen een redelijke periode;

g) er kan een beroep worden ingesteld bij een onafhankelijke door de beheerder benoemde derde indien een klager niet tevreden is met de manier waarop een klacht is afgehandeld door de betrokken beheerder of het besluit van de beheerder in die situatie binnen zes maanden na de datum van de aanvankelijke klacht, en

h) alle documenten met betrekking tot een klacht, met inbegrip van die welke door de klager zijn ingediend, evenals de registers van de beheerder zelf, worden minstens vijf jaar bijgehouden.

17. Geschillen met betrekking tot de dagelijkse prijsvaststelling, die geen formele klachten zijn, worden opgelost door de beheerder van een grondstoffenbenchmark onder verwijzing naar de relevante standaardprocedures. Indien een klacht leidt tot een prijswijziging, worden de nadere gegevens van die prijswijziging zo snel mogelijk meegedeeld aan de markt.

▼B

Externe controle

18. Een beheerder van een grondstoffenbenchmark benoemt een onafhankelijke, externe controleur met passende ervaring en bekwaamheid voor het evalueren van en rapporteren over de wijze waarop de beheerder zich houdt aan de vastgestelde methodologische criteria en de vereisten van deze verordening. Controles vinden jaarlijks plaats en worden drie maanden na de afronding van elke controle gepubliceerd, waarbij zo nodig extra tussentijdse controles worden verricht.

▼M1

BIJLAGE III

EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks

Methodologie voor EU-klimaattransitiebenchmarks

1. De beheerder van een EU-klimaattransitiebenchmark formaliseert, documenteert en publiceert elke methodologie die voor de berekening van de benchmark wordt gebruikt, en geeft daarbij de volgende informatie, waarbij de vertrouwelijkheid en de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (handelsgeheimen) in de zin van Richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad ([1]) worden gewaarborgd:

   a) de lijst van de belangrijkste onderdelen van de benchmark;

   b) alle criteria en methoden, waaronder de selectie- en wegingsfactoren, maatstaven en indicatoren die in de methodologie van de benchmark worden gebruikt;

   c) de toegepaste criteria voor het uitsluiten van activa of ondernemingen waaraan een niveau van koolstofvoetafdruk of een niveau van fossielebrandstofreserves is verbonden dat onverenigbaar is met het gebruik daarvan in de benchmark;

   d) de criteria voor de vaststelling van het decarbonisatietraject;

   e) het soort en de bron van de gegevens die zijn gebruikt voor de vaststelling van het decarbonisatietraject, voor:

      i) emissies van groep 1, namelijk emissies die voortkomen uit bronnen waarover de onderneming die de onderliggende activa uitgeeft controle uitoefent;

      ii) emissies van groep 2, namelijk emissies die uit het verbruik van aangekochte elektriciteit, stoom of andere bronnen van energie die stroomopwaarts van de onderneming die de onderliggende activa uitgeeft wordt opgewekt;

      iii) emissies van groep 3, namelijk alle indirecte emissies die niet onder de punten i) en ii) vallen en die zich voordoen in de waardeketen van de rapporterende onderneming, met inbegrip van emissies stroomopwaarts en stroomafwaarts, met name in sectoren met grote gevolgen voor klimaatverandering en het terugdringen van de klimaatverandering;

      iv) de vraag of de gegevens gebruikmaken van de milieuvoetafdrukmethoden voor producten en organisaties, zoals gedefinieerd in punt 2, a) en b), van Aanbeveling 2013/179/EU van de Commissie, of wereldwijde normen zoals deze van de Taskforce voor de openbaarmaking van klimaatgerelateerde financiële informatie van de Raad voor financiële stabiliteit;

   f) de totale koolstofemissies van de indexportefeuille.

   Indien er een moederindex wordt gebruikt voor de vaststelling van een EU-klimaattransitiebenchmark, wordt de tracking error tussen de EU-klimaattransitiebenchmark en de moederindex gepubliceerd.

   Indien er een moederindex wordt gebruikt voor de vaststelling van een EU-klimaattransitiebenchmark, wordt de ratio tussen de marktwaarde van de effecten die in de EU-klimaattransitiebenchmark zijn opgenomen en de marktwaarde van de effecten in de moederindex gepubliceerd.

([1]) Richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan (PB L 157, 15.6.2016, blz. 1.).

▼**M1**

Methodologie voor op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks

2. Naast punt 1, onder a), punt 1, onder b), en punt 1, onder c), specificeert de beheerder van een op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmark de formule of de berekening die wordt gebruikt om te bepalen of de emissies in overeenstemming zijn met de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs, waarbij de vertrouwelijkheid en de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (handelsgeheimen) in de zin van Richtlijn (EU) 2016/943 worden gewaarborgd.

Wijzigingen in de methodologie

3. Beheerders van EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks stellen procedures vast voor het invoeren van wijzigingen in hun methodologie. Zij maken die procedures bekend, en maken alle voorgestelde wijzigingen in hun methodologie en de redenen voor die wijzigingen bekend. Deze procedures zijn in overeenstemming met de hoofddoelstelling dat benchmarkberekeningen voldoen aan artikel 3, lid 1, punt 23 bis en punt 23 ter. Deze procedures voorzien in:

   a) een voorafgaande kennisgeving volgens een duidelijk tijdschema waardoor gebruikers van benchmarks voldoende mogelijkheden hebben om de gevolgen van zulke voorgestelde wijzigingen te analyseren en hierbij opmerkingen te maken, gelet op de berekening van de algemene omstandigheden door de beheerders;

   b) de mogelijkheid voor gebruikers van benchmarks om opmerkingen te maken bij deze wijzigingen en voor beheerders om op deze opmerkingen te reageren, waarbij deze opmerkingen na een bepaalde raadplegingsperiode toegankelijk worden gesteld, tenzij de indiener van de opmerkingen om vertrouwelijkheid heeft verzocht.

4. Beheerders van EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks onderzoeken regelmatig en ten minste jaarlijks hun methodologieën om ervoor te zorgen dat hun benchmarks een betrouwbare afspiegeling vormen van de gestelde doelstellingen, en voorzien hierbij in een procedure om rekening te houden met de standpunten van alle betrokken gebruikers.